

WALI SANGA.

DE JAVAANSCHGE GEHEIME LEER,

SAMENGESTELD DOOR DE NEGEN WALI'S

VAN JAVA.

VERTAALD EN AANGEVULD

DOOR

H. A. van HIEN.

HANDONG
"FORTUNA"
1912

Wali Sanga

DE JAVAANSCH GEHEIME LEER

Ter info!

Om iets op te zoeken druk je eerst

1- Ctrl + A. Dan is alles geselecteerd

Om te zoeken druk dan

2- Ctrl + F

Type dan in het vakje je zoekopdracht en het hele boek word doorzocht naar het opgegeven woord.

De Wali Sanga is eigenlijk de beschrijving van het syncretisch proces tussen het oorspronkelijke Animisme, het Javaans Hindu Boeddhisme en het Moslim geloof.

WALI SANGA.

f

WALI SANGA.

DE JAVAANSCHGE GEHEIME LEER,
SAMENGESTELD DOOR DE NEGEN WALI'S
VAN JAVA.

VERTAALD EN AANGEVULD

DOOR

7

H. A. van HIEN.

. <«-§-»>—

BANDOEN»

„FORTÜN A"

«85 1912-

I

WALI SANGA.

DE JAVAANSCHGE GEHEIME LEER,
SAMENGESTELD DOOR DE NEGEN WALI'S
VAN JAVA.

VERTAALD EN AANGEVULD

DOOR

H. A. van HIEN.

1—<•-<«>•>—>

t *

BANDOENG.

„FORTÜN A"

1912.

'R.unw.

felBÜOT

L LEIDER

I N H O U D .

Dc Wali sanga Bladz. 1 •

De raensch in zijn stoffelijk lichaam „ 5

De levenskracht „ 12

De gedachtekracht. „ 16

De stille kracht v 25

De geheime macht n 30

Het vermogen van den wil n 42

De geheime leer n 51

De hel, het geestenverblijf en de hemel. . . „57

De dood van het stoffelijk lichaam „ 64

Het astraal lichaam .. 71

De toestand in de hel n 77

De toestand in het geestenverblijf. 88

De toestand in den hemel. . . • „ 95

De natuurgeesten ^ 101

De wedergeboorte v 104

E R R A T A .

Bladzijde 15, regel 4 en 5 van hoven staat: de zelfde, leest
dezelfde.

„ 20, „ 15, 18, 20 en 22 van boven staat: zich
zelf, leest zichzelf.

v 22, „ 9 van onderen staat: van zelf, leest:
vanzelf.

33, „ 2 van onderen staat: is de geestelijke
raensch, leest: hij is daardoor.

40, 12 en 13 van boven staat: te zamcn de V I ' T I
elementale kernstof vormen, leest: de
elementale kernstof beheerschen.

49, „ 12 van boven staat: lijden, leest: leiden.

56, 6 „ • „ „ dien, „ dre.

56, „ 19 „ „ „ even als, „ evenals-,
„ 60, „ 13 „ „ „ Naarmate van, leekt:'
Naarmate.

DE WALI SANGA.

liet is bekend, dat tijdens de Hindoes op Java het ge-
oei den, de kunsten en wetenschappen op een hooge
trap van beschaving stonden. Dit blijkt uit de vele door
Hindoe-Javanen nagelaten geschriften in oud-Javaanseh of
in het Sanskriet geschreven, welke geschriften bij den
tegenwoordigen Javaan in hoog aanzien staan.

Van de vele Hindoe-Javaansche geschriften, die nog op
Jaa gevonden worden, is de „Wali mnya", geschreven en
samengesteld door de negen Wali's van Java, een van de
merkwaardigste.

De tegenwoordige Javanen vereeren de negen Wali's
als de eerste verkondigers van den Islam op Java en het
is ook uit verschillende geschriften gebleken, dat zij in
het jaar 1426 der Christelijke- of omstreeks het jaar 1355
van de Javaansche tijdrekening hun medewerking vrijwillig
of gedwongen verleend hebben, om den Islam op
Java te verkondigen, doch voordien waren zij, volgens
het geschrift van Kadilangoe Demak, de geestelijke leidei
s van de voor de invoering van den Islam op Java
beleden godsdiensten, priesters, die den graad van adept
hadden verkregen, zoodat zij ten zeerste op de hoogte
moeten geweest zijn, van de destijds in eiken godsdienst
druk beoefende okkulte wetenschappen.

Het geschrift „Wali aanga" werd volgens Kadilangoe
door de negen Wa/i s geschreven en samengesteld, eenigen

tijd na de invoering van den Islam op Java en het doel daarmede beoogd was, de Magische geschriften en de geheime leer van de voor de invoering van den Islam op Java beleden godsdiensten vóór hun dood te verzamelen en te boek te stellen, daar zij begrepen, dat zij na hun dood door Mohammedaansehe priesters zouden worden opgevolgd.

De negen 11 alt's kwamen voor de samenstelling van hun boek dikwijls in het geheim bijeen op een berg, gele-

1

— 2

gen nabij Djapara, niet met hun stoffelijk- doch met hun geestelijk lichaam terwijl gedurende hun afwezigheid hun stoffelijk lichaam in een toestand van schijndood in hun woning lag. Ook de langgar, waar zij vergaderden, was een geestelijk gebouw en bestond alleen gedurende hun vergadering.

Omtrent adepten van vroegeren tijd wordt nog het volgende gezegd:

Adepten zijn geleerden, gewoonlijk priesters van de hoogste kaste, bij wie het stoffelijke en onstoffelijke is vermengd en die deel hebben aan de natuur der menschelijke schepsels en aan die der geesten. Om dezen toestand te bereiken, is niet alleen een zeer braaf leven in afzondering noodig, zoodat het geschikt zijn voor de hemelgebieden reeds als mensch bereikt wordt, maar ook een geheime verrichting, welke slechts aan zeer weinigen bekend is. Het in staat zijn, om een dergelijke verrichting te doen, wordt alleen verkregen door een

streng beoefening der) oort-kracht, waardoor de macht wordt verkregen, het ademen willekeurig te kunnen nalaten en het lichaam zonder voedsel geruimen tijd in een toestand van stilstand van leven en bewustzijn te houden, waardoor de geest in staat is, het lichaam een geruimen tijd te verlaten; dus een willekeurige tijdelijke dood en gedurende welken tijd de geest dan in staat is, onderzoekingen op het astraal gebied of in de natuur te doen. Het zijn deze adepten, die ons in staat hebben gesteld, van het okkultisme en van de natuur meer te weten, dan waartoe de mensch vóór zijn dood anders in staat zou zijn. De lichamen der adepten gaan na hun tijdelijken dood niet tot ontbinding over en blijven in een toestand van schijndood. Zulke schijndooden kunnen door wassching met lauw water, vooral van het hoofd, weder tot bewustzijn gebracht worden, indien zij dit door het geven van een afgesproken teken wensehen. Indien dit niet gebeurt, kunnen zij vele jaren in een toestand van schijndood blijven.

— 3 —

Een dagblad vermeldde, dat in Engelsch-Indië, waar nog adepten gevonden worden, door besturende ambtenaren en ook door officieren herhaaldelijk proeven werden genomen, om dergelijke heiligen gedurende veertig dagen in een toestand van schijndood, waarbij door doctoren verklaard werd, dat de levensgeesten opgehouden hadden 'te bestaan, in een gemetselden en goed gesloten grafkelder en in een kist, van geheime sloten voorzien, te sluiten, zoodat bedrog geheel was uitgesloten. Na veertig dagen werden

deze adepten, door wassching met lauw water, weder tot bewustzijn geroepen. Tot bewijs dat deze adepten gedurende dien tijd alles gezien hadden, wat er gebeurde, verhaalden zij onmiddellijk nadat zij tot bewustzijn waren gebracht, van dag tot dag hetgeen de besturende ambtenaren of officieren zelfs in eigen woning of eigen kamer gedaan hadden. Indien dergelijke bewijzen van liet bestaan van een geest en een ziel gegeven worden, mag men, hetgeen deze adepten verkondigen van het leven hiernamaals, als vaststaande aannemen.

Ik was vroeger in de gelegenheid een afschrift van de vWaü sangau te koop, afkomstig van de kraton Koedoes. De daarin vermelde Magische geschriften, heb ik reeds vermeld in liet 2e, 3e, 4e en 5e deel van „De Java uische Geestenwereld", onder de benamingen van Paicoekon's, Ngelmoe'x. Tengerarix en l'rimbons als behoorende bij de beschrijving van de vier godsdiensten, die op Java beleden worden, in liet 1e deel.

De geheime leer betreffende den mensch in zijn stoffelijk lichaam en als geest en het leven hiernamaals eveneens voorkomende in de „IIV/// &tanga" wordt in dit boekje vermeld. De in deze geheime leer voorkomende hoofdstukken over de stille kracht, de geheime macht en het vermogen van den wil bestonden in liet oorspronkelijk geschrift grootendeels uit formuleren, geschreven behalve in oud-Javaanscli ook in het Sanskriet, in liet Arabisch en in een taal, die slechts uit klanken bestaat. Blijkbaar zijn deze onderwerpen beschreven opeen wijze, die alleen

begrepen kan worden door hen, die op de hoogte zijn van dergelijke Magische geschriften, daarom zou een gewone vertaling van deze formulieren—indien dit mogelijk wasvoor den lezer geen waarde hebben, of voor hem noodlottig kunnen zijn. Ik heb daarom ter vervanging van deze hoofdstukken, een studie in andere werken moeten maken van de daarin handelende onderwerpen; ik heb' echter bij de samenstelling van deze hoofdstukken rekening gehouden, met de bedoeling in de verstaanbare formulieren uitgedrukt. De overige hoofdstukken zijn vrij vertaald, daar een woordelijke vertaling niet begrepen zou worden. Ook heb ik de oorspronkelijke tekst hier en daar moeten verduidelijken en aanvullen, daar adepten vroeger geheime onderwerpen vermelden in een zoodanig verkorte zin, aangevuld met Sanskrietwoorden, wier beteekenis soms verschillend kan worden opgevat, dat een dergelijke zin alleen voor ingeweiden begrijpelijk is.

DE MENSCH IN ZIJN STOFFELIJK LICHAAM.

De mensch wordt bij zijn geboorte omkleed met een stoffelijk lichaam, dat dient tot zijn beveiliging en zonder welke omkleeding hij niet zou kunnen verblijven in liet stoffelijk gebied. Deze omkleeding heeft plaats door de wet van de Kshetrajna, dat is de kracht die de belichaming van den geest tot stand brengt. Het is dus zijn geest, die den stoffelijken mensch doet leven en hij zou zonder dezen geest gelijk zijn aan een levenloos voorwerp. De geestelijke mensch moet dus toebereid zijn met krachten, machten en vermogens, met welke hij zijn stoffelijk omhulsel doet

leven, bewaart en onderhoudt. Deze krachten, machten en vermogens zijn:

De geest Ativa, (of Atmari) is het goddelijke, hoogste beginsel en het scheppend vermogen in den mensch; de voortbrenger, de onderhouder, de verdediger, de beschermer van en de verbeeldingskracht in den mensch. Hij werd oorspronkelijk geschapen uit het denkvermogen van God m't zijn tweelinggeest — mannelijk en vrouwelijk Tot voertuig van den geest dient hem de geestelijke ziel of Boeddhi, ook het geestelijk lichaam genoemd. Dit geestelijk lichaam i.s. evenwel zonder lusten of hartstochten. Bij zijn komst in het stoffelijk gebied, krijgt de geestelijke ziel een omhulsel, welke Karna (of Karna roepa) wordt genoemd, dat is de mensclielijke (of dierlijke) ziel, het astraal lichaam, dat hij ook in het astraal gebied, behoudt, doch bij het overgaan naai' de hemelgebieden weder aflegt en een schim wordt, die later zich oplost.

Het astraal lichaam is behept met hartstochten, lusten en begeerten, uit welke het karakter wordt gevormd en de kracht wordt geput om te handelen; zelfs de krachten, die de mensch noodig heeft, om groot te worden, zoowel in physieken als in moreelen zin, put hij uit de hartstochten,

— 6 —

lusten en begeerten dezer dierlijke ziel. De dierlijke ziel is dus een noodzakelijk kwaad voor den mensch, die hem kracht geeft om te worstelen en te vechten met beproevingen van het aardsche leven en na zijn dood en voordat hij de hemelgebieden bereikt heeft, met de vijandelijke machten van het astraal gebied. Door den strijd die

de dierlijke ziel voert, wordt de mensch gelouterd en ontwikkelen, zich zijn moreele, intellectueele en fysieke eigenschappen.

Indien de lagere neigingen van de dierlijke ziel te sterk ontwikkeld worden, is liet de geestelijke ziel, die den mensch daartegen waarschuwt. De geestelijke ziel ontwikkelt liet goede in den mensch. Zij is zijn goede genius, de waarschuwende stem of het geweten in den mensch. De kracht daartoe is het verstand en de rede, het Mavaz.

De geestelijke ziel is begaafd met het hogere Manas en de dierlijke ziel met het lagere Manas, zoodat beiden, hoewel één, toch twee afzonderlijke krachten vormen en afzonderlijke neigingen hebben.

Zoodra de geest begiftigd wordt met een dierlijke ziel, wordt de begeerte geboren naar gevoelend bestaan en volgt daarop de geboorte van het grof stoffelijk lichaam.

Vóór de geboorte van dit lichaam, ontwikkelt zich het Linga Sharira. dat is het etherisch dubbel of het omhulsel van het stoffelijk lichaam, dat na den dood de schil wordt en zich langzaam oplost. Het is het voertuig van Prana, de levensadem of de kracht, die den mensch doet leven en het is als het ware het verbindingsmiddel of de brug tusschen die levenskracht en liet grof stoffelijk lichaam.

Het etherisch dubbel is grooter dan het stoffelijk lichaam, omdat het de buitenste bedekking daarvan is en het is het middel, waardoor de dierlijke ziel uit het astraal gebied de fijnere levenselementen haalde, waaruit het stoffelijk lichaam bestaat. Het etherisch dubbel is als een sponsachtige bedekking van alle organen van het lichaam;

het doordringt alle deelen en trekt het stoffelijk magnetisme uit de atmosfeer tot zich en slorpt dat ten bc_

7 —

hoeve van liet lichaam evenals een spons op. Terwijl het deze functie verricht, is het tevens onderhevig aan de aantrekkingskracht er op uitgeoefend door het astraal magnetisme van de ziel, dat sterker en fijner is dan het stoffelijk magnetisme/liet astraal lichaam of de dierlijke ziel onderhoudt en dit in staat stelt zijn funetiën te verrichten.

Door die eigenschap van opslorping, zuigt het etherisch dubbel van een oudere het stoffelijk magnetisme op van een jongere, indien zij met elkaar in aanraking komen en de oudere daaraan behoefte heeft. Indien echter een zwakkere in aanraking komt met een sterkere, zal de laatstgenoemde steeds zijn stoffelijk magnetisme op den zwakkere overdragen.

De funetiën van het etherisch dubbel voor het opslorpen van het stoffelijk magnetisme worden minder met den ouderdom. Gewaarschuwd dient te worden, om alsdan door den bijslaap het stoffelijk magnetisme van een jongere tot zich te nemen. Het evenwicht tusschen het astraal- en het stoffelijk magnetisme zal daardoor wel hersteld worden, doch deze herstelling kan soms ten nadeele zijn voor den versterkte, indien hij sterft, voordat het opgenomen stoffelijk magnetisme verbruikt is. Het etherisch dubbel, dat als schil den eersten dag na het overlijden uit het lijk treedt en op deze wijze overmatig stoffelijk magnetisme heeft opgenomen, zal dan na zijn uittreden, den geestendraad of Soeratma verbreken, voordat

zij haar funetiën heeft verricht, zeer ten nadeele van het
astraal lichaam van den overledene, indien dit daaraan
nog behoefte heeft, doch ten voordeele van den geest, die
door het breken van den geestendraad van de schil verlost
wordt, welke verbreking gewoonlijk eerst den derden
dag na het overlijden en bij plotseling overlijden eerst
jaren later plaats heeft. Do schil, die op deze wijze
verlost is, voordat zij zich heeft kunnen oplossen, zal ronddolen
en zeer gemakkelijk bezield kunnen worden door
een gedachtevorm, waardoor zij een zelfstandig bestaan
krijgt. Zij begeeft zich dan gewoonlijk naar het huis,

_ 8 —

waar de overledene geleefd heeft en zal dan trachten
evenals een vampier haar tijdelijk bestaan te verlengen,
door het stoffelijk magnetisme der huisgenooten tot zich te
trekken.

Een dergelijke opslorping van het stoffelijk magnetisme is
niet zonder gevaar voor den benadeelde en kan een ernstige
ziekte zelfs den dood ten gevolge hebben. Men vermijde daarom
jongeren bij ouden te doen slapen. Alleen bij ziektegevallen,
wanneer de zieke zwak en gedwongen is in bed
te blijven, waardoor het etherisch dubbel niet in staat is,
zijn funetiën naar beliooren te verrichten, daar die het
beste in open lucht verricht worden, kan het opslorpen van
het stoffelijk magnetisme van een gezonde jongere, veel ertoe
bijdragen, den zieke te sterken. Men zij echter voorzichtig,
om den jongere niet te lang bloot te stellen, aan
verlies van zijn stoffelijk magnetisme, daar het gebeuren
kan, dat het stoffelijk magnetisme van den jongere sneller

uit zijn lichaam wordt gezogen, dan hij liet met zijn eigen etherisch dubbel weer in voldoende hoeveelheid kan opslorpen, om het evenwicht in stand te houden tusschen het astraal- en het stoffelijk magnetisme, waardoor levensgevaar voor den jongere zou kunnen ontstaan. Ook moet de jongere minstens 14 jaren oud zijn, daar het etherisch dubbel van een kind nog niet krachtig genoeg ontwikkeld is en dikwijls den bijstand der moeder behoeft.

Het gebeurt weieens. dat het etherisch dubbel van een zware zieke aangetrokken wordt door iemand, die meer astraal- dan stoffelijk magnetisme heeft en hem volgt.

Waar dit plaatsgrijpt, vermindert de kans op herstel van den zieke zeer. Men zal dus voorzichtig handelen, door dergelijke mensehen niet in de nabijheid van een zieke te brengen. Dergelijke personen zijn even gevaarlijk voor anderen als voor dieren, planten en gewassen. Vooral voor kleine planten en gewassen, wier stoffelijk magnetisme fijn ontwikkeld is, kan het zeer schadelijk zijn, door een dergelijk persoon aangeraakt te worden. Er zijn zelfs mensehen hij wie het astraal magnetisme zoo sterk

9 —

ontwikkeld is, dat zij dit als een pantser om zich heen kunnen trekken, bestand tegen vuur, wapens of een in de nabijheid afgeschoten kogel.

Sommige menschen kunnen, hoewel onbewust, hun etherisch dubbel voor enkele oogenblikken uitwerpen en aangezien liet etherisch dubbel bijna stoffelijk is, kan het door gewone stervelingen gezien worden in een gedaante volkomen gelijkende op den persoon zeil'.

Het uittreden van het etherisch dubbel kan ook geschieden een oogenblik voor of een oogenblik na den dood.

vooral bij een plotseling sterfgeval, voorafgegaan door een ongeluk of lievigen schok, kan het etherisch dubbel onmiddellijk uit het lichaam treden. Indien liet voor den dood uit het lichaam treedt, zal het volkomen de levende gedaante van den persoon hebben en de verwondingen van het lichaam op het etherisch dubbel zichtbaar zijn.

Treedt liet na den dood uit, dan zal het etherisch dubbel er uitzien even als de doode. liet verschijnt alsdan aan den persoon, soms op zeer verre afstand, aan wien de stervende vóór zijn dood gedacht heeft.

Het etherisch dubbel is evenwel zonder het astraal Jiehaam en het lagere Ma-nas of verstand van dit lichaam verstandeloos en onderworpen aan iedere uitdrukking van de gedachte van den eigenaar, welke het zal volgen.

Ook gedurende den slaap verlaat het etherisch dubbel dikwijls het lichaam, evenwel is het dan vergezeld dooi' het astraal lichaam. Hetgeen dit lichaam, dan ziet, vormt een gedaclitenbeeld, dat men zich bij het ontwaken van liet lichaam, zeer dikwijls nog herinneren kan-

De mensch kan door oefening zijn etherisch dubbel, vergezeld van zijn astraal lichaam, bewust uitwerpen en aangezien het etherisch dubbel bijna stoffelijk is, is hij in staat zich elders in een zichtbare menschelijke gedaante te vertoonen. Het stoffelijk lichaam blijft alsdan in een toestand van schijndood achter. Het uitwerpen van het etherisch dubbel en liet astraal lichaam is evenwel niet zonder gevaar, daar gedurende de afwezigheid van het

— iö -

etherisch dubbel en het astraal lichaam, het stoffelijk lichaam geheel verstoken is van liet zoo noodige stoffelijk magnetisme, waardoor liet niet lang in staat is tot bedekking van den geest te dienen.

Het bewust uitwerpen van den geest met zijn geestelijk lichaam of geestelijke ziel gedekt door zijn astraal lichaam, dat eveneens na strenge oefeningen mogelijk is, gaat met minder gevaar gepaard, daar gedurende de afwezigheid van den geest, het stoffelijk lichaam door liet etherisch dubbel gevoed wordt. Evenwel blijft de geest met den geestendraad aan het stoffelijk lichaam verbonden; de minste verbreking van deze gemeenschap, kan den dood van het stoffelijk lichaam ten gevolge hebben, waarom men bij dergelijke uittredingen van den geest, vermijdt in het bijzijn van het stoffelijk lichaam, dat dan in een toestand van schijndood is, gerucht te maken of dit slechts even aan te raken.

Gedurende den slaap van het stoffelijk lichaam is het uittreden van den geest ook mogelijk, doch dan vrijwillig en slechts voor korten tijd en meestal in den nacht tusssen 2 en 4 uur.

De geest is bij dergelijke uittredingen ook met den geestendraad aan het stoffelijk lichaam verbonden. Het stoffelijk lichaam wordt dan gedurende dien tijd beschermd door zijn astraal lichaam en zijn etherisch dubbel, zoodat dit niet in een toestand van schijndood komt. Het verbonden blijven van den geest aan zijn stoffelijk- en astraal lichaam is noodig, daar zonder deze verbinding het stoffelijk

lichaam zou sterven en het astraal lichaam zich onmiddellijk met zijn geest zou vereenigen, daarom zegt men wel eens, dat de geest gedurende zijn verblijf op de aarde, gevangen zit binnen zijn stoffelijk lichaam. De geestendraad mag men niet beschouwen als een stoffelijke draad; de Soeratma is een geestelijke kracht, die den geest aan het stoffelijk lichaam bindt en uitgaat van de wet van de Kxhetrajva of de kracht der belichaming.

— li —

Uit liet bovengemelde blijkt, dat de geest omkleed is met niet minder dan vier omhulsels: 1e de geestelijke ziel of het geestelijk lichaam; 2e de menselijke- of dierlijke ziel ook het astraal lichaam genoemd; 3e het stoffelijk lichaam en 4e het daarom heen zittend etherisch omhulsel, dat ook etherisch dubbel en fluïdisch lichaam wordt genoemd, welke namen zijn functiën aanduiden.

Deze omhulsels worden successievelijk afgelegd en wel: 1e het stoffelijk lichaam door den dood;

2e het etherisch omhulsel na den dood van het stoffelijk lichaam;

3e het astraal lichaam bij den tweeden dood en overgang naar het eerste hemelgebied en

4e het geestelijk lichaam bij den overgang naar het vijfde hemelgebied.

De geest stijgt dus telkens in veredelde stof steeds opwaarts. totdat hij alles heeft afgelegd en de zuivere onbezoedelde geest na het vijfde, zesde en zevende hemelgebied

doorlopen te hebben, tot God terugkeert.

DE LEVENSKRACHT.

De kracht, die het stoffelijk lichaam van den mensch doet leven, bestaat uit drie hoofdelementen namelijk: het 1° rana of het organisme; het Saman of het stoffelijk magnetisme en het Karma of het instinct, dat is de wet van oorzaak en gevolg.

Het organisme werkt samen met het stoffelijk magnetisme; zij zijn onafscheidelijk verbonden en vormen te zamen het oorzakelijk lichaam of de verpersoonlijking.

Uit beide krachten komt voort het instinct.

Het organisme bestaat uit vier krachten, namelijk: de ademhaling, de warmte van het lichaam, de bloedsomloop en de spijsvertering, welke krachten in werking worden gebracht door het stoffelijk magnetisme. Zoodra na de geboorte het kind aan de lucht is blootgesteld, ontstaat door de aantrekkingskracht van het stoffelijk magnetisme, een op en neer gaande beweging van de longen en een samentrekkende beweging van het hart, waardoor de ademhaling ontstaat, welke de zuurstof uit de lucht in het lichaam brengt en de door liet voedsel ontstane koolzuur uit het lichaam wordt gevoerd. Door het inademen van zuurstof en het uitademen van koolzuur worden de organen van het lichaam in werking gebracht en ontstaat daardoor niet alleen de warmte van het lichaam, maar wordt ook het door het voedsel gevoede bloed door de aderen gevoerd, doet de spijsvertering haar werking en worden de vergane resten der voedingsmiddelen en van het water weder uit het lichaam gedreven.

Terwijl het etherisch dubbel het stoffelijk magnetisme!
in het lichaam brengt, is het tevens onderhevig aan de
aantrekkingskracht, er op uitgeoefend door het astraal
magnetisme van de ziel, dat de verbinding vormt tusschen
lichaam en geest. De gezamenlijke werking van deze
krachten doet niet alleen het bloed, vleesch, vet, enz.

— 13 —

ontstaan maar vormt ook een krachtig' levensfluïde, dat
naar de hersenen gevoerd, het persoonlijk magnetisme
doet ontstaan en door deze kracht weder de zenuwkracht,
de spierkracht en de energie, terwijl uit de gezamenlijke
werking van de vier krachten van het organisme en de drie
krachten van het persoonlijk magnetisme zeven vermogens
voortkomen, namelijk de gedachte, het gezicht, het gehoor, de
stem, het gevoel, de reuk en de smaak. Uit deze vermogens
komt voor de handeling, die in vele onderdeelen verdeeld is.
Het organisme en het stoffelijk magnetisme werken geheel
natuurlijk en wel door natuurwetten, die den mensch
dwingen, om te eten, te drinken en te slapen en dit organisme
is noodig speciaal voor het stoffelijk lichaam.

Door oefening verkrijgt de mensch de kracht, het organisme
tijdelijk buiten werking te stellen, waardoor het
stoffelijk lichaam in een toestand van schijndood komt.

In gewone omstandigheden echter veroorzaakt slechte
werking van het organisme en van het stoffelijk magnetisme
ziekte en het geheel ophouden van de Werking
van beide krachten den dood. De werking van het
organisme in slecht, indien het etherisch dubbel onvoldoende
stoffelijk magnetisme in het lichaam brengt. Houdt

die toevoer geheel op, dan wordt het evenwicht van het astraal- en stoffelijk magnetisme verbroken, waardoor de ademhalende beweging der longen en de samentrekkende beweging van het hart ophouden.

Het instinct is een onbewuste geestesverrichting, daarom beschouwt men dit als een onzichtbare prototype buiten den mensch, want het instinct handelt voordat het verstand bewust is. De mensch ontwijkt b. v. een vallend voorwerp, omdat hij eenvoudig niet anders kan. Het zien, looren of voelen van het gevaar is voldoende, om het lichaam in beweging te brengen, om het gevaar te ontwijken. Het instinct heeft dus zijn oorsprong uit het gezicht, het gehoor en het gevoel en daar deze zintuigen voortkomen uit het persoonlijk magnetisme, zoo is het een geestelijke kracht.

— 14 —

De werking van het instinct is verstandeloos en onpartijdig.

Het oefent een controle uit op liet verbruik van liet persoonlijk magnetisme en mitsdien ook over het doen en laten van den menseh. Het is dus niet anders dan zijn geweten, de waarschuwende stem en in zijn werking de wet van oorzaak en gevolg.

Het verband tusschen alle krachten, machten en vermogens van het stoffelijk lichaam is de geest. Zonder den geest leeft het lichaam niet, want verlaat de geest het lichaam, zoodanig dat de geestendraad breekt, dan dooft ook het vermogen van het lichaam uit en het vergaat. De menseh is dus een geestelijk wezen tijdelijk bekleed met een stoffelijk lichaam, dat elk oogenblik

verslijt even als een stoffelijk kleed, doch door de gedachtekracht en den wil telkens weder in een bruikbaren toestand wordt gebracht, totdat het geheel versleten is en door den geest wordt afgelegd, dat de menseh „dood" noemt. De dood is evenwel niet anders dan de geboorte van den geest, die dan in een ander leven overgaat, want de geest is onvernietigbaar en behoudt steeds zijn individualiteit, zijn stoffelijk lichaam is slechts geleend, om tijdelijk in het stoffelijk gebied te kunnen vertoeven. De stoffelijke menscli op zich zelf beschouwd is slechts een werktuig. Door het oog en het zenuwstelsel is hij verbonden met den ether en de fijnere magnetische elementen, door het oor en de longen met de atmosfeer, door de andere zintuigen, die allen vormen zijn van den gevoelzin, staat hij in betrekking met vaste, vloeibare lichamen, terwijl door de aanwezigheid van den geest in het lichaam, de stoffelijke menseh verwant is aan de geestelijke wereld.

Indien de geest liet stoffelijk omhulsel verlaat, wordt daardoor geen verandering gebracht in den geestelijken menseh, noch in zijn vorm, noch in zijn organisatie, noch in zijn karakter, noch in zijn opgedane kunsten en wetenschappen, want als een stoffelijk menseh zijn kleed aflegt, wordt hij wel lichter, doch zijn lichaam ondergaat

— 15 —

geen verandering. Hij wordt niet beter of slechter. De geestelijke menscli is in alles volkomen gelijk aan den stoffelijken mensch, van alle stoffelijke organen van het stoffelijk lichaam bezit hij geestelijke, die op de zelfde

wijze werken. Zijn zintuigen werken op de zelfde wijze als vroeger, doch zijn scherper en aangenamer geworden, zijn waarnemingsvermogen is vergroot.

De geest van liet dier behoudt na zijn dood wel zijn individualiteit of zijn persoonlijkheid doch niet het bewustzijn van zijn eigen ik. Het intelligente leven blijft in latenden toestand. Evenwel is de geest van een dier in de wet van algemeene vooruitgang begrepen en het wordt na den dood ook voortdurend weer aan een stoffelijk lichaam verbonden. Planten en steenen verkeereren na hun dood in een gelijken toestand ofschoon hun astraal lichaam minder ontwikkeld is dan die der dieren.

DE GEDACHTEKRACHT.

Zooals in het voorgaand hoofdstuk werd gemeld, kan de handeling van den mensch in vele onderdeelen verdeeld worden. De goede of slechte handeling van den mensch is geheel afhankelijk van de ontwikkeling van zijn persoonlijk magnetisme, dat in zijn werking niet natuuijk is; deze hangt af van de gemoedsgesteldheid van den mensch. Indien deze kracht natuurlijk werkte, zouden alle menschen even krachtig van lichaam zijn, hun eistand gelijk ontwikkeld en voor hun handelingen evenveel energie kunnen hebben; dat is zooals men weet niet het geval en deze kracht is dan ook geheel afhankelijk van de ontwikkeling van den wil en het verstand. Daar nu de gemoedsgesteldheid weder afhankelijk is van de gedachte, zoo is de magnetische kracht van den mensch niet anders dan zijn gedachtekracht. Het ligt dus voor de hand, dat de magnetische uitstraling krachtiger zal

zijn, naarmate de gedachtekracht sterker is. De mensch, die den krachtigsten wil heeft en dien voor een zeker doel ontwikkeld heeft, zal dat doel spoediger bereiken dan een ander. De toestand van 's menschen lichaam en de kracht zijner handelingen zullen dus geheel alhangen van de hoeveelheid persoonlijk magnetisme, dat hij kan scheppen, zoodat een persoon, die veel persoonlijk magnetisme, kan ontwikkelen, invloed zal kunnen uitoefenen over iemand, die weinig magnetisme kan ontwikkelen.

De gedachtekracht zou men kunnen onderscheiden in: de stille kracht, de geheime macht en het vermogen van den wil, welke krachten de geestelijke krachten van den mensch worden genoemd. Alvorens deze te beschrijven, dient vermeld te worden, de werking der gedachte in het gewone leven van den mensch en welke macht tot handelen, de gedachte door oefening kan ontwikkelen. Het persoonlijk magnetisme heeft zijn middelpunt in de hersenen. Door de werking der gedachte ontstaan tril17

—

lingen, welke magnetisch zijn; zij planten zich voort langs de zenuwen door het geheele lichaam en vormen een kracht, die den mensch ten goede of' ten kwade komt.

Daar nu de gewone gedachte een gevolg is van de gemoedsgesteldheid, zoo is de gemoedsgesteldheid van den mensch bij de instandhouding van zijn lichaam van het grootste gewicht.

De gemoedsgesteldheid van den mensch kan in twee hoofdsorten onderscheiden worden, namelijk die hem blijdschap en die hem verdriet veroorzaken. Indien de

mensch een gemoedsgesteldheid heeft van blijdschap, zal zijn persoonlijk magnetisme zoo weldadig werken voor zijn lichaam, dat op het oogenblik, dat die blijdschap gesmaakt wordt, een zeker weldadig gevoel in tle hersenen ontstaat, dat zich door het geheele lichaam voortplant. Daarentegen zal een ondervinding, die verdriet veroorzaakt, zooveel verlies van persoonlijk magnetisme of persoonlijke kracht veroorzaken, dat een loom gevoel door het geheele lichaam daarvan het gevolg zal zijn. Ondervindt nu een mensch dikwijls verdriet, dan zal zijn persoonlijke kracht zoodanig verminderen, dat hij zal verzwakken en ziek worden, daarentegen zal een mensch, die in zijn leven veel blijdschap ondervindt, zijn levenskracht zoodanig versterken, dat hij daarvan te veel heeft en die kracht zonder nadeel op anderen kan overbrengen („magnetiseeren”).

Hoewel de magnetische kracht door alle poriën het lichaam kan verlaten, is die magnetische uitstraling uit geen enkel lich n ih:1> >1 zoo krachtig als uit de vingertoppen, uit de ooge 1 en uit den mond. Indien men zijn magnetische kfacht op een zwakkere of zieke wil overbrengen, moet men uitsluitend gebruik maken van de vingertoppen, die op geringe afstand van het lichaam boven de zieke plaats bewogen moeten worden in één richting („pannes”). Daar alle ziekten, behalve verwondingen en breuken, liet gevolg zijn van verlies van persoonlijk magnetisme, zoo kunnen alle ziekten ook door aanwending

. •/

van het persoonlijk magnetisme genezen worden. Het succes der genezing zal echter geheel afhangen van den magnetischen invloed van den bewerker (magnetiseur"). Het verstand, de wil en de gedachte van den bewerker moeten zoodanig ontwikkeld zijn, dat zijn persoonlijk magnetisme een genezende eigenschap krijgt. Niet alleen menschen maar ook dieren en planten kunnen door het aanwenden van een goed ontwikkeld persoonlijk magnetisme, een weldadigen invloed ondervinden.

Er zijn ook menschen, die een tegenovergestelde kracht bezitten, namelijk die personen, wier astraal magnetisme in overvloediger hoeveelheid aanwezig is dan het stoffelijk magnetisme, waardoor er een kracht in het lichaam ontstaat, die aan het persoonlijk magnetisme een nadeelige uitwerking geeft en op menschen, dieren en planten een slechten invloed uitoefent.

(Deze kracht wordt door de Hindoes „jettatoera" genoemd; bij de Javanen is deze kracht ook bekend onder de namen van „mata nasar", kwade oog en Jangan panas", warme hand). ">

Het fluïde van het astraal magnetisme kan, zooals reeds gemeld werd in het hoofdstuk .. De mensch in zijn stoffelijk lichaam", bij sommige menschen zoo sterk ontwikkeld zijn, dat zij door oefening dit fluïde als een pantser, rondom het lichaam kunnen verdikken, door welk fluïde geen sabel of kogel doorgaat. Ook kan dit fluïde met groote kracht en snelheid, (drie honderd duizend kilometer per seconde, volgens professor Elmer Gates) als een fets uit liet oog worden gedreven en met doodelijk gevolg

op mensch of dier gericht worden. Deze kracht wordt dan ook dikwijls aangewend bij wraakuitoefeningen, bij het vangen en dresseeren van verscheurende dieren, vergiftige 'slangen of bij het vangen van vogels.

Het omhullen van het lichaam met dit fluïde, beschermt het ook tegen vuur zelfs tegen gesmolten metalen.

Indien men het fluïde, van het persoonlijk magnetisme, dat uit de oogen straalt, voor een zeker doel aanwendt, heeft

— 19 —

dit een andere uitwerking dan het zeilde fluïde, dat uit de toppen der vingers vloeit. Indien de slang een kleine vogel sterk beloert, of haar adem naar den vogel uitblaast, zal de vogel de kracht missen, om weg te vliegen en hij valt als het ware in den bek van de slang. De zelfde invloed heeft de mensch, die sterk geladen met persoonlijk magnetisme een zwakkere lang en sterk aanziet. De zwakkere komt dan dadelijk onder den invloed van den sterkere • „xuqquestiti“) en is alsdan geheel in zijn macht.

Voor het uitoefenen van een dergelijken invloed heeft de sterkere slechts te verlangen, om zijn invloed uit te oefenen en daar dit verlangen gedacht wordt en vergezeld gaat van een sterke wilskracht van den denker, kan deze gedachtekracht haar doel niet missen; de uitwerking moet volgen. De trillingen door de gedachte voortgebracht, vormen krachtige gedachtenbeelden (elementalcn), die den persoon bewerken, die onder den invloed moet gebracht worden en deze komt daardoor in een toestand, waardoor hij alles zal doen, hetgeen hem door den sterkere in zijn gedachte gelast wordt en alles voelen, hetgeen hem

gezegd wordt te voelen. Komt hierbij nog de gebiedende stem van den persoon, die invloed uitoefent, dan is die invloed nog krachtiger. Door dezen invloed komt de zwakkere in een willoozen („/ii/pw>tisc/ien") toestand. Deze toestand juist te beschrijven is zeer moeilijk. Indien men het lagere verstand, de wil, de zenuwkracht en de energie van den stoffelijken mensch wegdenkt én men stelt daarvoor in de plaats het hoogere verstand en de energie van den geestelijken mensch, dan heeft men ongeveer een beschrijving van dezen toestand. In de plaats van den persoon is zijn geest getreden en deze geeft dan antwoord op alle vragen, die hem gedaan worden. In dezen toestand herinnert zich de geest alle gebeurtenissen in het verleden, zelfs die zijner wedergeboorten als mensch en hij kan dan zelfs den ziekte-toestand van zijn stoffelijk lichaam beschrijven en zeggen welk medicijn tot beterschap kan dienen. Bedoelde toe-

— 20 -

stand van liet stoffelijk lichaam is zoo eigenaardig, dat hij moet beschouwd worden, als een tijdelijke verkrachting der natuurwetten, daar het bewustzijn van het stoffelijk lichaam is ingeslapen, het geen vrije wil meer heeft, en de zwakkere dan geheel in de macht is van den sterkere. Het weder terugbrengen in den normalen toestand, geschiedt door den wil van en op mondeling bevel van den bewerker (hypnotiseur). De kracht van den invloed op den zwakkere blijft gedurende eenigen tijd bestaan; de persoon, die eenmaal onder den invloed van een sterkere is geweest, zal zelfs op een afstand door de kracht

der gedachte weder onder den invloed van den sterkere gebracht kunnen worden en hij doet dan ook hetgeen de bewerker hem in zijn gedachten gelast.

Men kan ook zich zelf in een dergelijken toestand van invloed brengen („zelf-hypnose" of „autosuggestie"). Door het sterk zien op een glinsterend voorwerp, waarin het beeld van zich zelf wordt weerspiegeld, waarbij men sterk moet verlangen naar hetgeen men er mede beoogt, zal men zich zelf onder den invloed kunnen brengen zooals boven geschetst, wel niet zoo krachtig als dit door een ander wordt gedaan, maar toch bij zich zelf daardoor een toestand scheppen, die ongewoon is en waardoor men iets zal kunnen doen, waartoe men in normalen toestand niet in staat zou zijn. In dezen toestand handelt de geest van het lichaam of een geest, die tijdelijk van dat lichaam gebruik maakt, om zich te openbaren. Een dergelijk persoon wiens bewustzijn dan is ingeslapen („trancetoestand"), wordt het middel van gemeenschap tusschen de stoffelijke- en de astrale wereld („medium".) De mensch, die het krachtigste persoonlijk magnetisme heeft, zal den geesten in dezen toestand in staat kunnen stellen, zich tijdelijk te verstoffelijken of zijn eigen etherisch dubbel uit zijn lichaam kunnen doen treden, doch elke verstoffelijking zal gepaard gaan met een groot verlies van persoonlijk magnetisme. In bedoelden toestand verkeerende kunnen sommige menschen iets op grooten afstand zien

— 21 —

gebeuren („clairvoyant"); weder anderen hebben dan het vermogen van helderhoorendheid („clairaudiance"). Dit

verzien en deze helderhoorendheid geschieden dan met geestelijke zintuigen. Anderen kunnen in dezen toestand de herkomst van voorwerpen beschrijven tot hun oorsprong in de grijze oudheid; ook het vermogen van verpersoonlijking („impersonatie”); van gedaanteverwisseling („transfiguratie”), waarbij het gelaat en de houding van liet lichaam veranderen, gelijkende op een zich manifesteerenden bekenden overleden persoon; het vermogen van gedachtenoverbrenging („telepathie”) of ook van gedachtenlezen; het vermogen om zenuwkracht of het gevoel buiten liet organisme te zenden („exterioriseeren”); het vermogen om beweging - veroorzaakte kracht buiten het organisme te zenden („motriciteit”); ook van het vormend vermogen („plasticiteit”), van psychische uitwerkselen van zinvang („catalepsie”); van schijndood („lethargie”); van het veroorzaken van verblinding of begoocheling („fascinatie”); van beheersching van iets („obsessie”); van de laatst genoemde eigenschappen maken tovenaars gebruik om hun soms wonderlijke voorstellingen te doen slagen.

Kenige van deze eigenschappen hebben ook stervenden, daar eenige uren voor den dood het stoffelijk lichaam komt in den toestand als bovengeschetst, waardoor het sterven van het stoffelijk lichaam gelijk staat met inslapen.

Daar de geest in dezen toestand zeer dikwijls het verlangen koestert afscheid te nemen van een vriend of bloedverwant, komt liet vermogen van gedachtenoverbrenging bij stervenden dikwijls voor en soms in die mate; dat het etherisch dubbel van den stervende vergezeld van zijn ziel op verre afstand zich aan een vriend

of bloedverwant vertoont en zelfs in staat is te spreken, dan wel wordt door dit verlangen de gedachtekracht zoo sterk, dat de uitgezonden gedachtevorm, het beeld van den stervende zal weerkaatsen, waardoor dit beeld zich voor een oogenblik zal verstoffelijken en zichtbaar zijn voor den vriend of bloedverwant, aan wien de stervende gedacht heeft. In het laatste geval zal het weerkaatste beeld niet kunnen spreken.

Verder hebben personen in bovengeschetsten toestand nog de eigenschap van („i ufo wettisch") schrift voort te brengen, dat is het gebruik maken van de hand van den onbewusten persoon door een geest 0111 te schrijven. De inhoud van het geschrevene is hem dan niet bekend. Zelfs wordt dit schrift soms voortgebracht in een taal, die de persoon niet kent. Ook komt het voor, dat de geest, die tijdelijk van het lichaam van den onbewusten persoon gebruik maakt, spreekt in een taal, die aan den persoon zelf onbekend is, of maakt deze geest van het persoonlijk magnetisme van den onbewusten persoon gebruik, om te kloppen, voorwerpen te bewegen of te verplaatsen, ook om de schoonste muziek of de mooiste teekening voort te brengen, terwijl de onbewuste persoon soms geen verstand heeft van muziek noch van teekenkunst. De geest kan met het geleende lichaam alle verrichtingen doen, op de zelfde wijze alsof hij zelf nog in een stoffelijk lichaam was.

Indien al deze vermogens worden voortgebracht door een onontwikkeld persoon, die in normalen toestand dit niet zou kunnen, levert dit het bewijs, dat die vermogens

niet behooren of hun oorsprong hebben in het stoffelijk lichaam van den onbewusten persoon, daar het stoffelijk lichaam geen vermogen bezit zonder functie, zoodat die handelingen moeten worden toegeschreven aan een onzichtbare intelligentie.

Sommige mensehen kunnen in hun slaap van zelf in een toestand komen als hiervoren geschetst werd („droommediums of somnamhulen, afgeleid van het woord somnambuleeren of slaapwandelen",)

Deze soort menschen zien soms in hun droom, geruimen tijd te voren, hetgeen gebeuren zal.

Den onbewusten toestand, waarin een niet slapende persoon gebracht kan worden, kan soms voor hem zeer gevaarlijk worden. De gedachtekracht, die daarvoor noodig

•>•> _

is, kan l)j do uitoefening- van de witte- zoowel als van de zwarte Magie op een afstand worden aangewend, zonder weten van den persoon, op wien deze kracht wordt uitgeoefend. In de plaats van den persoon wordt dan een door hem gedragen kleedingstuk bewerkt. Daar een gedragen kleedingstuk doortrokken is met het fluïde (of od) van de magnetische uitstraling van den persoon, die het gedragen heeft, wordt dit fluïde opgewekt, door voortdurend de vingertoppen over het kleedingstuk te bewegen, waardoor gemeenschap zal ontstaan tusschen den persoon, die het kleedingstuk gedragen heeft en den persoon, die het daarin bevindend fluïde bezielt heeft. Wordt dit nu met een goed doel gedaan en is de persoon, die het kleedingstuk gedragen heeft, ziek, dan zal de bewerker kunnen

voelen, welke ziekte bedoelde persoon heeft en hij is dan in staat, de medicijn te noemen, die den zieke zal kunnen genezen. Wordt een en ander gedaan met een slecht doel, dan wordt liet bezielde fluïde overgebracht in een te voren gemaakte pop van hout, klei of was. Indien nu de bewerker de pop beschadigt, zal de persoon, wiens bezielde fluïde de pop doordrongen heeft, pijn gevoelen op de overeenkomstige plaats van zijn lichaam, als waar de pop beschadigd werd. Op deze wijze zal de ongelukkige steeds in een ziekelijken en lijdenden toestand gehouden kunnen worden en door de pop doormidden te breken, zelfs den dood van het slachtoffer veroorzaakt kunnen worden.

Dit kan echter voorkomen worden, door te zorgen, dat men geen zwakkeling is, want alleen zwakken, die door ziekte of door eigen toedoen voortdurend veel persoonlijk magnetisme verliezen, kunnen onder den invloed van anderen worden gebracht. Het is dus raadzaam te zorgen, dat men zijn persoonlijk magnetisme niet misbruikt. De grootste oorzaak van verlies van persoonlijk magnetisme is de te veel opgevoerde geslachtsdrift, onmatigheid, uitspatting, verwaarloozing van het lichaam, verdriet, hettige ontroering, drift en aanverwante gebreken; gebruik van 23 -

geestrijke dranken, prikkelende kruiden, tabak, te veel koffie, thee of vleesch; daarentegen zal een geregelde levenswijze, het eten van groenten en vruchten en het drinken van zuiver water, het persoonlijk magnetisme doen toenemen.

Wil men behoorlijk zijn hersenen, den oorsprong van het persoonlijk magnetisme, gebruiken, men beheersche zich zelf, want dit is het beste middel om liet persoonlijk magnetisme of de levenskracht aan te kweeken en de spier- en zenuwkracht te versterken, want de allereerste gewaarwording van het verlies van persoonlijk magnetisme is zenuwziekte en verslapping der spierkracht, daar de zenuwkracht en de spierkracht één zijn met het persoonlijk magnetisme. Bovendien zal de kennis van de verschillende fa'ctoren, die noodig zijn voor het aankweeken van liet persoonlijk magnetisme, den toestand van het organisme ten goede komen en ziekten en kwalen vermeden kunnen worden. In de wetenschap van de werking van zijn krachten, machten en vermogens, hoe deze opgewekt, gevoed en gebruikt worden, voor een verlangen naar alles wat goed en schoon is, naar liefde, waarheid en arbeid, om nuttig en behulpzaam te zijn en de smart, de boosheid, het verdriet en de ziekte te verdrijven, ligt dus het geluk van den mensch.

24 -

DE STILLE KRACHT.

Indien men aan iets denkt, roept de gedachte een beeld voor de oogen, waaraan men een naam geeft. Omgekeerd vormt een gesproken naam of hetgeen men ziet, hoort of voelt een gedachtenbeeld; bij elke gedachte wordt dus door het verstand een beeld geschapen. De verbeelding is dus het scheppend vermogen van den mensch.

Elke bewuste daad van den mensch, hetzij goed of slecht, wordt voorafgegaan door een gedachte. Binnen

zijn aura, dat is de akasische of magnetische omgeving van den mensch, veroorzaakt de gedachte een trilling, welke trilling een kleur voortbrengt, die het gedachtenbeeld vormt. In scheppingsverhalen wordt dan ook gezegd, dat God de geschapen dingen voortbracht, alleen door de werking Zijner gedachte.

De gedachten kunnen in drie hoofdtoorten onderscheiden worden: de slechte, de gewone en de goede. De gewone gedachten worden weder in vijf soorten onderverdeeld; die naar het slechte en die naar het goede overhellen. De zeven soorten gedachten veroorzaken opvolgend van slecht tot goed: een roode-, oranje-, gele-, groene-, blauwe-, indigo- en violet kleurige flikkering.

Sommige menseken kunnen de geschapen kleurenbeelden in halfdonker zien, in het licht der zon is dit zeer moeielijk.

Wanneer men 's nachts wakker te bed ligt en over iets nadenkt, ziet men, wanneer men de oogen sluit, aanhoudend kleurflikkeringen voor de oogen, die langzaam weder verdwijnen. Opent men de oogen en vestigt men zijn blik in halfdonker op een zeker punt, dan zal men, als men denkt, een uitstraling uit de hersenen gewaarworden, waarvan de werking veel overeenkomt met stoom, die met tusschenpoozen van eenige secunden telkens den ketel verlaat. Wanneer men 's avonds bij licht en overdag indien het zonnelicht niet te schel is, eeniger tijd naai' een zeker voorwerp kijkt, zijn gedachte er op vestigt en men sluit daarna de oogen, dan komt het voorwerp, naar hetwelk men gekeken heeft, soms scherp belijnd als een gedachtenbeeld voor de oogen. Zoo zal

een voorname gebeurtenis b.v. een moord, die men zag
plaats grijpen, soms jaren daarna nog helder voor de
oogen terugkeeren. De eerstgenoemde soort zijn gedachtenbeelden,
die van den menscli uitgaan, laatstgenoemde die
op den menscli inwerken. Die inwerking kan zeer natuurlijk
zijn b.v. door hetgeen de menscli ziet, hoort of voelt,
doch kan ook plaats hebben door middel van gedachtenbeelden,
die op hem gericht worden.

Elk gedachtenbeeld krijgt het karakter, dat door de
hersenenwerking daaraan gegeven wordt; het werkt magnetisch
en trekt een ander gedachtenbeeld of een wezen
der natuurrijken van dezelfde soort tot zich en vloeien
alsdan ineensamen. Indien dit plaats heeft met een ander gedachtenbeeld,
dan ontstaat er een verband tusschen de
personen, die de gedachtenbeelden geschapen hebben, een
verband, waardoor soms gedachtenoverdraeht het gevolg
is, of wordt daardoor een gevoel van sympathie of van
genegenheid opgewekt. Indien het gedachtenbeeld samenvloeit
met een halfverstandelijk wezen der natuurrijkenvormen
zij één verstandelijk wezen (eene inwendige), die verbonden
met den wil, den persoon zelf of een ander
op wien de gedachte gericht was, krachtig kan steunen
of benadeelen en uitvoering kan geven, aan liet door de
gedachte geschapen goet of kwaad. Wordt echter de
wil niet verbonden met de gedachte, dan gaat deze
langzaam te niet, tenzij zij door nieuwe gedachten van
den zelfden aard opnieuw gevoed wordt.

Gedachtenbeelden van vele personen van gelijken aard
kunnen ook tot elkander getrokken worden en ineenvloeien;

zij versterken dan elkander wederkeerig en vormen één beeld van groote kracht en hevigheid. Het brengt soms groote beroeringen te weeg en veroorzaakt oorlogen, opstanden en allerlei natuurrampen.

2tt -

(Jroote kracht hobbon gedachtenbeelden, die gest-Impen worden door het opzeggen van vaste formulieren. Zij kunnen door den voortbrenger worden aangewend voor het verkrijgen van eigen macht en kracht of gericht worden o)) bijzondere personen, die door hem kunnen worden geholpen of geschaad, naarmate den aard van het formulier en van het wezen, dat met het gedachtenbeeld ineenvloeit. De goede formulieren kan men gelijkstellen met wenschen en gebeden, die voor zich zelf, voor anderen of voor het heil van den geest van een overledene geuit worden. Zij vormen een schaar van beschermende wezens, die den persoon in het formulier genoemd, krachtig kunnen steunen en beschermen. De slechte formulieren kan men gelijk stellen met verwenschingen en vervloekingen, die den persoon, tot wien zij gericht worden, kunnen benadeelen, zelfs ziekte en dood ten gevolge kunnen hebben. Indien evenwel iemand door een braaf leven en het boheerschen zijner slechte gedachten, beschermende wezens rondom zich verzameld heeft, kunnen slechte gedachtenbeelden of vervloekingen hem geom kwaad doen. De slechte wezens kunnen hem dan niet naderen. De gedachtenbeelden van verwenschingen en vervloekingen kunnen door het opzeggen van bijzondere formulieren, soms ook bij ontmoeting, bezielt worden door een

schil of schim, dat zijn, zooals reeds vermeld werd, astrale
lijken, die verstandeloos rondzwerven. Zoodra deze met
de gedachtenbeelden ineenvloeien, worden zij kwaaddoende
spoken: zij nemen dan het karakter aan. dat in die formulieren
wordt uitgedrukt en zij kunnen dan tot allerlei
doeleinden, in die formulieren uitgedrukt, gebezigd worden.
De uitwerking van die formulieren wordt dan Mille
kracht" genoemd, terwijl de daarvoor gebezigde formulieren
bekend zijn onder den naam van Wetala tiiddhi. De
verschillende verrichtingen al naarmate zij het goede of
het slechte beoogen, worden sarat en djimat ofgoena-yoena
en toendxil genoemd.

Met zeker succes voor de stille kracht kan een zielloo-

27

— 28 -

ze geest (elementaar) gebruikt worden, dat is een geest,
die als mensch zeer slecht geleefd heeft en door een executie,
moord, zelfmoord of ongeluk na een leven van hartstochten,
lusten en begeerten, ontijdig uit het leven werd
gerukt. Terwijl de ziel van een op deze wijze gestorven
mensch aan het stoffelijk lijk en de plaats, waar dit hegraven
werd, gebonden blijft, totdat zijn schil door
ouderdom ophoudt te werken, doolt de geest doelloos rond
en kan de aarde niet verlaten. Een dergelijke geest, die
„de ziel/ooze" wordt genoemd, kan door het opzeggen van
een formulier bezield worden door het gedachtenbeeld,
dat door dit formulier geschapen werd. Aldus weder bezield,
wordt hij de dienaar van het formulier en hij doet
dan binnen zekere grenzen, daar de geest aan zijn ziel

verbonden is met den geestendraad of Soeratma, letterlijk hetgeen hem in het formulier gelast wordt, zooals steenen werpen, soeroe-spuwen, kloppen op deuren en vensters, zich tijdelijk incarneeren in den persoon, die in het formulier genoemd wordt, om hem verliefd of ziek te maken, te dooden of hem dingen te laten doen, die hij anders niet zou doen, alles zooals in het formulier werd uitgedrukt.

Dergelijke spoken zijn van de kwaadaardigste soort voor de stille kracht. Naar hun verrichtingen worden zij onderscheiden in Awitji's, Nglaloe's en Kasasar's. De goed doende spoken van deze soort worden Shaija's genoemd. Meer mag van de kracht" hier niet worden vermeld.

Tot de gedachtenbeelden, waarmede de mensch zichzelf benadeelt, behooren in de eerste plaats die, welke verbonden met den wil of hsha, den mensch brengen tot daden, die uitvoering geven aan zijn harstochten, lusten en begeerten. Het voortbrengen van dergelijke gedachten en Inm gevolgen noemt men het Karma van den mensch.

Het voornaamste van alles, wat den mensch betreft is zijn Karma, omdat dit alles beheersclit. Is de mensch zoover ontwikkeld, dat hij zijn gedachten kan beheerschen, waardoor de karmische werking ophoudt, krijgt hij ook de macht over zijn hartstochten en lusten en dan is ook zijn

- 29 —

tijd o)) aarde in zijn grof stoffelijk karna roepa of begeertelichaam ten einde en hij is dan geschikt voor een verblijf in de hemelgebieden.

Het doel van het leven op aarde moet dus zijn om elke slechte gedachte, die bij den mensch opkomt en een slechte

daad ten gevolge kan hebben, door standvastig weigeren, om over het zelfde onderwerp verder door te denken, te niet te doen, want het verder denken, wat men beraadslagen noemt, gaat elke daad vooraf, waardoor de gedachte met den wil verbonden wordt. Heeft men eenmaal deze macht over zijn gedachten, dan volgt vanzelf de tweede stap]], dat is, dat men langzamerhand geen slechte gedachten meer krijgt, waarna de derde stap volgt, dat men alleen dan denkt, wanneer men wil, zoodat de gedachte bewust ontwikkeld wordt. Is men zoo ver gevorderd, zal men in staat zijn iets te doen, waartoe een gewoon mensch niet in staat is.

DE GEHEIME MACHT.

lil liet hoofdstuk ..l)e Stille kracht werd aangetoond, hoe verderfelijck de invloed der gedachte kan zijn, indien zij bestuiud wordt door den dierlijken wil van den mensch- In dit hoofdstuk zal worden vermeld, welk een macht de gedachte heeft, indien zij bestuurd wordt door den geestelijken wil van den mensch. Zij wordt dan ..de geheime macht" genoemd.

In het hoofdstuk r l)e mensch in zijn stoffelijk lichaam" werd vermeld, dat de mensch bestaat uit krachten, machten en vermogens, waarvan het liooger en het lager Manos of verstand, die ook het hooger en het lager ik worden genoemd, de voornaamste zijn. daar zij heerschen over de gedachte en den wil. Het eerstbedoelde ik is de beschermer van den mensch; het is zijn goede gedachte en zijn goede wil, terwijl het laatst bedoelde ik behept met dierlijke hartstochten en lusten, de slechte gedachte en wil van den mensch is.

Hij den strijd, die beide voeren om de heerschappij over het stoffelijk lichaam, komt het er op aan, wie van beiden het sterkst is en de uitslag van dezen strijd beslist, of de mensch braaf of slecht zal zijn. Deze strijd, die met afwisselend geluk gedurende het geheele leven van den mensch gestreden wordt, veroorzaakt zijn afwisselende gemoedsstemmingen.

De voornaamste kracht van het hooger, zoowel als van het lager ik is het denken en het is door deze kracht te ontwikkelen, dat de mensch de geheime macht kan opwekken.

De macht der gedachte is onbeperkt en de kracht om te denken is oneindig en eeuwig. Naarmate de mensch zich ontwikkelt en zijn kennis toeneemt, zal hij ook meer macht krijgen. De onbekendheid daarentegen met de beteekenis der dingen en de nieuwsgierigheid van den onontwikkelden mensch, veroorzaken gedachten, die harts31

—

tochten, lusten en begeerten opwekken en den wil, om die te verlangen. Door het toegeven aan dit verlangen of de d uid wordt een gemoedsgesteldheid geschapen, die bijdraagt tot des menschen geluk of ongeluk, want elke gemoedsgesteldheid in den mensch heeft een invloed ten goede of ten kwade.

De gemoedsgesteldheid van kalme inspanning heeft een scheppende kracht, daarentegen veroorzaakt de gemoedsgesteldheid van opgewondenheid een tegenwerkenden invloed.

De schrik vormt gedachtenbeelden, die zeer verwoestend kunnen werken en den persoon een schok kunnen toebrengen, die hem doet vergrijzen, een zware ziekte,

z • 11's den dood ten gevolge kan hebben. De gedachtenbeelden gevormd door den schrik van een zwangere vrouw, kunnen worden overgebracht op het ongeboren kind en het voorwerp waardoor de vrouw schrok, op het kind worden afgedrukt, zelfs kan het kind den vorm van dat voorwerp aannemen of indien de ongeboren vrucht nog jong is. deze onmiddellijk dooden.

Hoop is een gedachte, die een tweeledige uitwerking kan hebben. Door het geluk te verwachten van buiten, verwijderd de mensch zich van zijn hooger ik. Indien men het geluk zoekt door kalme inspanning, zal een kracht verkregen worden, die het geluk dient.

Indien de wil beheerscht wordt door liefde, genegenheid en waarheid, zullen gedachten door het verstand voortgebracht, een beschermenden invloed uitoefenen.

Gedachten van verdriet en egoïsme hebben een tegenwerkenden invloed en veranderen genot en vreugde in bitterheid en gal.

De gedachten van eerezucht, afgunst, tw eedracht, haat, weersin en wraak hebben een zeer slechten invloed en berooven den mensch van zijn macht.

Gedachten van oprechtheid en welwillendheid jegens anderen, zullen rondom den denker een krachtoptrekken, die de invloeden van kwade gedachten van anderen zul-

32 -

len tegenhouden en hem in staat stellen, zijn omgeving te kunnen beheerschen.

Gedachten van verwarring, voortvloeiende uit opgewekte vrees, veroorzaken mislukkingen in ondernemingen.

Bij de beoefening der geheime macht, zal men moeten trachten, allereerst te leeren kalm te zijn en te blijven, bij alles wat men ziet, hoort, of voelt, want overspanning van geest en lichaam veroorzaakt verlies van persoonlijk magnetisme of gedachtekracht en is dus ziekte.

Gelijke resultaten wekken moedeloosheid op en de daaruit voortvloeiende gedachten van verdriet. Een goed begrip van de groote macht der gedachte is het beste middel om spoedig tot rust en kalmte te komen.

Bij opwelling van toorn, vliegen den mensch verschillende gedachten door het hoofd, die de daad voorafgaan en die zulke krachtige wezens vormen, dat hij als liet ware onbewust daden doet, die hem jaren achteruit brengen.

Indien men leert bij alles bedaard te blijven en zich kalm te houden, ligt in deze zelfbeheersching ook het heerschen over zijn gedachten. Door z 'lfoeheersching en door te ^trachten het goddelijk beg'ms •! van liefde en waarheid bij al zijn gedachten en handelingen toe te passen, kan de mensch zulke krachtige trillingen in zijn binnenste opwekken, dat hij de heerschappij heeft over alle geopenbaarde dingen.

De gedachte aan jaloezie is van de meest verwoestenden aard. Zij wekt zulk een verlies van persoonlijk magnetisme, dat voortdurende vermagering van het lichaam en onmacht de gevolgen zullen zijn. Indien het lichaam in dezen toestand verkeert, wordt de persoon knorrig, veeleischend, gesloten, wantrouwig en schuw en moet ten laatste ondergaan door ziekte, die het gevolg is van voortdurend verlies van persoonlijk magnetisme.

De gedachtekracht veroorzaakt ook het samenvattend vermogen van den geest, dat de herinnering wordt genoemd.

De herinnering aan een vroeger gebeurde, is het samentrekken der gedachte op dit vermogen. De

- 33 —

herinnering aan een goede daad veroorzaakt blijdschap en tevredenheid en oefent een weldadigen invloed uit; de herinnering aan een slechte daad veroorzaakt wroeging en een zeer slechten, zelfs ondermijnenden invloed. Door anderen goed te doen, zal de gedachte er aan een blijvenden goeden invloed scheppen. Door anderen kwaad te doen, zal men dus zich zelf verderven. Door anderen te helpen, bevordert men zijn eigen belangen het meest.

Andere neigingen en de uitwerking van deze zouden hier beschreven kunnen worden, die alle echter op de zelfde wijze moeten bestreden worden, namelijk: macht over de gedachte, om tot de geheime macht te geraken; alleen moet nog worden opgemerkt, dat het veel gemakkelijker is, door goede gedachten goede wezens te scheppen, dan slechte wezens, die zich eenmaal rondom den slechten denker verzameld hebben, door wijziging der gedachte weder te doen heengaan of te vernietigen.

De beste levenskrachten van den denker worden intusschen door deze slechte wezens tot zich genomen, voordat hij geleerd heeft, zijn gedachten te beheerschen en eerst wanneer de slechte wezens geen voedsel meer vinden, zullen zij zich langzaam weder van hem loslaten of te niet gaan.

De natuur is één met het hooger ik en door haar wet

van trilling is zij het geneesmiddel tegen de slechte neigingen der begeertekracht van het lager ik, dat zwak en wispelturig geneigd is, het oor te leenen aan allerlei verleidingen, waartoe het lichaam, indien dit niet gesterkt wordt door de macht van het hooger ik, zich gewillig leent, als de slaaf van de macht, die het sterkst in den mensch is.

Voor den bouw van den geest, zijn geestelijke ziel en verstand, zijn noodig geweest alle goddelijke krachten, machten en vermogens, daarom bestaat de geestelijke mensch uit alle krachten, machten en vermogens, die in de natuur voorkomen en is de geestelijke mensch in staat, die krachten, machten en vermogens voor een doel aan te wenden. Die

3

- 34 -

geestelijke macht is zóó groot, dat zij in staat is tot alles, zelfs ziekte en dood te bestrijden.

De ontwikkeling van deze krachten, machten en vermogens bestaat in het verkrijgen van macht over de gedachte; daartoe moet de mensch zich in gemeenschap stellen met zijn hooger ik, door samentrekking zijner gedachte op één punt, waardoor de geheime macht wordt verkregen.

De mensch, die bij elke gemoedsgesteldheid zijn hooger ik raadpleegt, heeft alle natuurlijke krachten, machten en vermogens tot zijn beschikking en niets is voor hem onmogelijk, want met de hulp van zijn hooger ik bij een standvastig, ernstig verlangen, gepaard met een vasten wil, vermag hij veel, zoo niet alles.

Het samentrekken der gedachten mag echter geschieden

op slechts één zaak of ding te gelijk. Het vestigen der gedachten op of het denken aan meer dan één zaak of ding, is liet verspillen van zijn gedachtevermogens en afleiding der gedachte, daar de trilling van de geestelijke macht als een gevolg van de samentrekking der gedachte, slechts één ding tegelijk schept. Om nu de kracht der volledige samentrekking te verkrijgen en de gedachte op één onderwerp gericht te houden, moet men zich er aan gewennen, steeds slechts één ding te gelijk te doen en niet vooruit te denken aan een ander in de toekomst voorgenomen handeling noch aan een, welke met de tegenwoordige handeling in verband staat.

Bij het overwegen van plannen, moet elk vermogen degedachte aanwezig zijn. Hoe zal men kunnen denken, indien deze vermogens op een andere zaak gericht worden, waardoor voor een oogenblik gedachteverwarring ontstaat. In zulk een toestand zal men een bladzijde van een boek kunnen lezen, zonder te weten, hetgeen men gelezen heeft. Hieruit Vloeit do stelling voort, dat alle gedachtevermogens te zamen de kracht vormen, die men „begrip" of „overleg" noemt en dat men alleen door voortdurende ontwikkeling van zijn verstand, de macht krijgt over zijn gedachte.

— 35 -

Een van de beste middelen om bij deze oefening' en studie zijn doel te bereiken, is het beginsel van recht, rechtvaardigheid, rechtschapenheid, behulpzaamheid, goede wil en belangstelling in anderen. Indien de mensch in al zijn handelingen strikt rechtvaardig is, steeds bereid

is, anderen naar zijn beste vermogens te helpen, bewijst hij zich zelf daarmee den grootsten dienst. Hij wordt door zijn hooger ik daarin krachtig gesteund, terwijl door het goede, dat anderen van hem denken, zulk een kracht rondom hem wordt getrokken, dat hij daardoor in al zijn ondernemingen zal slagen en gemakkelijker een moeilijke taak naar behooren zal kunnen vervullen dan anderen, want onrechtvaardigheid en aanverwante ondeugden zijn leugen en bedrog, waarvan de geschapen wezens zóó verwoestend werken, dat de onrechtvaardige als het ware vernietigd wordt door de wraakzuchtige wezens, die geschapen worden door de vervloekingen, die de door hem onrechtvaardig behandelde op hem richten. Alles wat hij doet, zal met moeite gepaard gaan en alles wat hij onderneemt, zal mislukken en als het ware vernietigd worden, door den haat, die hem wordt toegedragen.

Een krachtige wijze om rechtschapenheid aan te kweeken, is met steeds grootere ernst er naar te streven, om altijd de waarheid te zeggen, alle onware gedachten te verbannen en overdrijving en onnauwkeurigheden in het spreken, die ook anderen kunnen schaden, te vermijden.

Iedere leugen in woorden en daden heeft ten gevolge, dat de leugenaar zich zelf verblindt door de waarheid. De werking van onware gedachte in verband met een heerschende ziekte kan zelfs zeer noodlottig zijn. Wanneer iemand bij de geringste hoeveelheid voedsel dat hij eet, of water dat hij drinkt, of lucht die hij inademt, denkt en bevreesd is voor een heerschende ziekte, strooit hij door zijn angst, die het gevolg is der onware gedachte,

door zijn geheele lichamelijk gestel de zaden van een
heerschende ziekte uit, en hij krijgt die ziekte niet door
de kiemen der ziekte, maar door de wezens, die hij dooi-
36 -

zijn angst en gedurig denken aan de gevreesde ziekte
zelf geschapen heeft.

Daar elke bewuste daad door een gedachte wordt voor"
afgegaan, kan de mensch, die geleerd heeft zijn gedachte
te heheerschen, ook zijn gemoedsgesteldheid van angst,
opgewondenheid en vrees heheerschen en alzoo de gedachten
te niet te doen, die aanleiding zouden kunnen
geven, dat zijn gezondheid verstoord wordt.

Het heheerschen der slechte gedachten wekt zelfvertrouwen.

Dit zelfvertrouwen zal dan er toe bijdragen, dat
de angstige gemoedsstemming en gelaatstrekken van den
denker zullen veranderen in een tevreden en edel voorkomen.

Het tegenovergestelde geschiedt met iemand, die
steeds slechte gedachten koestert en gedreven door deze
gedachten, er naar handelt. De door zijn slechte gedachten
geschapen wezens, zullen hem omringen en hem aansporen
steeds slechter te worden, waardoor hij steeds zenuwachtiger
zal worden en ten laatste zwak en sukkelende.

Zijn gelaatstrekken krijgen een vreesachtige, wilde uitdrukking
en zijn voorkomen wordt gemeen en dierlijk.

Elke slechte gedachte van den mensch leidt tot
een houding, die bij anderen wantrouwen wekt en
den braven aanleiding geeft hem te vermijden, zelfs
wanneer zij zich de reden „waarom" niet kunnen voorstellen.

Daarentegen trekt hij andere slechte mensen

tot zich. De mensch, die hoe langer hoe slechter wordt,
begaat ten laatste een misdrijf. Ontwaakt echter voordien
door een gebeurde zijn geweten, dan is zijn strijd zoo
zwaar, dat hij sterft of ten onder gaat door zelfmoord.
Het zijn deze ongelukkigen alsmede de terecht gestelden
en door een ongeluk plotseling gestirven slechte menschen,
die na hun dood gevaarlijker zijn dan gedurende hun leven.
Zij werken hun dood als vampiers en bevredigen
gedeeltelijk hun verlangen met lichamen van levenden.
Het geweten van den mensch werkt echter met zulk
een gedachtekracht, dat hij niet voortdurend kan blijven
verlangen naar hetgeen in strijd is met het goede en
— 3? —

daar de mensch meer geneigd is het goede dan het kwaad
te doen, zal hij het goede bereiken, wanneer hij het met
volharding verlangt.

Voor de beoefening van de geheime macht is het in de
eerste plaats een vereischte, zoo als vermeld werd, te leeren
zijn gedachten te concentreeren op één zaak. Deze
concentratie bestaat in het vestigen zijner gedachten op
een zaak, zonder aan iets anders te denken of zich door
het zien, het voelen of het looren van iets, van het onderwerp
te doen afleiden, zoodat men geen aandacht schenkt,
aan hetgeen rondom zich gebeurt, en men zoodanig verdiept
is, in zijn gedachten op die eene zaak, dat niets in
staat is, het denken over dat onderwerp te belemmeren.
Om daarbij zijn lichaam in staat te stellen, den geest te
helpen, dient men vóór deze oefening een andere te houden
en wel het leeren geregeld en diep adem te halen,

opdat het stoffelijk magnetisme in staat is, het lichaam voor de studie te versterken. In liggende houding haalt men diep en langzaam den adem in, houdt den adem zoolang mogelijk in en ademt die langzaam weder uit. liet inademen zoowel als liét uitademen kan men door oefening brengen tot dertig tellen, zoodat men ten laatste zonder eenig ongemak of hinder den duur van één in- en uitademing kan brengen tot zestig tellen of één minuut. Als men zoo ver is gekomen, begint men een soort vermogen in het lichaam te voelen, dat do Hindoes geestbeteeg big" noemen, dat is wanneer men de levens-energie kan voelen in het lichaam bij haar verdeeling door de zenuwen en het bloed. Kan men deze beweging waarnemen, dan heeft ziekte haar invloed op het organisme verloren en kunnen honger en dorst onder het beheer van den wil gebracht worden. Is men zoover gekomen, zijn de vorderingen snel en men kan dan den duur van één in- en uitademing brengen op vijf minuten, een uur, een dag, totdat men het ademhalen willekeurig kan regelen.

Indien men deze macht heeft verkregen, bevindt de denkende mensch buiten zijn stoffelijk lichaam en hij voelt (ie belemmering van zijn stoffelijk lichaam niet meer, hoewel hij in het volle bewustzijn blijft, in zijn stoffelijk lichaam te zijn, is dat lichaam hem niet meer tot last en hij is in staat liet lichaam aan zijn wil te onderwerpen en naar zijn wil het zoolang' noodig buiten slaap, voedsel en drinken te hóuden.

De beoefenaar der geheime macht rest dan nog de oefening om in staat te zijn, te denken als hij wil. Hij dient zoolang

zich te oefenen, dat hij bewust kan denken, zoodat geen enkele gedachte zijn verstand verlaat zonder zijn wil en hij heeft geleerd zijn gedachten te beheerschen. Hij is dan in staat elk formulier der witte Magie te gebruiken en die door zijn beheerschte gedachten een ongekende kracht en uitwerking te geven.

Bij al deze oefeningen is het een hoofdvereisclite, de deugdzaamheid te betrachten. Daar de mensch zeer goed weet wat goed of slecht is. daar zijn liooger ik hem telkens waarschuwt, indien hij zich iets slechts voorneemt, zoo dient de beoefenaar der geheime macht verder met vastberadenheid een besluit te nemen, om elke slechte gedachte te verbannen en mocht niettegenstaande alle inspanning toch een slechte gedachte ongemerkt opkomen, dan moet hi j onmiddellijk die gedachte staken en weigeren verder over de zaak door te denken. Indien men dit volhoudt, zal men zooveel hulp ondervinden van zijn hooger ik, dat men in staat zal zijn tot iets, waartoe men anders niet in staat is, en men zal zulk een zelfvertrouwen krijgen, dat men in al zijn ondernemingen zal slagen.

Indien men volkomen macht over zijn gedachten heeft gekregen.en geleerd heeft slechte gedachten te bannen, is het lager ik onderworpen aan het hooger ik en is de mensch in staat de eigenschappen van den geest te benutten.

Allereerst ontwikkelen zich hoewel langzaam het geestelijk gezicht en gehoor, waardoor men in staat is, geesten te zien en te lioren spreken, op grooten afstand iets te kunnen zien gebeuren, door vaste stoffen heen te kunnen zien en soms ook de gave iets in den droom te zien, hetgeen

later zal gebeuren. Ook zal men in staat zijn, door sterk zijn gedachten op iemand te bepalen, hem een gedachtenbeeld toe te zenden, waardoor die persoon in staat zal zijn, zich nauwer te vereenigen met zijn hooger ik, waardoor hij de kracht zal krijgen zich zelf te helpen.

liet uitzenden van gedachtenbeelden kan ook voor een onedel doel geschieden en is daarom niet zonder gevaar voor hen, die niet volkomen macht over hun gedachten hebben, daar de minste nevengeachte, die daarbij soms onbewust gekoesterd wordt, het gedachtenbeeld een kracht zal geven, dat dit de uitwerking zal hebben, zooals in het hoofdstuk „I)c stille kracht" reeds is beschreven.

Er bestaan ook formulieren voor meer geoefenden, waardoor de geest gedurende den nacht zoodanig beladen kan worden met krachten, die ontspringen aan het hooger ik, dat de geest gedurende den slaap van het stoffelijk lichaam een waar netwerk van aantrekkende krachten en geheime stroomingen kan uitzenden, die als aantrekkende oorzaken, den grondslag zullen leggen voor het slagen van hetgeen men wenscht te ondernemen. Aldus kan de geheime macht aangewend worden in alles, waarin geluk en voorspoed wenschelijk is.

Verdere beoefening der geheime macht, zal den mensch in staat stellen, zich van uit zijn hooger ik volledige kennis te verschaffen, omtrent elk ding of elke zaak, ook al heeft hij vroeger er nooit van gehoord.

Door hoogere oefeningen van de geheime macht, zal men die voor een zeker doel kunnen aanwenden en men

zal door het opzeggen van formulieren in staat zijn, een begoocheling te leggen op een of op meer bij elkander zijnde personen en hen in beeld alles doen zien, hetgeen men zegt; met andere woorden: de door het zeggen geschapen gedachtenbeelden tijdelijk te verstoffelijken. Toovenaars maken hiervan gebruik bij hun soms wonderlijke vertooningen. Op de verstoffelijking der geschapen gedachtenbeelden, berust de schepping van het heelal. Zij die

- 39 -

40 —

in deze studies den graad van adept hebben bereikt, zijn zelfs in staat door hun gedachte en aanwending van een sterke wilskracht, allerlei voorwerpen, zelfs de zwaarste, te verplaatsen en zware steenen beelden van zelf te doen voortbewegen. Dergelijke hoogere studie van de geheime macht wordt theopoea of de godenmakende genoemd. Verder bestaan er formulieren, om de inwezens der vier elementen, aarde, Water, vuur en lucht, dat zijn de natuurgeesten, aan zich te onderwerpen en hen iets tot stand te doen brengen, hetgeen in die formulieren wordt uitgedrukt, daar de natuurgeesten der vier elementen te zamen de elementale kernstof vormen, die gevoelig is voor de mensclielijke gedachte en antwoordt op een trilling, die zelfs door een geheel onbewuste uiting van den menschelijken wil of begeerte wordt opgewekt, De elementaal, die door een gedachte of wilsuiting tot een werktuig wordt gemaakt, heeft een voor den mensch ongeken- de groote kracht.

Door de beoefening der geheime macht is men ook in

staat, het kloppen van het hart geruimen tijd te doen ophouden en al zijn spieren afzonderlijk in werking te brengen, de ademhaling willekeurig te doen ophouden, een tijdelijken dood te sterven of zeer lang te leven Door een dergelijke oefening verkrijgt men de yo^a-kracht, die den mensch tot een en ander in staat stelt.

Voor dergelijke hoogere beoefening der geheime macht is echter noodig een leven in afzondering („tapasJavaansch Jupa"), want de geheime macht verkrijgt men te midden van kalmte en. rust. Zonder onthouding van krachtig voedsel, moet echter daarbij zorgvuldig vermeden worden, hetgeen het persoonlijk magnetisme kan schaden of zijn kracht zou belemmeren. Ook is gedurende deze oefening de gemeenschap eener vrouw niet aan te bevelen, zelfs het gezelschap van anderen, die het zelfde doel betrachten, kan schadelijk zijn; de nabijheid van bewoonde plaatsen wordt daarvoor mede ongeschikt geacht, aange-

41 —

zien de beoefenaar der geheime macht alsdan te veel wordt afgeleid door allerlei krachtstroomingen, zoowel goede als slechte, die van menschen uitgaan.

Dergelijke hoogere oefeningen voor het verkrijgen van de theopoea- of de «/w/rt-kracht, die alleen door adepten worden gedaan, zijn voor een gewoon sterveling onnoodig, zelfs niet gewenscht, want indien men in staat is zijn gedachten te beheerschen, zijn slechte gedachte te bannen en zijn lager ik in overeenstemming te brengen met zijn hooger ik, is men ook instaat, zijn hartstochten, lusten en begeerten te bedwingen, waardoor na

den dood van het stoffelijk lichaam, de geest zijn begeertelichaam kan afleggen en de hemelgebieden kan bereiken.

Hoogere beoefening der geheime macht kan aanleiding geven, de verkregen macht te misbruiken en voor zich voor langen tijd den weg af te sluiten, die naar den hemel voert. Indien de beoefenaar van de geheime macht door invloed uit te oefenen, er in slaagt, iemand aan zijn wil te onderwerpen tot baatzuchtige doeleinden, dan zal hij den weg tot meer praktische kennis versperd vinden en door zijn baatzuchtige gedachten een rijken oogst van straffen over zich zelf doen nederdalen. Wreekt hij zich op zijn vijand, door aanwending van de geheime macht, dan kan het gebeuren, dat de daarvoor geschapen wraakuitoefenende wezens, naar hem zullen terugkeeren, indien zijn vijand door krachtige en goede wezens beschermd wordt. In dat geval zal hij, behalve de slechte uitwerking der vijandige gedachten op hem zelf, die hij bij een goeden uitslag toch te dragen heeft, ook het leed moeten dragen, dat hij een ander wenschte aan te doen. Daarom zal niemand een groote geheime macht kunnen krijgen, wanneer deze niet veilig in zijn handen is. Kwaad straft zich zelf.

HET VERMOGEN VAN DEN WIL.

De mensch wordt in onwetendheid geboren. Het verstand evenwel ontvangt waarheden en wordt gevormd nit die waarheden; ontvangt het onwaarheid, dan verzet de wil zich daartegen. De wil ontvangt het goede en wordt gevormd door dat goede; ontvangt hij het kwade, dan verzet het verstand zich daartegen. Een kind zal b.v. zich verzetten, indien het iets ontvangt, hetgeen naar zijn verstand

niet goed is. Wat de mensch nu door zijn verstand begrijpt, noemt hij waarheid en wat hij daardoor A il, noemt hij goed en naar dit oordeel handelt hij. Hieruit vloeit voort, dat de mensch niet gedwongen is, onwaarheden of kwaad aan te nemen, daar hij doordenken begrijpt wat waarheid en wat goed is.

Hetgeen de mensch wil, vloeit voort oorspronkelijk uit zijn gedachte en zijn handeling uit zijn wil. De gedachte en wil vloeien voor de handeling ineen en vormen den handelenden mensch. De gedachte en de wil zijn vrij en door niets gebonden. Elke daad van den mensch vloeit dus voort uit de gedachte en den wil. Indien dit niet het geval was, zou de mensch slechts een automatisch werktuig zijn. Elke daad is dus de gedachte en de wil zelt.

De mensch wordt door zijn dierlijke ziel geboren in hartstochten, lusten en begeerten, die door onwetendheid niet werken - zooals bij kinderen — of die hij door zijn verstand kan beteugelen. Hij weet dus door zijn verstand, dat als hij iets doet, dat niet goed is, hij daarvan de gevolgen moet dragen en hij doet de daad niet, uit vrees voor de gevolgen. De wil is dus het middel voor het verstand, alle handelingen ontspruiten dus uit het verstand en het vermogen daartoe ontvangt de mensch door de gedachte; daar nu bij een handeling, zooals vermeld werd, gedachten en wil ineenvloeien, is de handeling het vermogen van den wil. Indien nu de mensch door zijn bekrom—

43 —

pen verstand do gevolgen niet vreest - b.v. een kind — dan doet hij de daad toch. Het vermogen van den wil is

dus vrij en niet gebonden en handelt goed of'slecht, naarmate het verstand ontwikkeld is.

Er zijn goed en slecht ontwikkelde mensen. Hetgeen de een goed noemt, is voor den ander slecht, het hangt dus geheel af van de ontwikkeling van het verstand, om onderscheid te kunnen maken tusschen goed en kwaad. Indien nu de gedachte en de wil goed zijn, zullen ook de daden goed zijn, maar indien de gedachte en de wil boos zijn, zullen ook de daden boos zijn. Ontwikkeling is dus ondervinding, waardoor de mensch leert steeds beter te denken en te handelen en zich niet bloot te stellen aan iets wat hem kan schaden en hem doet lijden. Hoe meer de mensch ontwikkeld is, des te onafhankelijker zal hij zich gevoelen. Onafhankelijk zijn, is dus een vrije wil hebben. Elk mensch verlangt onafhankelijk te zijn, dus streeft een ieder naar een vrije wil.

De mensen, die aan een voorbeschikking gelooven, gronden hun geloof op de onveranderlijke natuurwetten.

De aarde en alle andere hemellichamen bestaan en vergaan door natuurwetten en daarom zeggen zij, dat ook de levensduur van den mensch, het dier, de plant en alles wat leeft en met hen in verband staat, te voren is bepaald.

De kans om te sterven voor iemand, die rustig te huis zit en van een soldaat, die op het slagveld is, zijn volkomen gelijk, men sterft niet voor zijn tijd. God heeft alles zoo beschikt en de mensch is gedwongen zich naar Gods voorbeschikking te voegen.

Volgens dit geloof zou de mensch een willoos wezen zijn, wiens daden zouden voorbeschikt zijn en dus onverantwoordelijk

voor zijn wil. Zulk een geloof kan niet
juist zijn. Er is een God van Waarheid, Goedheid en
Liefde, die geen wezen voorbeschikt 0111 slecht te zijn.
Indien de mensch door een slechte gemoedsgesteldheid
een moord begaat, tengevolge waarvan hij gestraft wordt
met verlies Van zijn leven, dan werd hij tot het be—

44 —

gaan van dien moord niet door God aangespoord, want
was dit wel het geval, dan zou God noch goedheid, noch
waarheid, noch liefde kennen en het zou beter zijn, aan
het bestaan van een God te twijfelen, dan Hem voor te
stellen als een onbarmhartigen, wrekenen God, een ware
despoot.

Hetgeen de mensch beschouwt als een voorbeschikking,
noodlot, kans of toeval is niet anders dan het
uitvloeisel van handelingen en daden in het tegenwoordige,
verleden of in het vorige leven gedaan, het gevolg
van die handelingen en daden, dat terugkeert tot zijn
oorzaak, daar iedere gebeurtenis geschakeld is aan een
vooraf gaande oorzaak en een opvolgend gevolg, de
vervulling van het lot, dat hij door die handelingen en
daden zich zelf bereid heeft.

Dit geschiedt door de wet van het instinct, het geweten
en mitsdien de wet van oorzaak en gevolg, dat is liet
Karma, de handeling of het vermogen van den wil. Alles
wat de mensch doet, geschiedt door dit vermogen, dat
bij dieren verstandeloos, bij den mensch te voren overdacht
kan worden. Het Karma beheerscht niet alleen den
mensch, maar is ook een noodzakelijke wet in de natuur.

Het Karma in het algemeen en ten opzichte van anderen kan onderscheiden worden: 1e. In een Karma van verdienste of het doen van een goede daad voor het algemeen welzijn, waardoor de persoon door velen geëerd en geacht wordt. 2e. In een Karma van niet-verdienste of een leven geheel voor zich zelf, zonder verdiensten of een nuttig lid in de maatschappij te zijn. 3e. In een Karma van het goed of uit een opofferend leven, geheel ten dienste van anderen. 4e. In een Karma van het kwaad of een leven tot last en tot ergernis van anderen, waardoor de persoon door anderen gehaat en veracht wordt. 5e. In een gezamenlijk Karma ten gevolge van gewoonten en gebruiken in elk huisgezin, in elke familie, van de bewoners van elke plaats, zelfs van de bevolking van elk land, die oorzaak kunnen zijn van groote gebeurtenissen.

— 45 —

Dit kan b.v. het geval zijn, wanneer liet bestuur onrechtvaardig regeert of indien er iets gebeurt, dat door velen op de zelfde wijze beoordeeld wordt. Er wordt dan, doordat de gedachten van een ieder op de zelfde zaak gevestigd is, een Karma geschapen van zulk een groote kracht en zulk een grooten invloed, dat dit gezamenlijk Karma aanleiding kan geven tot oorlog, opstand, epidemieën van ziekte, hongersnood of andere rampen. 6e. Het persoonlijk Karma, dat weder in drie deelen kan onderverdeeld worden, namelijk: 1e. De onvermijdelijke gevolgen van handelingen en daden in het tegenwoordig leven, die dadelijk op de handeling of daad volgt of als Prarabdha. 2e. De opgehoopte neigingen, die het gevolg zijn van ervaringen, welke gevolgen

in het tegenwoordige leven door het Kanna zelf
nog gewijzigd kunnen worden of als SaidjUa. 3e. De gevolgen
van handelingen en daden, die zich eerst openbaren
in het volgend leven of als Krijamana.

Eenige gegevens en voorbeelden van het Kanna als
Prarabdha zal dit Kanna of de onvermijdelijke gevolgen
van handelingen en daden in het tegenwoordig leven, die
dadelijk op de handeling of daad volgt, verduidelijken.

De mensch heeft door het leven en bestaan een natuurlijke
behoefte tot voeding en voortteling en ten einde daaraan
te voldoen, treedt uit de innerlijke krachten van den
mensch een werking te voorschijn, die steeds vermeedert.

De mensch gedreven door die behoefte, wil daaraan voldoen,
waardoor er een beweging wordt voortgebracht. Die
beweging geschiedt ten gevolge van het vermogen van
den wil, die de handeling voortbrengt, die goed maar ook
kwaad kan zijn. De daden van een goeden wil zullen den
mensch helpen; de daden van een slechten wil zullen den
mensch schaden, dit is een natuurlijke wet en het instinct
waarschuwt den mensch tegen de daad en regelt de gevolgen.

De mensch zonder ondervinding, die de wet van het
Karma nog niet kent, zal toch die wet langzaam leeren
kennen. In het gewone leven ziet hij hoe gelijke oorzaken,

- 46 —

die onder gelijke voorwaarden werken, altijd dezelfde gevolgen
hebben. Hij leert dan ook, als iemand die oorzaken
in werking brengt, de uitwerkingen volgen en hij leert
die gevolgen vreezen. Als een kind onwetend zijn hand
in het vuur steekt, zal het zijn hand spoedig terugtrekken,

door de pijn, die het gevoelt; door deze ondervinding zal het niet voor de tweede maal zijn hand in het vuur steken. Indien een mensch in diep water springt terwijl hij niet kan zwemmen, dan weet hij vooruit, dat hij zal verdrinken. Springt hij dan toch in het diepe water, dan handelt hij in strijd met zijn instinct en Hij moet dan de gevolgen dragen. De wijze benut nu de ondervinding en hij begaat niet voor de tweede maal de zelfde fout, waarvoor hij gestraft werd; zoo is het Karma inderdaad niet anders dan de evolutie der dierlijke ziel van den mensch.

Het volgende is een voorbeeld van het Karma als tiantjita óf het Karma waarvan de gevolgen in het tegenwoordig leven door het Karma zelf nog gewijzigd kunnen worden.

Alle gebeurtenissen in het zichtbaar heelal zijn aan elkaar verbonden op een wijze van voorafgaand en opvolgend, dat is van oorzaak en gevolg. Elk mensch bepaalt dus door zijn handel en wandel zijn eigen levensduur, die eerst ophoudt, zoodra het etherisch dubbel zijn werking niet meer of onvoldoende verricht, terwijl de goede of slechte werking van het etherisch dubbel geheel afhangt van de levenswijze van den persoon, de omgeving, waarin hij leeft en de middelen, waarover hij kan beschikken.

Iemand, die overdadig eet, zal een laag vet om het lichaam verzamelen, waardoor de werking van het etherisch dubbel zal belemmerd worden. De ademhaling zal hoe langer hoe moeilijker worden en ten laatste zal hij door

een beroerte stikken, en hij heeft zijn eigen dood bewerkt.
Iemand, die niet eet of onvoldoende zijn lichaam voedt,
zal ten laatste zoodanig verzwakken, dat de werking van
het etherisch dubbel geheel zal ophouden, en hij zal
eveneens sterven. De persoon, die in een slechte omgeving-
is geplaatst waar hij bedorven lucht inademt en
onzuiver water drinkt, belemmert de goede werking van
zijn etherisch dubbel en hij krijgt een ziekelijk gestel.
Daarentegen zal iemand, die matig leeft, zijn lichaam
naar behooren voedt en in een gezonde omgeving woont,
meer kans hebben, om gezond te blijven en langer te
leven. In deze gevallen zijn de natuurwetten in zoover
er mede gemoeid, dat de wet van oorzaak en gevolg
daarop van toepassing is en dat de gevolgen door verbetering
nog afgewend kunnen worden; het staat evenwel
den mensch geheel vrij, te doen en te laten hetgeen
hij wil. Daar nu alle ziekten, met uitzondering van verwondingen
en breuken, ontstaan door slechte werking
van liet etherisch dubbel en uit een onregelmatigen toestand
van liet lichaam allerlei gemoedsgesteldheden ontstaan,
die aanleiding geven tot verdriet en smart, zoo
bepaalt de mensch ook zijn eigen geluk en ongeluk. Het
is daarom een eerste plicht van den mensch door een
geregelde levenswijze zijn gezondheid te bevorderen,
door standvastig zijn slechten wil te beheerschen, datgene
te vermijden, hetgeen hem kan schaden en de gevolgen van
een onbewuste of onvermijdelijke slechte daad te voorkomen.
Een ander voorbeeld zal liet Kanna als Kryamana of
het Karma, dat zich in het volgend leven openbaart,

verduidelijken.

De hartstochten zijn krachten, die gevaarlijk worden,

wanneer de mensch zich door deze laat beheerschen.

Vrij in zijn handelingen geeft hij zich over aan de onstuimigheid

zijner hartstochten en in stede deze te temperen

en zich te bedwingen, stapelt hij steeds nieuwe fouten bij

de vorige, totdat hij gehukt gaat onder een zwakte van

wil en verderf van zijn gedachtekracht en mitsdien ook

van zijn lichaam; eerst dan leert hij geduld oefenen, dan

eerst komt hij tot nadenken en krijgt hij de kalmte, die

mogelijk is, de waarschuwingen van zijn instinct te ver.

- 47

— 48 -

nemen, doch dan is hij zedelijk en lichamelijk verwoest

en hij is niet meer in staat voor zijn dood de begane

font te herstellen en zonder deze herstelling is geen

zedelijke genezing mogelijk en aangezien nu een oorzaak

een gevolg moet hebben, ondervindt hij de gevolgen zijner

hartstochten, lusten en begeerten na zijn dood en in zijn

volgend leven als stoffelijk mensch.

De gevolgen, die hij in zijn volgend leven ondervindt,

is smart en verdriet. De werking van smart

zuivert den mensch van zijn fouten in zijn vorig leven

begaan. Laat een ieder zich dan niet verwonderen, dat

hem soms, niettegenstaande alle inspanning, alles

tegenloopt, dat hem niets gelukt dan met groote inspanning

en opoffering; dat hij in een soms braaf en eerlijk

leven gebukt gaat onder een smart, die hem verteert

en hij als het ware door een onzichtbare macht moreel

en individueel te gronde gaat.

Door geduldig het leed te dragen, dat de mensch door zijn handelingen, zich zelf heeft opgelegd, wordt hij gelouterd en hij komt tot volmaking, want smart en hartstochten gaan niet samen. Om van die smart bevrijd te worden, moet de mensch zich zelf leeren kennen; daarvoor moet hij al zijn daden aan een nauwkeurig onderzoek onderwerpen, en verbeteren of herstellen, indien de begane fout dit nog toelaat. Deze loutering zal den mensch in staat stellen, in zijn volgend leven zijn begeerten en verlangens te beteugelen en uit zijn denkvermogens te verwijderen, waardoor hij zal ophouden Karma te verwekken. Uit deze drie voorbeelden blijkt, dat de wet van het Kanna den mensch als het ware dwingt instinctmatig voor zich zelf te zorgen, te laten hetgeen slecht voor hem is en hem straft, indien hij iets verkeerd doet. Zij is de zedelijke uitwerking van een daad en de gevolgen daarvan; in het kort de wet van oorzaak en gevolg, die den mensch overal vergezelt en hem zelfs na zijn dood en zijn wedergeboorte, de gevolgen zijner daden doet ondervinden,

— 49 —

indien hij zijn vermogen van den wil heeft misbruikt. De wet van het Karma maakt geen uitzondering- en is voor een ieder gelijk. Zij is zelfwerkend en kent geen genade en geen wraak. Haar gevolgen kunnen niet worden afgewend of veranderd. Telkens wanneer de mensch zich tegen deze wet verzet, ondervindt hij de gevolgen daarvan van pijn, verdriet, smart of dood. Hij kan door het opzeggen van formuleren deze wet tijdelijk, zelfs tot

eenigen tijd na zijn dood, buiten werking stellen, hij kan door zijn gedachtekracht en het vermogen van zijn wil voldoen aan zijn hartstochten, lusten en begeerten, zelfs vrijwillig en bewust een slecht leven lijden, doch eenigen tijd na zijn dood moet hij do gevolgen van een en ander dragen en wanneer de tijd zijner wedergeboorte aanbreekt, vormen de vroeger geschapen gedachtenbeelden, alweer door de wet van het Karma, het model waarnaar zijn nieuwe persoonlijkheid gebouwd zal worden. De handelingen van hartstocht, lust of begeerte bepalen de omgeving, de stoffelijke omstandigheden, den aard, het temperament, de natuurlijke neigingen en aanleg en ook het karakter van zijn nieuwe persoonlijkheid.

De wet van het Karma maakt ook duidelijk, waarom de een in overvloed kan leven, terwijl de ander van honger sterft, waarom de een kernegezond is en de ander voortdurend sukkelt, waarom de een vroolijk door het leven gaat en de ander gebrekkig op krukken loopt. Het is de onbekendheid met de wet van het Karma, die menigeen er toe gebracht heeft de vraag te stellen: „Is er wel een rechtvaardige God."

De wet van het Karma sluit de mogelijkheid van een God, die beloont en straf toemeet, geheel uit en verwerpt de leer der voorbeschikking; zij is door haar blinde en zelfwerkende kracht van oorzaak en gevolg de meest ideale vorm van belooning en straf. Alleen de macht der goede gedachte kan de kwade zijde van het Karma voorkomen, zelfs den mensch tot hulp en bijstand strekken, doch het staat den mensch echter geheel vrij

die macht aan te wenden.

De wet van het Karma leert dus, dat de mensch een vrijen wil heeft, dat hij verantwoordelijk is voor zijn daden en dat hij niet de speelpop is van een blind toeval of vreemd noodlot, noch de ontvanger van onverdiende gunsten of straffen van een wreken den God. Deze wet leert den mensch door zijn instinct zijn eigen zaligheid en wel bewerken en dat hij zich moet verheffen, totdat hij gekomen is tot een standpunt van waarheid en liefde.

Men zou uit het bovengemelde kunnen opmaken, dat God alzoo den mensch aan zijn lot overlaat; dit is het geval niet. God regelt alle natuurwetten en is overal vertegenwoordigd tot zelfs in het binnenste van den mensch; het staat den mensch echter geheel vrij van deze goddelijke macht een goed of slecht gebruik te maken. Verder wordt de mensch door engelen beschermd tegen de racht gevaren," waarin hij zonder zijn toedoen kan geraken, terwijl het instinct den mensch waarschuwt, indien hij zich iets slechts voorneemt.

DE GEHEIME LEER.

Het heelal bestaat uit drie groote gebieden, het stoffelijk, het astraal- en het geestelijk gebied. In het stoffelijk gebied bewegen zich de sterren, planeten en andere hemellichamen. Elke planeet is een hel (Naraka). Alle planeten en andere hemellichamen, die de zelfde zon tot moeder' hebben, vormen te zamen één afzonderlijke groep, die door natuurwetten aan elkander verbonden zijn. Elke groep bestaat

uit groote en kleine planeten, die zeer verschillen in ontwikkeling en in dampkring. Zij worden bewoond door stoffelijke wezens, die eveneens zeer in ontwikkeling verschillen.

De minst ontwikkelde planeten zijn die, welke bewoond zijn door menschen, die van dier pas mensch zijn geworden.

Zij hebben den grofsten dampkring en bestaan uit zeven stoffelijke bollen, die in een vertikalen kring zijn gelegen en door natuurwetten aan elkander zijn verbonden.

Van deze zeven bollen wordt slechts de hoogste bol dooide zon beschenen, de andere zes bollen zijn in schemerlicht of in duister gehuld. Deze bollen hebben zeer verschillende dampkringen.

De minst ontwikkelde planeten vormen door hun weerkaatsing in het astraal gebied, zeven andere bollen, die in alles volkomen gelijk zijn aan hun stoffelijke modellen. Deze weerkaatste bollen worden echter alle door de zon beschenen en hebben een fijneren dampkring dan hun stoffelijke modellen. Zij vormen de geesten verblijven of bovenaardsche hellen (Katnaloka's) Ook deze bollen liggen in een vertikalen kring en zijn met hun stoffelijke modellen verbonden door natuurwetten en ook door astrale wegen.

Deze weerkaatsingen zijn gelegen ter linkerzijde boven hun model ten opzichte van de moederzon. Het astraal gebied wordt ook „het tusschengebied" genoemd.

Behalve de weerkaatsingen van de minst ontwikkelde

- 52 -

planeten van elke groep in het astraal gebied, hebben de minst ontwikkelde stoffelijke planeten bewoond door stoffelijke wezens — dus de planeten zelf — weerkaatsingen in

het geestelijk gebied.

De beter ontwikkelde planeten bestaan elk uit slechts één groote bol en hebben geen weerkaatsingen in het astraal gebied. Zij hebben alleen weerkaatsingen in het geestelijk gebied.

Do weerkaatsingen van de minst ontwikkelde tot de hoogst ontwikkelde planeten in het geestelijk gebied vormen de zeven hemelgebieden (Swarga's). De weerkaatsingen van de meest ontwikkelde planeten van elke groep, die ook den fijnsten dampkring hebben, liggen in het zevende hemelgebied. De daarop volgende in ontwikkeling liggen in het zesde hemelgebied en zoo voort zoodat de weerkaatsingen van de minst ontwikkelde planeten van elke groep in het eerste hemelgebied liggen.

Elk voorwerp of ding, elke handeling, zelfs elke gedachte van een stoffelijk mensch op de minst ontwikkelde planeten van elke groep wordt weerkaatst in de geestenverblijven en in de hemelgebieden tot in het zevende hemelgebied, terwijl elk voorwerp of ding, elke handeling, zelfs elke gedachte van een stoffelijk mensch op de meer ontwikkelde planeten slechts wordt weerkaatst in de hemelgebieden tot in het zevende hemelgebied. Ook van voorwerpen en dingen, die vroeger bestaan hebben, doch sedert vergaan of in onbruik zijn geraakt, bestaan blijvende weerkaatsingen. De kracht der weerkaatsing is zoo sterk, dat elk wezen, elk gebeurde, elk • handeling, elk voorwerp duidelijk weerkaatst wordt op omliggende vaste voorwerpen, welke weerkaatsing zichtbaar is voor alle geesten en menschen, die het astraal gezicht hebben. Zoo zijn deze

voorwerpen, totdat zij vergaan, dat bij steenen en metalen
eeuwen duurt, de stomme getuigen van 's menschen handelingen
zelfs in het duister of in het verborgene. De weerkaatsingen
der Goddelijke gedachte en wil op de oerstof,
doet werelden en vaste voorwerpen ontstaan. Door de
— 53 —

Weerkaatsing van het licht der raoederzon ontkiemt en
groeit alles en worden planten in hun oorspronkelijk model
tot aanzijn geroepen. In het kort door de weerkaatsing
wordt alles tot bestaan geroepen en worden blijvende bestaansvormen
geschapen. De weerkaatsingen van planeten,
voorwerpen, dingen, handelingen en gedachten geschieden
volgens de wet van het Agra Sandhami, waardoor,
alles wat is, gebeurt of gedacht wordt, als een beeld weerkaatst
wordt.

Alle hemellichamen bestaan en worden bestuurd door
een wet van beweging, dat is het Isitwa of het Goddelijk
verstand, de Goddelijke gedachtekracht, de Goddelijke wil,
te zamen genomen het Goddelijk vermogen, dat vertegenwoordigd
is in elk hemellichaam en in elk levend schepsel
tot zelfs in den steen. Elk schepsel, waarin liet Goddelijk
vermogen vertegenwoordigd is, bestaat eeuwig, stoffelijk
leven en dood zijn slechts vormen voor zijn ontwikkeling.

De geheime leer zegt: Een steen wordt een plant, een
plant wordt een dier, een dier wordt een menschen een
mensch wordt een godheid (engel,) aan God ondergeschikt,
aan wien een aandeel in het bestuur van het heelal wordt
opgedragen. De tot godheid gevormde mensch verschilt
zooveel van den laagst «taanden mensch, als deze van het

dier verschilt.

De aarde is van onze groep, die door één zon beschenen wordt, een van de minst ontwikkelde planeten. Zij heeft den grofsten dampkring en bestaat zooals reeds gezegd werd, mitsdien uit zeven bollen, waarvan alleen de aarde door de zon beschenen wordt, terwijl de andere zes bollen in schemerlicht of in het duister zijn gehuld. Deze vorm de aarde is noodig voor de ontwikkeling van haar bewoners.

De weerkaatsing in het astraal gebied van de aarde met haar zes andere bollen, die ten opzichte van de zon links en boven de aarde liggen, vormen de zeven geestenverblijven, welke door de zon beschenen worden, terwijl de weerkaatsing van de aarde zelf in het geestelijk gebied, gelegen is in het gebied van den eersten hemel.

54

Indien in het vervolg' sprake is van liet geestenverblijf en van den eersten hemel, worden daarmee bedoeld de weerkaatsingen van de zeven bollen der aarde, gelegen in het astraal gebied en de weerkaatsing van de aarde zelf, gelegen in het gebied van den eersten hemel.

De aarde is bewoond, met uitzondering van eenige geïncarneerde engelen, die God als leeraren naar de aarde zendt en eenige verbannen engelen, door mensehen, die van dier pas menschen zijn geworden en nog nimmer in den hemel zijn geweest. De menscli, die pas uit het dierenrijk komt, gaat ook niet eerder naar den hemel, voordat hij het dierlijke dat nog in hem is, heeft afgelegd, welke graad van loutering hij verkrijgt, door telkens na zijn dood, de eerste geestelijke levens door te brengen in

de benedenaardsche hellen, alwaar hij door dwang en vrees om in een slechteren toestand te komen, leert, zijn dierlijke lusten te bedwingen. Indien hij zoover gevorderd is in ontwikkeling, dat hij beseft, dat hartstochten en lusten hem kwaad doen, brengt hij telkens na zijn dood, zijn geestelijke levens door in de geesten verblijven of bovenaardsche hellen, waar hij door ontwikkeling van zijn verstand leert, vrijwillig zijn dierlijke lusten geheel af te leggen. Is de mensch zoo ver gekomen, dan eerst wordt hij herboren op de weerkaatsing (prototype) der aarde gelegen in het eerste liemelgebied.

De aarde is daardoor bevolkt door een mengelmoes van menschen van de laagste soort, die de kleur en het wezen van het dier nog niet hebben afgelegd, tot ontwikkelde menschen, die op het punt staan, na hun laatste wedergeboorte over te gaan naar de prototype der aarde gelegen in het eerste hemelgebied. En telkens en telkens vermeerderd het menschdom en wordt dit aangevuld met wezens, die pas menschen zijn geworden.

De mensch, die overgegaan is naar de prototype der aarde gelegen in het eerste hemelgebied, wordt een engel en zet daar met behulp van hooge engelen zijn kennis om in ontwikkeling, waarna hij pas mensch wordt

— 55 —

in den waren zin des woords. Indien hij door hoogere ontwikkeling zoover is gekomen, dat hij een hemellichaam in het tweede hemelgebied kan bewonen, wordt hij eerst herboren op een planeet, wier prototype gelegen is in het tweede hemelgebied, om later indien hij daar de vereischte

studie heeft gemaakt, na zijn dood over te gaan naar de prototype van de planeet, welke hij bewoond heeft. Op deze wijze gaat hij voort, totdat hij na zijn laatsten dood overgaat naar de prototype van een eerste klasse planeet, gelegen in het zevende hemelgebied, waar hij den graad krijgt van oppergodheid (aartsengel) aan God rechtstreeks ondergeschikt. Indien hij dezen graad bereikt heeft, wordt hij niet meer herboren en wordt hem dan het bestuur over een hemellichaam opgedragen.

De opleiding van een diermensch tot aartsengel vordert vele miljoenen jaren.

Het bestuur van onze aarde is opgedragen aan Prithoe, wiens gemalin Prithiwi is, terwijl hij in zijn bestuur over liet menschdom wordt bijgestaan door miljoenen menschelijke engelen, die de menschen beschermen en alles wat van de aarde wordt weerkaatst aan God mededeelen, terwijl hij in liet bestuur der aarde als planeet wordt bijgestaan door de natuurengelen Agni, Paicana, Wcvoena en Kshiti als heerschers. over de elementen vuur, lucht, water en aarde, in welk bestuur deze weder worden bijgestaan door miljoenen natuurgeesten van verschillende rangen genaamd Salamandala's of vuurgeesten, Gvandoewa's of luchtgeesten, Apsara's of watergeesten en Yakslia's of aardgeesten.

Voor een goed begrip van hetgeen verder zal volgen, dat slechts een verduidelijking en uitbreiding is van de geheime leer, dient men een zuiver denkbeeld te hebben, van den toestand, die „hel" wordt genoemd. Deze naam duidt geen strafplaats aan, waar de mensch gepijnigd

wordt. De hellen zijn noodzakelijk voor de vorming van den mensch tot een loooger leven, welke vorming niet in de hemelgebieden kan geschieden, daar

- 56 -

deze de plaatsen zijn, van waar het heelal bestuurd wordt.

De mensch wordt daarom voor die vorming herboren op de verschillende planeten, gelegen in één zongebied. De toestanden op deze planeten moeten dus niet alleen veel van elkander maar ook veel verschillen niet den toestand, dien op de aarde bestaat, daar de mensch een steeds hogere vorming krijgt, zoodat de toestand van- Jiel" zooals die op de aarde bestaat, niet vergeleken kan worden met den toestand van rheJ", zooals die op de hooger ontwikkelde planeten bestaat, waarop alleen hemelsche mensehen ot' engelen herboren worden- De toestand van Jiel" op die planeten moet dus een Jiemelsche" zijn en moet de hel alleen beschouwd worden als een leerplaats.

De aardmensch is door zijn overgang van dier tot mensch nog geen mensch in de ware beteekenis van het woord. Zijn hartstochten en lusten verhinderen den aardmensch waar geluk te smaken, om de zelfde reden heerscht op de aarde nog den toestand van het recht van den sterksten even als bij dieren, die geen begrip van wil of verdediging hebben; daarom worden op de aarde oorlogen gevoerd, verdelgt de eene mensch den andere, eet de eene mensch den andere op, worden dieren op een wreedaardige wijze omgebracht, strijdt men om het bezit van een vrouw en bestaat er mitsdien nog haat, afgunst, jaloezie en alle vormen van hartstochten en lusten. Deze

ondeugden zijn een gevolg van het dierlijke in den mensch.

Het dierlijke in den mensch moet op de aarde worden afgelegd, voordien kan de mensch niet overgaan naar de prototype der aarde, gelegen in het eerste hemelgebied, daar op de hemellichamen gelegen in liet hemelgebied alleen menschen kunnen verblijven in de ware beteekenis van mensch.

DE HEL, HET GEESTENVERBLIJF

EN DE HEMEL.

De aarde bestaat uit zeven bollen of hemellichamen, waarvan aüeen de bovenste of onze aarde des daags verlicht is, terwijl op bol 2, 3 en 4 slechts schemerlicht bestaat en de bollen 5, 6 en 7 in duisternis gehuld zijn.

Deze bollen liggen in een vertikalen kring in de verschillende zones der aarde, die door natuurwetten verbonden, één groote bol vormen en Karaka wordt genoemd. (Zie onderste bol der teekening).

KAMALOKA.

— 58 —

Deze zeven bollen liggen in het stoffelijk gebied en zijn stoffelijke hellen. Zij worden ook benedenaardse hellen genoemd.

De weerkaatsing van deze zeven bollen vormt in het astraal gebied zeven andere doch astrale bollen, die eveneens door natuurwetten niet alleen aan elkander maar ook aan de aarde zijn verbonden. Deze bollen vormen te zamen één bol, die Kamalóka of geestenverblijf wordt genoemd. De Kamalóka is eveneens een hel doch ter onderscheiding

van de stoffelijke hel, wordt zij astrale- of bovenaardsche hel genoemd. (Zie bovenste bol der teekening.)

De afstand van bol 1 van de Naraka en bol I van de Kamalóka, (zie teekening) is de astrale weg tusschen beide bollen. Deze weg wordt ook brug genoemd zooals de naam Wot-agü-agil aanduidt. Hierover nader.

De dampkringen van de verschillende bollen der Naraka verschillen zeer. De aarde of eerste hel heeft den ijlsten of fijnsten dampkring, geschikt voor een stoffelijk mensch der aarde, evenwel in vergelijking met andere planeten zeer grof en zwaar en voor een hemelmensch onbewoonbaar. De dampkringen van de zes andere bollen der Naraka zijn hoe lager men daalt grover en zwaarder en bijgevolg ook warmer, waarom de Naraka en de Kamalóka onderscheiden worden in een warme en in een koude hel. De dampkringen van de bollen 2, 3 en 4 zijn van dien aard, dat een stoffelijk mensch daar geen dag zou kunnen leven, terwijl de dampkringen van de bollen 5, 6 en 7 zoo zwaar en warm zijn, dat een stoffelijk mensch daar onmiddellijk zou stikken.

De zeven bollen van de Naraka worden als planeten de Sapta loka's (zeven verblijfplaatsen), terwijl de zones waarin deze bollen gelegen zijn, de iSapta clwipa's (zeven zones) worden genoemd. De zeven verblijfplaatsen lieetcn opvolgend zooals zij in de teekening van 1 tot 7 genummerd zijn: 1 Jamboe, 2 A'oesha, 3 Plaksha, 4 Shalmalia, 5 Kraoentfiha, (j Shaka en 7 Poeshkara, terwijl de zeven zones opvolgend heeten 1 Mahatala, 2 Kasatala, 3 Atala, 4 Soetala, 5 Witala, 6 Talatala en 7 Patala. Met de laatste namen

onderscheidt men ook de zeven hellen.

De Na ra ka dient tot verblijfplaats van geesten, die als mensch slecht geleefd hebben, waar zij door vrees om in een slechteren toestand te komen, dus door dwang, leeren hun hartstochten, lusten en begeerten te bedwingen. De loutering, die de geesten in deze hellen ondergaan, bestaat in de onaangename toestanden in de verschillende hellen tengevolge van voortdurende schemering of duisternis en de onaangename en drukkende atmosfeer. Er is echter geen sprake van pijniging van den geest door vuur of andere straffen. Het astraal lichaam van den geest komt na het sterven van het stoffelijk lichaam en naar zijn levenswandel als mensch in een toestand geschikt voor een verblijf in de hel, het geestenverblijf of den hemel, dat is in het stoffelijk-, astraal- of geestelijk gebied. De geest, die in de hel komt, raakt langzamerhand aan de levenstoestanden aldaar gewend en door het afleggen van zijn stoffelijk lichaam, heeft hij het in de hel in vele opzichten beter, dan een arm en ziekelijk mensch op de aarde, die geen voedsel of do.> nachts geen onderkomen heeft.

De zeven bollen van het geestenverblijf heeten opvolgend zooals zij in de teekening van 1 tot 7 genummerd zijn: 1 Loitanarika, 2 Mahakala, 3 Ambariaha, 4 Raoerawa, 5 Maharaoeraica, 6 Kalasoetra en 7 Andhatamhra. Deze astrale bollen verschillen zeer van dampkring. De dampkring van bol 1 verschilt niet veel met dien der aarde, doch hoe hoger men stijgt, hoe ijler de dampkring wordt. Alle bollen van het geestenverblijf krijgen hun licht van

de zon.

Het geestenverblijf dient tot verblijfplaats van geesten, die als mensch braaf geleefd hebben, waarom zij in de gelegenheid worden gesteld, door hun verstand en vrije wil hun hartstochten, lusten en begeerten af te leggen.

Het geestenverblijf kan men verder beschouwen als een leerplaats der geesten, waar zij naar hun ontwikkeling

59 -

— 60 —

Worden opgeleid voor een werkring in den hemel. De tijd der opleiding en het aantal malen, die de geest daarvoor herboren moet worden, alvorens voor het eerste hemelgebied geschikt te zijn, hangt geheel af, hoe hij als mensch in de verschillende wedergeboorten geleefd heeft en welke kennis en wetenschappen hij alsdan heeft opgedaan.

De als mensch op de aarde opgedane wetenschap en ondervinding, worden in het geestenverblijf verder omgewerkt in ontwikkeling, waardoor de mensch in staat wordt gesteld op de aarde telkens een looogere opleiding te genieten. Het is evenwel niet noodig, dat de geest van anderen af alle bollen van het geestenverblijf doorloopt.

Naarmate van zijn ontwikkeling, deugdzaamheid en zedelijkheid wordt hij geplaatst in een afdeeling, waarin hij behoort.

De afstand tusschen bol 1 van de Naraka en bol 1 van de Kamaloka wordt, zooals reeds gemeld werd, Wot-agü-agil genoemd, dat is de brug, die de geest over moet gaan, om van de aarde komende, het geestenverblijf te kunnen bereiken.

Deze brug bestaat uit vrouwenharen, die in zeven

zijn gespleten en aan elkander zijn geknoopt, met andere woorden: een denkbeeldige brug of astrale weg. Wotagü-agil is evenwel op te vatten als een natuurwet, die den geest na den dood van het stoffelijk lichaam en naar den toestand, waarin zijn astraal lichaam dan bevindt, plaatst in een van de bollen van het geestenverblijf of de hel, waar hij behoort.

Het denkbeeldig gebruik, dat van deze brug gemaakt wordt is, dat zij boven de Naraka geplaatst, alleen den geest kan dragen, wiens astraal lichaam ijl is en kan zweven, waardoor hij het geestenverblijf kan bereiken. De geest, die als mensch slecht geleefd heeft en wiens astraal lichaam dan half stoffelijk blijft, is te zwaar om te zweven en zakt naar de zwaarte van zijn astraal lichaam, totdat hij de bol of sfeer der hel bereikt, wier dampkring zijn astraal lichaam kan dragen, zoodat die sfeer voor hem geschikt is daar te verblijven.

— 61 —

Wat betreft de gedaante en indeeling van de hel zijn de zes benedenaardsche hellen in gedaante en vorm geheel gelijk aan de aarde, terwijl de zeven bollen van het geestenverblijf of bovenaardsche hellen door de kracht der weerkaatsing eveneens geheel gelijk zijn aan de stoffelijke aarde doch van astrale stof.

Elke bol der hel en van het geestenverblijf is verder even als de aarde verdeeld in vijf werelddeelen, alwaar verblijven de geesten van het blanke-, gele-, bruine-, roode- en zwarte ras. Elk werelddeel is verder onderverdeeld in zooveel deelen als er talen op de aarde gesproken worden,

terwijl deze deelen weder verdeeld zijn in verschillende gezelschappen naar de standen der maatschappij en zooals de afscheiding op de aarde bestaat. Verder zijn de werelddeelen verdeeld in landen, steden, dorpen, straten, buurten enz., die volkomen gelijk zijn aan die op de aarde. In de hel groeien stoffelijke en in het geestenverblijf astrale boomen, planten en gewassen. Wat betreft de geaardheid van het land zijn er in de hel stoffelijke-en in het geestenverblijf astrale bergen en rotsen, rivieren stroomen daar even als op de aarde. Alles is zichtbaar, voelbaar en betreedbaar voor de geesten die daar verblijven.

Van alles, wat op de aarde gebeurt, alles wat de stoffelijke mensch doet, zelfs in het duister of in het verborgene, is in het zinnebeeldige groote boek genaamd 'Afra Sandhani' onuitwischbare afbeeldingen gedrukt. Het 'Agra Sandhani' is evenwel op te vatten als een natuurwet, waardoor alles van de aarde, zelfs de gedachte van den mensch, wordt teruggekaatst in de geestenverblijven en ook tot in de hemelen. Men bidt daarom nooit te vergeefs om hulp. Millioenen engelen zijn belast om alles, wat van het stoffelijk gebied wordt teruggekaatst, gade te slaan, te onderzoeken en de gebeden der menschen aan God overtebrengen.

Elke bol der hel en van het geestenverblijf wordt bestuurd door een aartsengel, bijgestaan door andere engelen. De besturende engelen der hel verblijven echter daar niet,

— 62 —

daar in de hel alles door natuurwetten geregeld is. Het bestuur der hel bepaalt zich dan ook alleen in het gadeslaan van hetgeen er gebeurt en het regelen der wedergeboorten.

Het hemelgebied, gelegen in het geestelijk gebied, heeft den vorm van een staand mensch en bevindt zich daarin alle weerkaatste prototypen van de planeten, gelegen in het stoffelijk gebied van het heelal. Het hemelgebied is verdeeld in twee hoofddeelen: het binnenhemelgebied of het aroepa-gebied en het buitenhemelgebied of het roft/jrt-gebied. Het eerste is het gebied zonder vormen het laatste met vormen.

De buitenhemelgebieden worden gevormd door de prototypen van hemellichamen gelegen: 1 in het linkerbeen, 2 in het rechterbeen, 3 in den linkerarm en 4 in den rechterarm. De binnenhemelgebieden worden gevormd door prototypen van hemellichamen gelegen: 5 in den buik, 6 in de borst en 7 in het hoofd. Het binnenhemelgebied is weder verdeeld in twee afzonderlijke deelen. namelijk de romp en het hoofd.

De menschelijke vorm, die het hemelgebied heeft, is het zinnebeeld van de overeenstemming, die in den hemel bestaat, welke overeenstemming zoo innig is in het bestuur van het groote heelal, als de samenwerking van alle deelen in een stoffelijk lichaam. De aartsengelen en de engelen in de zeven hemelgebieden hebben in het bestuur van het heelal een taak te vervullen, overeenkomende met de werking van de verschillende deelen in het menschelijk lichaam, zoodat de engelen in het roe/w-gebied belast zijn met de regeling van het heelal en die van het aroepa-gebied het bestuur in handen hebben, evenals op de aarde de ambtenaren van het ambulante- en die van het administratief beheer. De engelen in de zéven

hemelgebieden vormen dus te zamen een volkomen bestuur,
waarvan niet één gemist kan worden. Hieruit vloeit
van zelf voort, dat God en de aartsengelen hun plaats
hebben in het hoofd of het zevende hemelgebied, terwijl

— 63 —

de Heer der hemelen met de aan Hem ondergeschikte
engelen hun plaats hebben in het hart en de longen, dat
is de borst of in het zesde hemelgebied. De plaats in
dit hemelgebied, die door het hart en de longen wordt
ingenomen, heeft daarom een speciale naam en wel die
van Soeralaja.

De indeeling en gedaante van de prototypen van de
hemellichamen gelegen in de zeven hemelgebieden is geheel
gelijk aan die van hun model in het stoffelijk gebied.

De prototype der aarde gelegen in het linkerbeen
is geheel gelijk aan de stoffelijke aarde, alsmede op de
zelfde wijze verdeeld als de prototype der aarde, gelegen
in het astraal gebied, alleen met deze uitzondering, dat
er in de hemelgebieden geen standen zijn. Elke plaats
is verdeeld in een oneindig aantal groepen en elke groep in
zeven gezelschappen, terwijl een gezelschap gevormd wordt
door engelen, die een gelijke voorliefde voor iets gevoelen.

De groepen zoowel als de gezelschappen hebben
eveneens den vorm van een mensch en zijn zoo innig aan
elkander verbonden als de verschillende deelen in het
stoffelijk lichaam. Elke groep heeft één werkkring te
vervullen.

De namen der hemelgebieden zijn opvolgend: 1 Soe-
Ichaicati, 2 Hoektha, 3 Tribhoeicana, 4 Howarst, 5 Parirwana,

'> Amitabha en 7 Nirwana. Verder bestaan er zeven paradijzen, hun namen zijn opvolgend: 1 Bhoerloha, 2 Bhoeirarloka, 3 Sicarloka, 4 Maharloka, 5 Janarloka, 6 Taparloka en 7 Satijaloka. Van deze paradijzen is niets anders bekend dan hun namen.

DE DOOD VAN HET STOFFELIJK LICHAAM.

Zoodra de mensch gestorven en begraven is en liet lijk in een toestand van een begin van ontbinding komt, verlaat de schil (Wetala), dat is het etherisch dubbel, dat niet sterft, doch zich binnen zeven dagen oplost, het lijk in de gedaante van den of de overledene. Deze schil en diens gevolg ook de ziel of het astraal lichaam en de geest blijven door de kracht van den geestendraad (Hoeratma) aan het lijk gebonden zoo lang het in het lijk achtergebleven stoffelijk magnetisme nog niet geheel verbruikt is, welk stoffelijk magnetisme het lijk behoedt voor snel vergaan. Zoodra het stoffelijk magnetisme, dat in het lijk is achtergebleven geheel verbruikt is, dan is ook het bloed van het lijk geheel water geworden. De levenskracht is dan geweken, de dood van het stoffelijk lichaam is dan eerst volkomen en wordt de gemeenschap tusschen geest en lichaam verbroken door het breken van den geestendraad. Dit heeft bij gewone sterfgevallen plaats op den derden dag na het overlijden. Zoolang de geestendraad niet verbroken is, kan in geval van gewone ziekte, waarbij geen bijzondere inwendige deelen van het lichaam geschonden zijn, door aanwending van formulieren van de witte- Magi, de overledene nog tot bewustzijn

terug gebracht worden.

De schil kan ook aan het reeds ontbonden lijk gebonden blijven door haar eigen kracht, die haar in staat stelt, stoifelijk magnetisme op te nemen. Dit heeft plaats bij plotselinge sterfgevallen, veroorzaakt door de doodstraf, een zelfmoord, moord of ongeluk, een ontijdigen dood, veroorzaakt door verwaarloozing of slecht gemaakt gebruik van het stoffelijk lichaam, of ten gevolge van overdreven hartstochten en lusten. In deze gevallen is de

- 65 —

schil nog' zeer krachtig' en in staat stoffelijk magnetisme tot zich te nemen, waardoor zij niet kan oplossen en aan liet lijk gebonden blijft, totdat de schil door ouderdom zijn functiën weigert en zich oplost. Hoewel de geestendraad tusschen lijk en schil reeds verbroken is, blijft de ziel of het astrale lichaam aan de schil gebonden, waardoor de geest de aarde niet kan verlaten, Heeft de overledene, die een plotseligen dood stierf, braaf geleefd, dan blijft zijn geest in een doodslaap, totdat zijn schil vergaan is. Heeft de plotseling gestorven mensch gedurende zijn leven zich overgegeven aan hartstochten en lusten en daarvan een gewoonte gemaakt, dan wordt door deze ondeugden de geest als het ware met geweld uit dien doodslaap gewekt, daar alle neigingen van het stoffelijk lichaam bij den dood overgaan in het astraal lichaam of de dierlijke ziel. Terwijl de ziel aan de schil gebonden is, doolt de geest rond en daar deze met zijn ziel gemeenschap heeft met den geestendraad, tracht hij, door in aanraking te komen met menschen, die met dezelfde ondeugden

zijn behept als zijn ziel, aan die hartstochten en lusten te voldoen. Zoodra de schil door ouderdom vergaan is, wordt door de kracht van den geestendraad de geest weder met zijn ziel of astraal lichaam vereenigd en hij moet dan, na een voorbereiding van vier dagen van zijn astraal lichaam, het stoffelijk gebied verlaten.

De ziel, die van zijn schil verlost is, verliest veel van zijn stoffelijkheid en wordt dan voor geesten, die nog aan hun schil gebonden zijn, onzichtbaar, daar geesten alleen dan voor elkaar zichtbaar zijn, indien hun ziel of astraal lichaam gehuld is in den zelfden graad van stoffelijkheid, die voor elke sfeer noodzakelijk is.

De schil is soms als een spook zichtbaar doch verstandeloos; zij kan echter bezielde worden bij toevallige ontmoeting door een gewoon gedachtenbeeld (elementaal) of door een gedachtenbeeld geschapen door een uitgesproken formulier. Een dergelijke ontmoeting heeft dikwijls plaats, nadat de schil van het lijk verlost is en gedurende vier

5

— 66 -

dagen doelloos rondzweeft, voordat zij zich oplost. Zoodra zij op deze wijze bezielde wordt, houdt zij op een menschelijk wezen te zijn en wordt een natuurwezen, dat zijn kracht en verstand voor zijn verrichtingen ontvangt van het bezielend gedachtenbeeld en zijn vorig bestaan niet meer bewust is.

De bezielde schil krijgt dan voor eenigen tijd een afzonderlijk bestaan en heeft de kracht om zich zichtbaar te maken in de gedaante van een mensch, doch haar verschijning

als een zichtbaar wezen, kan niet anders zijn
dan als een schaduwbeeld en nimmer door de tusschenkomst
van een mensch medium) of zich verstoffelijken
even als een geest, omdat haar verschijning veroorzaakt
wordt door het bezielend gedachtenbeeld. Ook haar verrichtingen
kunnen niet anders zijn, dan hetgeen door de
gedachte, die haar bezielde gewenscht werd.

Het bezielen van een schil kan ook met een goed doel
geschieden, namelijk om den geest en zijn astraal lichaam
spoedig, zelfs dadelijk van zijn schil te verlossen. Het
succes is echter alleen verzekerd bij gewone sterfgevallen
van menschen, die braaf geleefd hebben. Een gebed of
formulier voor dit doel opgezegd even voor of na den
dood, zal een gedachtenbeeld scheppen, die niet alleen den
geestendraad verbreekt, maar ook den geest zal beschermen,
zoolang deze vertoeft in het stoffelijk gebied. Al is
de mensch reeds lang geleden gestorven, kan een ernstig
gebed tot God voor de heil zijner ziel, deze in staat stellen,
spoedig zijn hartstochten en lusten af te leggen.

Zooals vermeld' werd, wordt de geest met zijn
dierlijke ziel, door het breken van den geestendraad, gewoonlijk
den derden * dag na het overlijden van het stoffelijk
lichaam, van zijn schil en lijk bevrijd. De ziel kan
zoolang zij gebonden is aan haar schil en deze weder aan
het lijk, nog stoffelijk magnetisme tot zich nemen, waardoor
de geest zich zeer gemakkelijk zichtbaar kan maken
voor den mensch in een doorschijnende ijle gedaante. Hij
kan zich evenwel niet geheel verstoffelijken evenals een

vrije freest dit doet, door gebruikmaking van het persoonlijk magnetisme van een mensch {medium}. Zoodra echter de geest van zijn schil en lijk bevrijd is, verliest hij dit vermogen, door de verandering, die dan het astraal lichaam ondergaat, doch dan is hij in staat, door gebruikmaking van het persoonlijk magnetisme van een mensch (medium) zich te verstoffelijken. Deze beide eigenschappen van den geest zijn het bewijs, dat de levenskracht van het stoffelijk lichaam eerst ophoudt na het verbreken van den geestendraad.

Gedurende zeven dagen 11a het overlijden is de geest nog niet bewust van het verlies van zijn stoffelijk lichaam. Hij houdt zich, na bevrijd te zijn van zijn schil, bij voorkeur o]i in de woning, waar hij geleefd heeft. De zevende dag 11a het overlijden van het stoffelijk lichaam wordt de geest echter door den toestand waarin het astraal lichaam dan successievelijk gekomen is, bewust dat hij geen stoffelijk lichaam meer heeft, tevens door zekere natuurwetten gedwongen de aarde te verlaten.

Indien de mensch zijn tijd op de aarde benut heeft, om zich van ondeugden te zuiveren, dan kan zijn astraal lichaam zweven en bereikt de geest, den zevenden dag 11a het overlijden van zijn stoffelijk lichaam, het geestenverblijf (Kama/oka), dat is de plaats (loka), waar de geest leert door zijn verstand zijn hartstochten en lusten (karna) af te leggen, waarna de geest van zijn dierlijke ziel bevrijd, overgaat naar de prototype der aarde gelegen in het eerste liemelgebied.

Zoodra een geest geschikt is geworden voor een overgang

naar de prototype der aarde gelegen in het eerste
liemelgebied, legt hij door een tweeden dood zijn astraal
lichaam of dierlijke ziel af. Dit lichaam wordt dan een
schim (Tjajal), die door natuurwetten naar het stoffelijk gebied
getrokken, zich daar langzaam oplost.

De schim is verstandeloos, doch kan bij toevallige ontmoeting
bezielt worden door een gewoon gedachtenbeeld, of
wordt die ontmoeting en bezieling bewerkt door een ge-

68 -

dachtenbeeld geschapen door liet opzeggen van een daartoe
strekking formulier. De bezielde schim wordt dan een
natuurwezen en houdt op een menscheijk wezen te zijn.
Haar verstand en de kracht voor haar verrichtingen ontvang!
zij door het bezielend gedachtenbeeld en is van haar
vorig bestaan niet meer bewust. De bezielde schim verkeert
in den zelfden toestand als de bezielde schil; hetgeen
van de schil in dien toestand werd vermeld, heeft ook
betrekking op de bezielde schim. Indien de kracht van
liet bezielend gedachtenbeeld te niet gaat, lost ook de
schim zich op en bestaat niet meer.

Indien de menseh zijn tijd op de aarde niet benut heeft,
om zijn hartstochten en lusten te beteugelen en heeft hij
van deze ondeugden een gewoonte gemaakt, zoodat zijn ziel
als het ware besmet met die ondeugden is overgegaan,
dan ondergaat zijn astraal lichaam, nadat het van zijn schil
verlost is, van den derden tot den zevenden dag weinig of
geen verandering, het blijft in een toestand van half stoffelijk
en is dan in dien toestand te zwaar om te zweven.

De geest zakt dan, zooals vermeld werd, zoodra hij

bij zijn overgang naar het geestenverblijf de brug Wot-agilagü wil betreden, naar beneden en hij komt dan naarmate de stoffelijkheid van zijn astraal lichaam in een van de bollen van de hel (Naraka), wier atmosfeer overeenkomt met den toestand, waarin zijn astraal lichaam verkeert. Daar de zes benedenaardsche hellen stoffelijke bollen zijn, verkeert de geest daar in een minder aangename toestand dan als mensch op de aarde en die toestand wordt onaangenamer, hoe lager een bol gelegen is.

De geest, hetzij hij komt in het geestenverblijf of in de hel, kan geen beteren toestand bereiken, dan door uit de plaats of uit den toestand, waar of waarin hij geplaatst werd, herboren te worden, zoo dikwijls zijn geschapen Karma nog niet vereffend is en hij daardoor niet geschikt is, over te gaan naar de prototype der aarde, gelegen in het eerste hemelgebied. De duur van zijn verblijf in de hel of het geestenverblijf, hangt niet alleen af' van den ouderdom,

— 69 -

waarop hij als mensch sterft, maar ook van zijn levenswijze als mensch. Het verblijf in elke sfeer duurt bij overlijden op een hoogen ouderdom niet langer dan 1500 zonnejaren. Kinderen, die sterven op een leeftijd, waarop zij nog niet tot besef zijn gekomen van goed en kwaad, worden na een voorbereiding van eenige maanden herboren, zoo mogelijk door de zelfde moeder.

Dieren, die op een volwassen leeftijd sterven, hebben evengoed als menschen een tijd van ontwikkeling noodig, waarna zij herboren worden met een scherper instinct.

Gewassen en steenen worden eveneens na een ontwikkelingstijd

in edeler vorm herboren.

Zoodra de mensch na tal van wedergeboorten zijn hartstochten, lusten en begeerten heeft afgelegd, sterft hij met een beëindigd Karma en hij komt dan in de hoogste sfeer van het geesten verblijf, waar hij na een voorbereiding van 33 dagen, een tweeden dood sterft, waarna zijn geest met zijn geestelijk lichaam als engel overgaat naaide prototype der aarde, gelegen in het eerste liemelgebied, waar hem een werkring wordt opgedragen in het bestuur van het groote heelal.

Indien de engel in deugdzaamheid, ontwikkeling en plichtsbetrachting zoover is gekomen, dat hij een hemellichaam kan bewonen, gelegen in het tweede liemelgebied, wordt hij eerst herboren op een planeet, wier prototype gelegen i.s in het tweede liemelgebied. Indien hij daalde vereischte kennis heeft opgedaan, die noodig is voor een overgang naar het tweede liemelgebied, gaat hij na zijn stoffelijken dood over naar de prototype van de planeet, waar hij als mensch geleefd heeft. Op deze wijze gaat de engel voort, zich te ontwikkelen en te bekwamen voor een hooger liemelgebied, totdat hij na een der meest ontwikkelde planeten bewoond te hebben, na zijn stoffelijken dood overgaat naar den zevenden hemel. Hij wordt dan een aartsengel, wordt niet meer herboren en krijgt dan het bestuur en beheer over een planeet.

— 70 —

Zoo lang de engel verblijft in de buitenhemelgebieden of het eerste, tweede, derde en vierde hemelgebied, is hij in een toestand van roepa (met vorm), dat wil zeggen,

dat hoewel hij een zeer fijn lichaam heeft, dit nog een zichtbaren vorm heeft. Zoodra de engel na vele wedergeboorten overgaat naar een planeet wier prototype gelegen is in het vijfde of liet laagste binnenliemengebied, legt hij na zijn stoffelijken dood z'ju geestelijk lichaam af en hij komt dan in een toestand van aroepa (zonder vormen) in het vijfde hemelgebied. De engel krijgt dan een gedaante, zooals hij oorspronkelijk door God werd geschapen. Hij heeft dan nog wel een menschenlijken vorm, doch zoo geestelijk, dat het onzichtbaar en geschikt is te verblijven in den fijnsten dampkring. Verder moet hierbij nog worden aangeteekend, dat in liet roepa-gebied de gedachten nog vormen aannemen, doch dat in het aroepa-gebied de gedachten geen vormen meer hebben.

De geesten, die het geestelijk gebied bewonen, worden engelen, die in het astraal gebied vertoeven, worden eenvoudig geesten en die in het stoffelijk gebied zijn, worden duivels genoemd.

In het volgend hoofdstuk zullen de voorbeschreven toestanden nader verklaard worden.

HET ASTRAAL LICHAAM.

De eerste ondervinding, die de geest opdoet, als zijn stoffelijk lichaam stervende is, is de herinnering aan alles, hetgeen gedurende het leven van dit lichaam gebeurd is; alles, wat hij heeft gedaan, alles, wat hij heeft ondervonden, gaat als een panorama voorbij de oogen van den geest. Het is alsof hij inzag krijgt in het groote boek Ag va Sandhani, waarin zijn daden zelfs zijn gedachten gedurende zijn geheele leven zijn teruggekaatst. En die

inzage, die herinnering is noodig, want naar zijn daden gedurende zijn leven als mensch wacht den geest in het astraal gebied, de plaats of den toestand, die hij zichzelf heeft bereid, met de aan dien toestand verbonden vreugde of leed. Deze uitkomst is geen belooning of straf, doch zooals vermeld werd, de werking van de wet van het Karma, de natuurwet van oorzaak en gevolg, aan welke iedereen zich moet onderwerpen.

Zoodra Prana, dat is de adem of de levenskracht, het stoffelijk lichaam heeft verlaten, dan is ook alles, wat dit lichaam bezat en den geest dienstig kan zijn, overgegaan in het astraal lichaam en het stoffelijk lichaam is dan als het ware een afgelegd kleed geworden. Door dezen overgang zal de astrale mensch niet dadelijk beseffen, dat hij geen stoffelijk lichaam meer heeft, want zijn karaktereigenschappen en zijn gewoonten, zelfs zijn hartstochten en lusten zijn overgegaan in zijn astraal lichaam en indien hij na een doodslaap van drie dagen ontwaakt, mist hij zijn stoffelijk lichaam niet en zijn doen en laten zijn nog dezelfde als die van een stoffelijk mensch.

Van af zijn ontwaken tot den zevenden dag na zijn overlijden, ondergaat evenwel het astraal lichaam een groote verandering. Door de scheiding van zijn etherisch dubbel, dat de schil is geworden, heeft alle toevoer van stoffelijk magnetisme, dat liet astraal lichaam aan liet

— 72 —

stoffelijke bond, opgehouden en ontvangt nu het astraal lichaam alleen het astraal magnetisme, waardoor het van dag tot dag in ijlheid toeneemt, tot dat het ten laatste,

gehoorzamende aan de wet van het Karma, een graad van stoffelijkheid krijgt, naar zijn ontwikkeling en zijn goed of slecht leven als mensch. Door deze verandering wordt het astraal lichaam geschikt en vatbaar gemaakt voor loutering door verstand of door dwang. Bij geesten, die als mensch goed en braaf geleefd hebben, wordt deze hervorming de Ijatana genoemd, dat wil zeggen, dat het astraal lichaam een vorm krijgt geschikt voor het geestenverblijf.

De hervorming van een geest, die als mensch slecht geleefd heeft, wordt genoemd de Dhroewan, dat wil zeggen, dat het astraal lichaam een groffere vorm aanneemt, geschikt voor een verblijf in de hel. Indien de geest als mensch reeds geschikt werd voor een overgang naar de prototype der aarde gelegen in het eerste hemelgebied, krijgt hij den vorm van Mokaha, dat wil zeggen vrij van hartstochten, lusten en begeerten.

Door de aanneming van voorbeschreven vormen, is de geest gereed voor de plaats of de sfeer, welke hij gedurende zijn leven als mensch zichzelf bereid heeft en hij komt dan doo/ onveranderlijke natuurwetten in een toestand, die veel overeenkomst heeft met een mensch, die in het water gevallen, door zwemmen tracht den oever te bereiken, welke toestand hem noopt, den zevenden dag na zijn overlijden de aarde te verlaten en hem tevens duidelijk maakt, dat hij geen stoffelijk lichaam meer heeft.

Alvorens te vervolgen, dient een goed begrip gevormd te worden van de voorbedoelde hervorming van het astraal lichaam, welke hervorming reeds bij het stoffelijk lichaam begint. In het hoofdstuk rüe geheime macht"

werd vermeld, dat elke hartstocht en neiging haar eigen merkteekenen heeft. Zeer langzaam doch zeker worden deze merkteekenen zichtbaar en in duidelijke lijnen worden zij blijvende vormen en het geheele lichaam verandert naar het beeld, dat door die neigingen wordt uit—

73 —

gedrukt. De gevolgen van de geschapen oorzaken zijn dan zichtbaar in de bewegingen van het lichaam, zelfs hoorbaar in de stem. Dezelfde soort hartstochten of neigingen drukken zich altijd uit in dezelfde vormen. Daar nu de ziel een bewerkte vorm is, ondergaat zij door hartstochten of neigingen een verandering van vorm en daar het lichaam de stoffelijke prototype is van de ziel, neemt het die veranderingen over. De dierlijke ziel schept het karakter van den mensch en deze handelt in overeenstemming met die dierlijke ziel.

De ondeugd is oorzaak van zulke weerzinwekkende lijnen op het gelaat, dat een ieder die kan aanschouwen. De deugd verandert zelfs een leelijk gelaat en men voelt zich tot dat gelaat aangetrokken.

Na den dood heeft het astraal lichaam dezelfde vormen als het stoffelijk lichaam en het behoudt het karakter, dat door zijn neigingen geschapen werd. Gedurende zijn leven is de stoffelijke mensch geneigd door opvoeding of schaamte zijn waren aard te verbergen. Door de wet van het Karma wordt na den dood en de opstanding van den geest het verstand met den wil verbonden, deze worden één. Het zoogenaamd fatsoen of de schaamte worden door deze vereeniging weggenomen, en het uiterlijk

wordt onderworpen aan het innerlijk en neemt volmaakt den vorm aan van dat innerlijke en daar nu in de geestenwereld alle geestelijke krachten meer rechtstreeks en sterker op het astraal lichaam inwerken, toont de astrale mensch zijn karakter zonder schaamte te gevoelen. Als het karakter in den grond slecht is, dan zal die slechtheid naar buiten werken in woord en daad, aangezien alle beletselen zijn opgeheven en daar het schaamtegevoel niet meer bestaat, storen de geesten zich niet meer aan een openbare meening, die trouwens in de geestenwereld niet bestaat, waar een ieder zich voordoet, zooals hij werkelijk is.

De goeden en zij, die innerlijk braaf zijn, al hebben zij als mensch soms iets moeten doen, dat hen tegen hun

— 74 —

gemoed stuitte, leggen deze dwang af en veranderen naar den zelfden grondslag. Alles wat niet met hun gevoelens en braaf hart overeenkwam, alle gewoonten en gebruiken, die zij naar de in de stofelijke wereld heerschende algemeene meening hadden aangenomen, worden afgelegd en hun waren aard komt naar buiten. Zij worden door de wet van liet Karma van dit alles bevrijd en hun geheele vorm wordt het volmaakte beeld hunner goede gedachten en hun deugd is merkbaar aan elke beweging van hun astraal lichaam.

Uit deze toelichting van de hervorming van het astraal lichaam ziet men, hoe de slechte en hoe de brave menscli wordt na hun dood en opstanding van hun geest. Indien nu eens een slechte en een brave geest met elkander

in gezelschap worden gebracht, zouden zij dan genoeg vinden in eikaars bijzijn? Immers neen! Daar in de geestenwereld elke geest door de wet van het Karma gedwongen is zijn waren aard te toonen, zou dit onmogelijk zijn. Volgens die zelfde wet wordt de geest na zijn hervorming als het ware vrijwillig gedwongen, naaide sfeer te gaan, waar hij met zijn karakter en neigingen behoort; hij komt dan in een toestand, zooals vermeld werd, als iemand, die in het water gevallen, tracht den oever te bereiken, en de geest komt in een sfeer en wordt vereenigd met geesten, die in karakter geheel met hem overeenstemmen. De wet van het Karma werkt dus door de hervorming van het astraal lichaam naar het beeld, dat de menscli van zijn stoffelijk lichaam gemaakt heeft, in ieders belang en maakt, dat iedere "•eest zich gelukkig gevoelt, in de sfeer waarin hij komt. De wet van het Karma is zoo zeker in haar gevolgen, dat zij een ieder geeft, wat hem toekomt en ieder plaatst waar hij behoort. De gevolgen van deze wet is de wedergeboorte, die elk menscli in de gelegenheid stelt, zichzelf te hervormen, en vooruit te komen op den langen weg, die hij heeft af te leggen, 0111 te komen op de prototype der aarde gelegen in het eerste liemelgebied.

- 75 -

Zóó wordt de menscli beoordeeld na zijn dood. Hij verschijnt niet voor God en wordt niet door Hem gevonnist, maar door de blinde werking van de wet van oorzaak en gevolg, vonnist hij zich zelf. Hij is de maker van zijn lot, zijn wel en zijn wee.

Het astraal lichaam zal dus na zijn hervorming zijn:
mooi, fijn en licht; leelijk, grof en zwaar of de geest zal
in een zóodanigen toestand verkeeren, dat hij zijn astraal
lichaam kan afleggen. Wanneer nu de geest de sfeer de aarde
verlaat, hangt het geheel af van den graad van stoffelijkheid
van zijn astraal lichaam, waar hij terecht komt.

Is hij in een toestand gekomen van Moksha of vrij van
lusten, dan stijgt de geest naar de zevende bol of sfeer
van het geestenverblijf, ten einde zich voor te bereiden voor
een plaatsing op de prototype der aarde gelegen in het
eerste hemelgebied. Is het astraal lichaam gekomen in
den f./«£» na-toestand, komt de geest naar den graad van
stoffelijkheid van dit lichaam in een van de bollen of sferen
van het geestenverblijf, afhangende hoe hoog hij stijgen
kan. Komt het astraal lichaam in den Dhroewan-toestand,
dan is het ongeschikt om te stijgen en de geest zakt dan
zoover, afhangende van den graad van stoffelijkheid van
zijn astraal lichaam, totdat hij komt in een bol van de hel,
waar de dampkring zijn astraal lichaam kan dragen.

Er is nog een hooger toestand dan Moksha, dat is de
toestand, die een engel van het vierde hemelgebied moet
bereiken, vóórdat hij kan overgaan naar het vijfde hemelgebied
of om van een roepa-toestand te komen in een
«roepa-toestand. Deze toestand wordt „Saijadyam" genoemd,
dat is het bereiken van volkomen éénheid van inwezen
met God. Indien de engel dezen toestand bereikt heeft,
komt hij na zijn stoffelijken dood op een planeet, wier
prototype gelegen is in het vijfde hemelgebied^ slechts
met zijn zuivere onbezoedelde geest in een aroepa-toestand

in het vijfde hemelgebied.

De engelen, die God naar de aarde zendt, 0111 een zending te vervullen, zijn van het «roepa-gebied en bevinden zich in een toestand van „Saijadijam". Op de aarde als mensch herboren, hebben zij evenals gewone mensen een stoffelijk lichaam en een dierlijke ziel. Indien zij evenwel komen tot de jaren van onderscheid, leggen zij door het ondergaan van een zeker proces, dat alleen aan hen bekend is, hun dierlijke ziel af en zij bevinden zich dan alleen niet hun geestelijke ziel in hun stoffelijk lichaam, waardoor zij op de aarde als het ware in een hemelschen toestand bevinden en gevrij waard zijn tegen hartstochten, lusten en begeerten.

Deze mensen, die van hun toestand bewust zijn, verlaten zelden hun woning, en zijn vrij van ziekten en verdriet. Zij leven alleen op de aarde, om door hun kracht en vermogen anderen in staat te stellen iets te doen, waartoe zij anders niet in staat zouden zijn. Indien zij hun zending op de aarde volbracht hebben, verlaat hun geest willekeurig het stoffelijk omhulsel en deze komt dan dadelijk weder in een toestand van „Saijadijam", welke hem in staat stelt, dadelijk over te gaan naar het binnenhemelgebied.

De aartsengelen of de engelen van het zevende hemelgebied, welke God voor het onderricht van het menschdom naar de aarde zendt en profeten worden genoemd, kunnen echter niet herboren worden. Deze maken gebruik van een daartoe geschikt gemaakt stoflichaam en verlaten dit weder, indien zij hun taak op de aarde volbracht hebben, waarna zij weder naar het zevende hemelgebied terugkeeren.

DE TOESTAND IN DE HEL.

De incest wiens astraal lichaam na den dood van het stoffelijk lichaam in den Dhroewan-toestand komt, is te zwaar om te zweven en zakt na het verlaten der aarde naar beneden en komt dan in een bol of sfeer der hel, wier atmosfeer geschikt is voor zijn astraal lichaam. De toestanden in de verschillende bollen of sferen der hel zijn als volgt:

De zevende, zesde en vijfde bol of sfeer der hel vormen te zamen de sfeer der hartstochten en lusten, welke ook wel „de hel der hel" wordt genoemd. Daar verblijven de geesten van den meest dierlijken aanleg en die als mensch het laagste leven hebben geleefd. Deze geesten worden naar de hel, waarin zij vertoeven, in drie klassen verdeeld.

In de zevende bol of sfeer der hel vertoeven. de moordenaars, die hun misdrijf te voren hadden beraamd, om daarmee winst te behalen, of een doel te bereiken; dieven en misdadigers van beroep.

In de zesde bol of sfeer der hel vertoeven, verslaafden aan bedwelmende middelen, spelers, losbandigen en zij, die als mensch hun hartstochten en lusten tot het hoogste peil hebben opgevoerd en van deze slechte eigenschappen een gewoonte hebben gemaakt.

In de vijfde bol of sfeer der hel vertoeven de geesten, die als mensch ruw en wreed waren, die niets kenden van hogere aandoeningen en hun vreugde hebben gezocht in het grofste zingenot.

De dood brengt geen verandering in hun gevoelens.

De onaangename toestand waarin deze ongelukkigen verkeeren,
bestaat nu alleen daarin, dat zij door het verlies
van hun stoffelijk lichaam, niet meer aan die hartstochten
kunnen voldoen. Evenals iemand, die gewend is bedwelmende
middelen te gebruiken en daarmede plotseling
ophoudt, in een toestand van tijdelijke zinneloosheid komt,
- 78 —

zoo verkeeren deze geesten in een toestand van tijdelijke
onbewustheid. Deze ongelukkigen zijn echter niet voor
altijd verloren. Het woord „verloren" is hier zelfs niet
op zijn plaats om een toestand aan te duiden, die plaats
grijpt naar vaste natuurwetten, en welken toestand deze
ongelukkigen, door hun slecht leven als mensch, zichzelf
geschapen hebben, want zoodra hun hartstochten en lusten
uitgewoed zijn, dan wordt ook hun astraal lichaam ijler
en geschikt om als menseh herboren te worden. Dit is
ook het geval met geesten, die in andere bollen of sferen
vertoeven, om daar geschikt te worden voor een wedergeboorte,
want een en ander geschiedt volgens vaste
natuurwetten, aan welke alle geesten onderworpen zijn.
In de vierde bol of sfeer der hel vertoeven de geesten,
die gedurende hun leven als mensch slechts belangen
kenden van den meest bekrompen en alledaagschen aard,
dus de laagst ontwikkelden, die zich ophielden met de
nietigste en onnoozelste dingen, groot in kleinigheden;
die voor geen andere dingen oog hadden dan voor
eigen opschik en kleeding en geen andere belangen kenden
dan eigenbelang; die hun tijd besteed hebben met
nutteloos gebabbel en onverschillig waren voor ware kunst,

kennis en wetenschappen; die als mensch kwaad hebben
gesproken van anderen; die hun tijd hebben verbeuzeld,
om anderen te benadeelen, elk praatje, dat zij hoorden hebben
verminkt en verergerd aan anderen* hebben overgebracht;
die in het geheim kwaad hebben gesticht en daardoor
hun medemenschen hebben benadeeld; leugenaars,
die hun heil in leugens en verzinsels hebben gezocht
en geen woord waarheid konden spreken zonder verdichtsel.
Deze ongelukkigen blijven het langst in de hel, daar
zij hun gebreken in gedachten kunnen voeden en daardoor
slechts zeer langzaam deze gebreken afleeren. In
hun ellendigen toestand zien zij de beelden van de menschen,
die zij door een en ander benadeeld hebben, alsmede
de beelden, die zij door onwaarheid spreken geschapen
hebben aanhoudend voor oogen. Deze kwelling

— 79 —

der oogen is zoo onaangenaam clat die ongelukkigen aan
een wroeging te-u prooi zijn.

In de derde bol of sfeer der hel vertoeven de geesten,
die als mensch fanatiek waren, die hoewel zij schijnbaar
braaf geleefd hebben, in hun godsdienstig gevoel afdwaalden
tot zelfzucht met een eng en bekrompen gevoel en
voor hun medemenschen als het ware een tijger waren;
die hun mond vol hadden over verdoemenis en hel, hun
medemenschen als ongodsdienstig hebben veracht en andersdenkenden
hebben vervloekt: die onder den dekmantal
van godsdienst allerlei onzedelijke daden hebben
begaan; die hun God op de tong en den duivel in het
hart hadden en in hun godsdienst slechts zagen het eenig

zaligmakend geloof.

Het dient hier vermeld te worden, dat in het hiernamaals voor den vooruitgang v in den geest geen sprake is van godsdienst, wel van ontwikkeling, deugdzaamheid, zedelijkheid en geloof in het bestaan van een God als de Almacht en de hoogste Intelligentie van Waarheid, Goedheid en Liefde en in Zijn profeten als Zijn vertegenwoordigers.

^De wijze waarop God en Zijn profeten vereerd worden, komt er niet op aan, zoodat het er niets toe afdoet, welke godsdienst de geest als mensch heeft beleden. Het ware te wenschen, dat deze wetenschap er toe bijdroeg allen te vereenigen, die geloof stellen in het bestaan van een God en Zijn profeten als Zijn vertegenwoordigers en groote verdraagzaamheid te toonen tegenover andersdenkenden, opdat de godsdienst of de wijze van vereering van God, niet langer de oorzaak zij van haat onverdraagzaamheid, tweedracht en doodslag, dan zou de aarde, die voor menigeen werkelijk een stoffelijke hel is, in een paradijs veranderen, waarin een ieder zou trachten, het geluk van anderen te bevorderen en daardoor zijn eigen geluk het meest te dienen. In de tweede bol of sfeer der hel vertoeven de geesten, die als mensch zich wel ontwikkeld doch hun verstand gescherpt hebben alleen in stoffelijke richting en hun vers andelijke kracht alleen gebruikt hebben voor

— 80 —

stoffelijke 'doeleinden; die hun kennis hebben verworven langs materialistischen weg en de geestelijke wijsbegeerte verwaarloosd hebben; die hun heil hebben gezocht in stoffelijke zaken en de geestelijke verwaarloosd hebben

en die niet gelooven in het bestaan van een God en Zijn profeten als Zijn vertegenwoordigers.

Deze geesten worden van hun dwaling zeer spoedig verlost, daar zij als geest beter de gevolgen van een en ander kunnen zien, dan toen zij nog mensehen waren.

Hun verblijf in de tweede bol of sfeer der hel heeft dan ook geen ander doel, dan hen het verkeerde van hun denken te doen inzien, welk succes zij wegens hun ontwikkeling spoedig bereiken. Het zijn dan ook deze geesten, die zoodra zij tot besef van een en ander zijn gekomen en hun astraal lichaam daardoor ijler is geworden, in staat zijn de aarde te bezoeken en den menschen hulp te verleen.

Indien zij hebben ingezien, hoe verkeerd hun denken was, trachten zij de menschen tot liet goede te brengen.

Het zijn dan ook meestal deze geesten en die in de eerste, tweede, derde en vierde bol of sfeer van het geestenverblijf' vertoeven, die trachten de menschen voor onheil te waarschuwen. Dergelijke waarschuwingen worden gedaan in den droom, welke soort droomen men droomt tusschen 2 en 6 uur 's morgens en daradasih worden genoemd, dat wil zeggen droomen, die men droomt, doordat de geest het lichaam verlaat en alsdan iets ziet of door geesten gewaarschuwd wordt. Ook doen zij die waarschuwingen door tusschenkomst van andere en daarvoor geschikte menschen (mediums).

Zoodra de geesten, die in de tweede bol of sfeer dei hel vertoeven, het verkeerde van hun denken hebben ingezien, gevoelen zij zich daar even gelukkig als in de eerste bol of sfeer van het geestenverblijf.

De eerste bol of sfeer der hel is onze aarde, alwaar de geest vertoeft in zijn stoffelijk lichaam en waar hij door de wet van het Karma niet alleen wordt beproefd, maar ook in de gelegenheid wordt gesteld, zichzelf voor een

— 81 -

hooger sfeer te ontwikkelen, waartoe hij telkens wordt herboren en hij gaat hiermede voort, totdat hij na zijn dood geschikt is voor een plaatsing in het geestenverblijf.

Het is echter niet noodig dat de geest opvolgend alle bollen of sferen der hel doorloopt. Naarmate zijn deugdzaamheid, zedelijkheid en ontwikkeling als mensch opgedaan, komt hij in een bol of sfeer, waar hij te huis behoort, zoodat het aantal malen, dat een geest herboren moet worden, niet bepaald is en dit van hemzelf afhangt. Verder vertoeven op de aarde of eerste hel de geesten wier ziel nog aan hun schil is gebonden terwijl hun geest ronddooft. Deze geesten werden, zooals vermeld werd, als mensch gestraft met de doodstraf, vermoord, of zij pleegden zelfmoord en werden door hoog opvoeren hunner hartstochten en lusten ontijdig uit het leven gerukt, of stierven een plotselingen dood door een ongeluk. Hun geest doolt zoolang rond, totdat hun schil door ouderdom zijn functiën niet meer verricht, waarna hun ziel of astraal lichaam weder met den geest vereenigd wordt en deze komt dan vier dagen later in den toestand, zooals deze ongelukkigen door hun levenswijze als mensch zichzelf bereid hebben. Deze geesten, kunnen in twee klassen verdeeld worden, namelijk zij, die als mensch minder hartstochtelijk en wellustig zijn geweest en naar hun levenswijze later in

een van de zeven bollen of sferen van het geestenverblijf
ot in de tweede, derde of vierde bol of sfeer der hel zullen
komen en zij, die wegens hun hartstochten en lusten
in de sfeer der hartstochten en lusten, dat is in de vijfde,
zesde of zevende bol of sfeer der hel zullen komen. De
eerstgenoemden blijven wegens hun mindere hartstochten
en lusten in een doodslaap, totdat zij door ouderdom van
hun schil genoodzaakt worden, de aarde te verlaten. De
laatstgenoemden worden door de kracht van hun hartstochten
en lusten als het ware met geweld uit hun doodslaap
gewekt. Hoewel de ziel aan zijn schil gebonden blijft
en zich daarvan niet kan scheiden, voordat de geestendraad
verbroken is, doolt de geest rond en heeft alleen nog gemeen-
6

— 82 —

schap met zijn dierlijke ziel door middel van den geestendraad.
Deze soort geesten worden de zielloozen genoemd. Zij
kunnen in dezen toestand beziel worden door slechte
gedachtenbeelden of door gedachtenbeelden geschapen
door slechte formulieren en zij worden dan spoken (elementaren)
genoemd. Deze ziellooze wezens kunnen echter
wegens hun toestand nooit beziel worden door een goed
gedachtenbeeld. Zoodra nu zulk een ziellooze geest beziel
wordt door een slecht gedachtenbeeld of een gedachtenbeeld,
geschapen door een slecht formulier, krijgt hij
het karakter, dat door de hersenwerking aan het gedachtenbeeld
gegeven werd en hij doet dan hetgeen in het hoofdstuk
„De stille kracht" beschreven is.
Dergelijke spoken doen veel kwaad op de aarde. Zoodra

hun schil door ouderdom verder zijn functie weigert,
worden geest en ziel weder vereenigd en komt de geest
vier dagen daarna in de bol of sfeer, waar hij naar den
toestand, waarin zijn astraal lichaam verkeert, te huis behoort.
Verder dient wat betreft de plaatsing van geesten in
de hel, afzonderlijk melding gemaakt te worden van menschen,
die de okkulte krachten hebben bestudeerd en beoefend
en die krachten hebben aangewend, om een medemensch
te dooden, ziek te maken of te benadeelen. De
mensch, die de zwarte Magi heeft beoefend, weet ook
welk lot hem na zijn dood wacht. Om dat lot uit te stellen—
er aan ontkomen, kan hij niet — wendt hij vóór zijn dood
deze krachten voor zichzelf aan, opdat na zijn dood
zijn lichaam in een toestand van schijndood zal blijven,
waardoor de wet van het Karma, zoolang zijn lichaam
niet kan vergaan, op hem geen invloed heeft. Wanneer
hij nu sterft, vergaat zijn lijk niet, waardoor het etherisch
dubbel gedwongen wordt, zijn werking te blijven vervullen,
de geest aan de aarde gebonden blijft, terwijl
zijn lichaam in een toestand komt van onbewustzijn. In
den toestand waarin nu zijn stoffelijk lichaam verkeert,

— 83 —

heeft dit versterking noodig, om niet te vergaan. Dit voedsel
verkrijgt zijn geest door 's nachts bloed uit het
lichaam van slapenden te zuigen en dit in zijn lichaam over
te brengen, waarom deze soort geesten vampiers worden
genoemd. Zij kunnen veel kwaad stichten en gehoorzamen
aan de gevaarlijke formulieren der zwarte Magie.
Indien de vampier in een droog graf rust, kan deze

toestand zeer lang duren, doch ten laatste weigert het etherisch dubbel zijn dienst, waardoor het lichaam dan als stof uit elkander valt en de geest dan gedwongen wordt, den zevenden dag na zijn werkelijk afsterven de aarde te verlaten en zich weder te onderwerpen aan de wet van het Karma.

Het eenig middel om een vampier te dwingen de aarde te verlaten, is het opgraven en verbranden van zijn stoffelijk lichaam, welk middel vroeger dikwijls werd toegepast. Het opgegraven lichaam trof men dan aan in een toestand van schijndood en omgeven met bloed. Na de verbranding van het lichaam, houdt de verkrachting van de wet van het Karma op en moet de geest dan weder aan die wet gehoorzamen. Het gevolg nu van de langdurige verkrachting van de wet van het Karma is, dat, nadat het astraal lichaam van den geest in de zevende hel is aangekomen, blijkt, dat naar den toestand, waarin dat lichaam verkeert, deze plaats nog te goed voor hem is, waardoor hij daar in een toestand van verlamming komt en de geest genoodzaakt is eeuwen lang te kruipen, voordat hij het vermogen krijgt, om als geest in de zevende hel te kunnen leven en zijn er nogmaals eeuwen noodig, om hem geschikt te maken voor een wedergeboorte als mensch. Deze ongelukkigen blijven soms de rest van een Kalpa, dat is de tijd der wereldontwikkeling, die vele duizenden jaren duurt, in de zevende hel en komen slechts zeer langzaam vooruit.

Bij de beschrijving van de verschillende sferen der hel werd tevens de toestanden beschreven, die onvermijdelijk

wegens de wet van het Karma het gevolg moeten zijn

— 84 —

va» de hervorming van het astraal lichaam van den geest na het overlijden van het stoffelijk lichaam. Deze toestanden, vereischen nadere toelichting.

Zooals vermeld werd, wordt de mensch niet door God berecht, ook niet door Hem gestraft; Hij heeft echter onveranderlijke natuurwetten vastgesteld, aan welke iedereen onderworpen is. De wet van het Karma, die bij den stoffelijken mensch werkt als instinct, om hem van het kwaad af to houden, werkt na den dood als de wet van natuurlijk gevolg van hetgeen de geest in de hel doet. Voor hetgeen de mensch gedurende zijn leven doet, komt zijn astraal lichaam in een onvermijdelijken toestand en voor hetgeen de geest in de hel doet, ondervindt hij dadelijk de gevolgen daarvan. De geest icoordt dus in de hel niet gestraft voor hetgeen hij als stoffelijk mensch misdreven heeft, doch hij komt voor hetgeen hij misdrijft in de hel in een slechteren toestand. De onaangename toestand, die hij in de hel ondervindt, is onafscheidelijk verbonden aan het kwaad, dat hij daar doet, want indien de geest in de hel komende in staat zou zijn, zijn slechte geaardheid dadelijk af te leggen, zou de toestand van hel voor hem onmiddellijk ophouden, doch een dergelijke ommekeer in iemands gemoed is bijna ondenkbaar. De onaangename toestand in de hel bestaat nu alleen daarin, dat de geest niet dadelijk zijn slechte geaardheid kan afleggen en telkens tracht aan zijn hartstochten en lusten te voldoen. Daar dit echter in de hel onmogelijk is, ondervindt de geest voor zijn wil, om daaraan te voldoen

onmiddellijk het onaangenaam gevoel, dat hij niet meer aan die hartstochten en lusten kan voldoen. Door het denken, om aan die hartstochten en lusten te voldoen, verstoffelijken zich zijn gedachten en deze ziet hij aanhoudend voor oogen. Dit is een vreeselijke kwelling.

Men zou dezen toestand kunnen vergelijken bij dien van een hond, die aan een ketting ligt, terwijl een stuk gebraden en heerlijk ruikend vleesch op zulk een afstand van hem wordt geplaatst, dat hij zijn begeerige blikken wel er naar kan richten, doch het niet bereiken kan. Door

— 85 —

de ondervinding dat hij het vleesch toch niet kan krijgen, zal de hond langzamerhand onverschillig worden voor het lekkere vleesch en er later zelfs niet meer naar kijken.

Zoo gaat het ook met den geest in de hel. Alweder door de wet van het Karma wordt den geest in de hel zijn duivelschen aard afgeleerd. Is hij zoo ver, dat zijn verlangen naar hartstochten en lusten ophouden, dan sterft zijn astraal lichaam en hij wordt als mensch herboren en in de gelegenheid gesteld een beter leven te beginnen.

De zeven bollen der hel zijn ingedeeld elk in vijf werelddeelen, in landen en in plaatsen evenals de aarde en men treft daar ook alles aan, wat op de aarde bestaat, terwijl de toestand op deze bollen gelijk is aan de aarde bij schemering of bij nacht. Wat echter de geaardheid der hel betreft, wordt die beheerscht door een wet in de hel, waardoor alles wat den bewoner omringt, in volmaakte overeenstemming is met zijn toestand. Ten gevolge van de duisternis is de plantengroei zeer slecht en het water

van de rivieren en meren verkeerden daardoor in een slechten toestand. De grond is drassig, onwelriekend, en vochtig. De vogels, die daar vertoeven zijn roofvogels. De viervoetige en kruipende dieren zijn van de soort, die op de aarde gewend zijn, zich overdag te verbergen en 's nachts hun voedsel te zoeken. De insecten, die de hel bevolken, zijn van de soort, die op de aarde alleen bij avond en nacht vliegen of rondkruipen. De verscheurende dieren houden onder de helbewoners soms groote verwoestingen aan. Daar het astraal lichaam, dat is het begeertelichaam, sterfelijk is, kunnen geesten in de geestenwereld door gewelddadige aanraking evengoed sterven als de stoffelijke mensch op aarde. Daalde geest evenwel onsterfelijk is, krijgt deze, volgens een in de geestenwereld heerschende wet, na een doodslaap van drie dagen weder een nieuw astraal lichaam of wordt dit, indien het verwond is, weder hersteld. Deze wet is ook van toepassing op de kleeding, die de geesten dragen. Indien men daaruit een stuk zou snijden, zou

— 86 —

het daardoor ontstane gat, weder vanzelf aangevuld worden, met dezelfde stof, waaruit de geestekleeding bestaat. Verder neemt elke bewoner der hel den vorm aan, die veroorzaakt wordt, door de door hem gekoesterde hartstocht, lust of begeerte, zoodat de geesten daar ware monsters zijn en om deze reden duivels worden genoemd. De geesten wonen in de duistere hellen in kloven en holen of in bouwvallige huizen evenals onbeschaafde boschbewoners of arme menschen in groote steden op de aarde leven.

Daar nu alle zintuigen van een geest scherper zijn dan die van den mensch, vloeit daaruit vanzelf voort, dat ondervonden genoegens of leed in de geestenwereld meer indruk maken dan op de aarde, waardoor de toestand in de hel onaangener en die in het geestenverblijf aangener en beter is dan op de aarde.

Verder dient nog vermeld te worden, dat er in de hel geen geweten bestaat, want indien een geest in de hel berouw zou hebben over zijn bedreven kwaad als mensch, zou zijn duivelschen toestand onmiddellijk een einde nemen en hij zou dan als mensch herboren worden, ten einde hem in staat te stellen, door een nieuw en beter leven na zijn dood in het geestenverblijf trachten te komen.

Wat betreft de genoegens der helbewoners, vermaken de geesten zich daar evengoed als de slechte menschen op de aarde zich vermaken. Die vermaken zijn echter door den aard van de in de hel verblijvende geesten grof, ruw en onbeschaafd.

Het bestuur van de verschillende groepen van geesten in de bollen of sferen der hel wordt uitgeoefend door engelen, die tevens de wedergeboorten bepalen; zij verblijven echter niet voortdurend in de hel. De bewoners der hel worden voornamelijk bestuurd door vrees, evenals misdadigers op de aarde vrees hebben voor de gevangenis, zoo koesteren de helbewoners vrees, om dooide werking van de wet van het Karma in een slechteren toestand te komen, als zij kwaad doen.

— 87 —

Daar de geest in de Naraka of stoffelijke hel vertoeft in

zijn astraal lichaam, zoo is het leven van den geest in de hel gelijk aan dat in de Kamalóka of het astraal verblijfplaats der geesten, welk leven in het volgend hoofdstuk beschreven zal worden. Het minder of meer onaangenaam zijn van het leven van den geest in de hel, hangt echter geheel af van de mindere of meerdere stoffelijkheid, waarin zijn astraal lichaam verkeert.

DE TOESTAND IN HET GEESTENVERBLIJF.

De geest wiens astraal lichaam na den dood van het stoffelijk lichaam in den /«/atawa-toestand komt, kan zweven en komt zeven dagen na het overlijden van zijn stoffelijk lichaam in het geestenverblijf. Hoewel de geest in dien toestand kan zweven, hangt het echter nog geheel af van den graad van ijlheid van zijn astraal lichaam, in welke bol of sfeer van het geestenverblijf hij zal komen. De geest zweeft dan zoo hoog, totdat hij komt in een bol of sfeer, waarvan de atmosfeer geschikt is voor zijn astraal lichaam.

De zeven bollen of sferen van het geestenverblijf worden bewoond door geesten, die hoewel zij hun hartstochten, lusten en begeerten nog niet geheel hebben afgelegd, van het kwaad daarvan bewust zijn en reeds bij hun leven als mensch getracht hebben, die ondeugden af te leeren, doch daarin nog niet volkomen geslaagd zijn. Naar den graad van volkomenheid, die zij als mensch konden bereiken, vertoeven zij in een hooger of lager bol of sfeer van het geestenverblijf.

Verder vertoeven daar ook de geesten, die slechts in geringe mate behept zijn met hartstochten, lusten en

begeerten of die deze ondeugden onbewust gekoesterd hebben. Deze geesten komen nu opvolgend van onder naar boven in bollen of sferen van het geestenverblijf naarmate hun ontwikkeling en graad van stoffelijkheid van hun astraal lichaam. Dus ook hier geldt de onveranderlijke wet van het Karma, welke den toestand waarin het astraal lichaam van den mensch zal komen, afhankelijk stelt van zijn deugdzaamheid, zedelijkheid en ontwikkeling. In de eerste bol of sfeer van het geestenverblijf vertoeven de geesten, die begaafd zijn met wijsheid, die

— 89 —

geheel zelfzuchtig is en als mensch hun eigen welzijn hebben gezocht, zonder zich om anderen te bekommeren.

In de tweede bol of sfeer van het geestenverblijf vertoeven de geesten, begaafd met wijsheid, bestuurd door de algemeene meening en die als mensch geleefd hebben, zich schikkende naar de algemeene meening.

In de derde bol of sfeer van het geestenverblijf vertoeven de geesten, begaafd met wijsheid afhankelijk van populariteit, en die als mensch gelet hebben op de belangen van anderen, om zich populair te maken.

In de vierde bol of sfeer van het geestenverblijf vertoeven de geesten, begaafd met wijsheid afhankelijk van eigenbelang en die als mensch het welzijn van anderen behartigd hebben uit eigenbelang.

In de vijfde bol of sfeer van het geestenverblijf vertoeven de geesten, die begaafd zijn met reine wijsheid en als mensch een rein leven hebben geleid zonder zelfzucht en ten dienste van anderen.

In de zesde bol of sfeer van het geestenverblijf vertoeven de geesten, begaafd met wijsheid, volmaakt tot profeteering en die als mensch een deugzaam en zedelijk leven hebben geleid, geheel ten dienste van anderen.

In de zevende bol of sfeer van het geestenverblijf vertoeven de geesten begaafd met volmaakte wijsheid, geschikt om anderen te onderwijzen en die als mensch zich opgeofferd hebben, om anderen van het kwaad af te brengen. Deze geesten hebben als mensch reeds den hemel verdiend en vertoeven alleen in de hoogste sfeer van het geestenverblijf, om zich daar voor te bereiden, door een tweeden dood hun astraal lichaam of dierlijke ziel af te leggen, waarna de geest met zijn geestelijk lichaam of geestelijke ziel ontwaakt op de prototype deiaarde gelegen in het eerste hemelgebied.

Afzonderlijk dient melding gemaakt te worden van den mensch, die de okkulte krachten ten dienste van de menschheid heeft aangewend, de zoogenaamde witte Magie heeft beoefend en in die studie den graad van

— 90 —

adept heeft bereikt. Hij kan door aanwending der okkulte krachten, zich in een toestand van schijndood brengen en zijn geest kan dan onderzoeken doen in het astraal gebied. Een adept, die door een zeer deugzaam en zedig leven in afzondering, reeds als mensch den hemel heeft verdiend, blijft door aanwending der okkulte krachten soms lang op de aarde, om den menschen ter wille te zijn. Zeven dagen na zijn dood bereikt zijn geest de zevende bol of sfeer van het geestenverblijf,

om daar een voorbereiding te ondergaan, waarna zijn geest met zijn geestelijk lichaam overgaat naar de prototype der aarde gelegen in het eerste hemelgebied. De toestand die in het geestenverblijf heerscht, is veel aangenamer dan die op de aarde; toch is daar alles volkomen hetzelfde als op de aarde. Het geluk in het geestenverblijf wordt veroorzaakt, doordat de geesten zich daar gemakkelijker bewegen, hun zintuigen, gehoor, gezicht, waarnemingsvermogen, geheugen, verstand en gedachten zijn scherper geworden en beter ontwikkeld. Dooide verbinding van het verstand met den wil heeft alles wat onwaar was in den stoffelijken mensch zooals fatsoen schaamtegevoel, vrees en schijn opgehouden te bestaan en ieder geest doet zich voor, zooals hij werkelijk is, daar er in de geestenwereld alleen waarheid is. Door dezen toestand kan de geest geen zonde meer begaan, hoewel zijn hartstochten, lusten en begeerten in het geestenverblijf nog niet geheel zijn afgelegd en dit eerst geschiedt bij den overgang naar de prototype der aarde, gelegen in het eerste hemelgebied. Het verschil in den toestand van het geestenverblijf en den hemel bestaat alleen daarin, dat de geest in het geestenverblijf moet leeren voor zijn betrekking, die hij later in den hemel zal moeten bekleeden, terwijl de engel in den hemel een betrekking bekleedt. Het geestenverblijf kan dus beschouwd worden als een hogere geesteschool, waar de geest onderwezen wordt. Zoodra hij een klasse heeft doorlopen, wordt hij als mensch herboren, om liet geleerde op de aarde in toepas—

sing te brengen, waardoor hij op de aarde in staat zal zijn,
telkens en telkens een loogere wetenschappelijke opleiding
te kunnen genieten en een gewichtiger betrekking te
vervullen, dan bij zijn vorig leven op de aarde. Lukt hem
dit niet, dan komt de mensch na zijn dood weder in dezelfde
bol of sfeer, als waar hij vroeger geweest was, waar
hij dan, door zijn opgedane ondervinding op de aarde,
gemakkelijker zal leeren als voorheen. Tot verduidelijking
van deze studie wordt hier nog aangeteekend, dat
alles wat de stoffelijke mensch op aarde leert, in het geestenverblijf
wordt omgezet in ontwikkeling, waardoor hij
telkens vooruitgaat

Het leven in het geestenverblijf heeft veel overeenkomst
met het leven op de aarde. De moeilijkheden, die de
mensch op de aarde te overwinnen heeft, zijn voor den
geest —om een vergelijking te maken —365 % lichter.
In deze verhouding staat ook bevattelijkheid, wat betreft
het in staat zijn iets te doen, het gezicht, het gehoor
het gevoel, de beweging van den geest en alles wat het
leven der geesten betreft.

De tijd gaat in het geestenverblijf vlugger voorbij dan op
de aarde in verhouding van één dag in het geestenverblijf
tot een zonnejaar op de aarde; toch is de duur van den
tijd in het geestenverblijf gelijk aan dien in de stoffelijke
wereld, het vlugger voorbijgaan van den tijd in het geestenverblijf
is dus een onverklaarbaren schijn. Hetgeen de
stoffelijke mensch op de aarde uitdrukt met „eeuwig", is
in het geestenverblijf „het heden".

De astrale lichamen der geesten zijn in het geestenverblijf

evenals de lichamen der menschen van stof doch fijner en van een tegenovergestelde natuur, zoodat een mensch een geest niet kan zien, zonder het geestelijk gezicht te hebben. Zelfs kan een geest van een lager sfeer een geest van een hooger sfeer niet zien, voordat de hoogere geest den lagere met zijn aura heeft omhuld.

De geesten leven in het geestenverblijf op dezelfde wijze als de menschen op aarde en vermaken zich ook onderling.

— 92 —

Zij hebben de macht om te scheppen door hun gedachten en scheppen iets als zij dit begeeren of noodig hebben. Op deze wijze wordt ook hun kleeding geschapen, die zij verlangen en mogen dragen. De wensch in hun gedachten alleen stelt hen in het bezit van een en ander en dit scheppen is een van de bronnen van hun geluk. Wanneer zij het geschapen voorwerp niet langer willen hebben, bestaat het niet meer.

De spraak der geesten is hun gedachte. Het denken in het astraal gebied is evenwel een even groote oefening als het beheerschen der menschelijke gedachten. Elke gedachte is een beeld in het astraal gebied, daar het astraal gebied de wereld der gedachte is, doch evenals een kind op de aarde moet leeren praten, zoo moet elke geest, die uit het stoffelijk lichaam komt, leeren zijn gedachten als spraak te gebruiken, zelfs leeren om goed te zien. Evenals hij in het begin alles door een nevel ziet, zijn zijn gedachten ook ongeschikt iets bruikbaars te scheppen. Zoodra de geest zich gewend heeft, zijn gedachten te bepalen tot dingen van geestelijken aard, dan zullen die gedachten in den zelfden

graad als zijn astraal lichaam verstoffelijken evenals verdikte ether. Het verstoffelijken der gedachte geschiedt door het gedachtenbeeld te omringen met de aura van den geest. Hetzelfde heeft plaats bij het zien. Om stoffelijke dingen te zien, dient de geest deze met zijn aura te omhullen, dat op een zeer verren afstand als van dichtbij kan geschieden.

Wat betreft het voedsel der geesten, kunnen zij, zoolang zij nog op de aarde vertoeven door slechts te willen, het geestelijke (rohani) van voedingsmiddelen, vruchten en dranken tot zich nemen, zooals de stoffelijke mensch van de voedingsmiddelen, vruchten en dranken het stoffelijke gebruikt. Het onrijp afvallen van vruchten of het ontijdig uitsterven van planten wordt daarom toegeschreven aan het daaruit onttrekken van het geestelijke. Zoodra de geest is overgegaan naar het astraal gebied, wordt zijn astraal* lichaam in stand gehouden door zeven elementen,

- 93 —

die de geest, door slechts te willen tot zich neemt, waaronder het astraal magnetisme het voornaamste is. Uit dit element put de geest zijn energie en de kracht om zich, zijn gedachten en hetgeen hij in het stoffelijk gebied wil zien, te verstoffelijken.

Wenschen de geesten zich binnen de sfeer, waar zij vertoeven, te verplaatsen, dan is de gedachte aan de plaats, waar zij wenschen te zijn, voldoende om daar te komen; zij verplaatsen zich dus met de snelheid der gedachte.

De scheppingskracht van ontwikkelde geesten is zoo vermogend, dat zij door de verstoffelijking hunner gedachten,

iemand op de aarde voor een gevaar kunnen waarschuwen of iemand een gedachtenbeeld kunnen toezenden. Een geest, die vroeger een moord beging, kan door een sterke gedachte daaraan, het tooneel van den moord op dezelfde plaats waar het gebeurde, voor een oogenblik te voorschijn roepen.

Het gezichtsvermogen der geesten is veel scherper en verder dan dat van den menseh en dringt door alle stoffelijke dingen heen. Een voorwerp wordt als het ware tegelijkertijd van alle zijden gezien en het binnenste van een massief voorwerp ligt even duidelijk voor het gezicht van den geest open als de buitenkant. Daar van uit het astraal gebied kan gezien worden, wat er op de aarde gebeurt, zoo levert het vergezicht voor den geest, die pas uit den doodslaap ontwaakt vele moeilijkheden op, om te begrijpen, hetgeen hij werkelijk ziet.

Onder zekere voorwaarden is een ontwikkelde geest in staat door zijn gedachten zijn astraal lichaam voor een oogenblik te verstoffelijken zonder tusschenkomst van een mensch (medium) en evenals een mensch te spreken, of zonder zich te verstoffelijken, waarschuwende geluiden, zelfs schrift voort te brengen.

De geesten uit de hogere sferen kunnen met die uit de lagere sferen gemeenschap hebben, omgekeerd echter niet. oor de geesten die in de vijfde, zesde en zevende bol of sfeer van het geestenverblijf vertoeven, welke bollen

- 94 —

of sferen gezamenlijk ook de „tusschenwereld" of „overgangssfeer" worden genoemd, gaat een bezoek aan de lagere

sferen echter gepaard met veel moeite, daar hun astraal lichaam te ijl is, om in lagere sferen af te dalen.

Daar de zeven bollen van het geestenverblijf weerkaatsingen zijn van de stoffelijke aarde, is alles daar volkomen hetzelfde als op de stoffelijke aarde. Elke bol van het geestenverblijf is ook volkomen hetzelfde verdeeld als de aarde en wel in vijf werelddeelen, waar de vijf menschenrassen der aarde verblijven; elk werelddeel is verder verdeeld in zooveel landen als er talen op aarde gesproken worden, terwijl elk land zijn steden, dorpen en gehuchten heeft als op de aarde. Elke plaats is verder verdeeld in groepen naar de standen in de maatschappij en elke groep in families, zooals op de aarde.

Verder vindt men in het astraal gebied bergen, rotsen, zeeën, meren, rivieren, moerassen, bosschen, tuinen en andere dingen, evenals op de aarde, alsmede van den zelfden vorm en op dezelfde plaats gelegen als op de aarde; alles wordt geestelijk weerkaatst, tot zelfs de huizen en gebouwen, die in de stoffelijke wereld gebouwd, of stoffelijke dingen, die gemaakt worden. Zelfs zijn er prototypen van dingen, die vroeger bestonden en thans in de stoffelijke wereld niet meer bestaan.

Het bestuur over de zeven bollen of sferen van het geestenverblijf is opgedragen aan een engel van het aroepa-gebied, terwijl het toezicht over de verschillende groepen van geesten wordt uitgeoefend door engelen van hetzelfde ras, zelfs van dezelfde natie waartoe de geesten behooren. Deze engelen onderrichten de geesten op gezette tijden en bepalen tevens de wedergeboorte.

DE TOESTAND IN DEN HEMEL.

De geest wiens astraal lichaam na den dood van liet stoffelijk lichaam in den toestand van Moksha komt, dat is vrij van hartstochten, lusten en begeerten, zweeft zeven dagen na het afsterven van zijn stoffelijk lichaam naar de zevende bol of sfeer van het geestenverblijf, alwaar hij zich moet voorbereiden voor een overgang naar de prototype der aarde, gelegen in het eerste liemelgebied. Na een voorbereiding van 33 dagen, dat is 40 dagen na het overlijden van het stoffelijk lichaam, sterft zijn astraal lichaam en komt de geest alsdan met zijn geestelijk lichaam op prototype der aarde, gelegen in het eerste hemelgebied. Hij wordt dan een engel en wordt hem een werkkring aangewezen in het bestuur van het groote heelal.

De opklimming der engelen naar hogere hemelen, heelt plaats naar een bevorderingsstelsel, afhangende van hun bekwaamheid, doch alles is evenwel geregeld door vaste natuurwetten, waardoor de engel evenals de geest in liet geestenverblijf zichzelf bevordert.

De plaatsing in de zeven groote afdeelingen, waarin elk hemellichaam van het hemelgebied verdeeld is, hangt af an liet ras, waartoe de engel als mensch behoort heeft, daar hij belast wordt met het bestuur van dat ras in de stoffelijke wereld. De engel, die voor een of ander doel zicli aan den mensch vertoont, zal daarom steeds tot hetzelfde ras, zelfs tot dezelfde natie behooren als de persoon aan vien hij verschijnt, zelfs zijn taal spreken. Onze voorouders 01 den dus ook onze engelen. Dit is ook het geval met de profeten die God successievelijk naar de aarde heeft

gezonden om de verschillende menschenrassen te onderwijzen.

Elke godsdienst is uit God en wordt gepredikt

naar de verstandelijke aanleg van elk ras.

Elke atdeeling of groep van een hemellichaam van het

hemelgebied heeft den vorm van een staand mensch,

— 96 -

zoodat liet bestuur van elk deel van liet heelal volkomen hetzelfde

is als overliet geheele heelal. Wat betreft de zeven

gezelschappen, waaruit elke groep onderverdeeld is, worden

deze gezelschappen gevormd niet alleen naar den

aard der engelen, zoodat zij niet elkander overeenstemmen,

maar ook naar hun voorliefde, die elke engel gedurende

zijn leven als mensch voor iets gekoesterd heeft

en welke voorliefde eeuwig blijft bestaan, in welken hemel

hij ook geplaatst is. Ook deze gezelschappen hebben

elk den vorm van een stand mensch en bestaan uit engelen

:

1. die een voorliefde gevoelen voor kennis en wijsheid;

2. die een voorliefde gevoelen voor bijzondere wetenschappen

;

3. die een voorliefde gevoelen voor goedheid en aanverwante

deugden;

4. die een voorliefde gevoelen voor waarheid en alles

wat daarmede overeenkomt;

5. die een voorliefde gevoelen voor oprechtheid en

hetgeen daarmede gepaard gaat;

6. die een voorliefde gevoelen voor rechtvaardigheid

en alles wat daarmede in verband staat;

7. die een voorliefde gevoelen voor het huwelijk en

trouwe en eerlijke huwelijksliefde.

Wat betreft de levenswijze der engelen, kan men die het beste vergelijken bij de levenswijze der menschen op de aarde, waar een ieder een werkkring heeft te -vervullen, alleen met dit groote verschil, dat er in het hemelgebied geen moeilijkheden te overwinnen zijn. De engel is wat het goede betreft tot alles in staat; zijn bevattelijkheid, zijn in staat zijn iets te doen, zijn gezicht, gehoor en gevoel zijn beter, veel vermogender en scherper dan die van den geest in het astraal gebied, terwijl zijn beweging door niets belemmerd wordt. De grootste afstanden worden in enkele seconden afgelegd.

Hetgeen van de levenswijze der geesten als anderszins van het astraal gebied werd vermeld, is ook van toepas—

97 —

sing voor liet geestelijk gebied, echter is in het geestelijk gebied alles gemakkelijker, aangenamer en prettiger.

Daar- de engel zijn dierlijke ziel heeft afgelegd, is hij een geheel ander wezen geworden. Zijn denken en handelingen zijn alleen gegrond op waarheid, liefde en goedheid. Uit zijn karakter is alles wat slecht is gebannen en daar de geest van den engel slechts gehuld is in zijn geestelijke ziel of lichaam, en deze samengesteld is uit alle krachten, machten en vermogens, die in het heelal voorkomen, zoo staan den engel deze krachten, machten en vermogens ter beschikking.

De hemelsche toestand bestaat in het genot en de vreugde, die de engelen vinden in den naar hun karaktereigenschappen door den besturenden aartsengel geplaatsten

verkring en het goede voor de menschen, de dieren en de planten dat zij door hun werkring kunnen stichten. In veel kleiner mate bestaat dat zelfde genot en die zelfde vreugde op de aarde; in veel kleiner mate, omdat het genot en de vreugde van het goede, dat de mensch op de aarde doet, meestal gepaard gaat met het overwinnen van groote moeilijkheden, veel opoffering en inspanning, welke bezwaren voor den engel niet bestaan.

Lik mensch kiest een werkring, die met zijn roeping en aanleg overeenkomt. Indien nu een beeldhouwer, die genoeg heeft in de beeldhouwkunst, na veel moeite een beeld maakt, dat zeer natuurlijk is en door anderen wordt geroemd, dan ondervindt hij genot en vreugde van zijn arbeid.

Wanneer een rijksbestierder door zijn beleid het land tot bloei en welvaart brengt, waardoor een ieder te vreden is, dan leeft hij mede in die tevredenheid en hij ondervindt genot en vreugde van zijn wijs bestuur. Indien een wijs rechter het verhoor van iemand, die van kwaaddoen verdacht wordt, zóó goed weet te leiden, dat de verdachte schuld bekent en berouw toont over zijn daad, dan ondervindt hij genot en groote vreugde zijn medemensch tot berouw zijner zonden te hebben gebracht en in dezen toestand van vreugde zal zijn hart zachter ge-

7

— 98 —

stemd worden voor den berouwhebbenden zondaar en de straf, die liij liera zal opleggen, zal minder zijn, dan wanneer de zondaar halsstarrig zijn schuld had ontkend, en verstokt was gebleven in het kwaad door liem gedaan.

Als men een behoeftige een aalmoes geeft, die boven zijn verwachting gaat, zal de gever door de aanschouwing van het dankbaar gelaat van den behoeftige tien maal meer genot en vreugde van die gift smaken, dan wanneer hij het geld besteed had, om deelgenoot te zijn in een tooneelvertooning.

Indien men slechts ééns door een goede daad te verrichten genot en vreugde heeft ondervonden, zal men zich slechts een zeer klein denkbeeld kunnen vormen, van het genot en de vreugde, die de engelen door goeddoen in hun werkkring ondervinden. Daar nu de engelen in den hemel hun hartstochten, lusten en begeerten volkomen hebben afgelegd en zij slechts oprechtheid, deugdzaamheid, waarheid, goedheid en liefde kennen, heerscht er in den hemel een ideale toestand, vrij van haat, naijver, jaloezie en andere ondeugden.

Verder dient melding gemaakt te worden van huwelijken in den hemel. Zoodra de engel in den hemel komt, wordt hij daar vereenigd met zijn tweelingziel of djodo, indien deze gade daar aanwezig is, zoo niet wacht hij haar aankomst af. Het geluk dat de engel door deze vereeniging ondervindt, is niet te beschrijven. Men moet zich omtrent het hemelsche huwelijk echter geen verkeerde voorstelling maken. Een dergelijk huwelijk is niet een vereeniging des vleesches doch een geestelijke vereeniging van hemelsche liefde, overeenstemming, goedheid en waarheid.

De huwelijksliefde in den hemel kan vergeleken worden bij het beste en het aangenaamste genot, dat een mensch kan ondervinden. De gehuwden in den hemel wonen evenals op de aarde in afzonderlijke huizen, soms omringd

door hun naaste familie. De gade in den hemel is niet altijd de gewezen echtgenoot der aarde, dit is wel het geval, indien de man reeds op aarde zijn tweelingziel

- 99 -

gevonden heeft, hetgeen even zeldzaam is als een werkelijk gelukkig huwelijk op de aarde, daar de toestand op de aarde niet toelaat waar geluk te ondervinden.

Wat betreft de geaardheid van de prototype der aarde gelegen in het linkerbeen of het eerste hemelgebied is daar alles, zooals vermeld werd, een zuivere weerkaatsing van de stoffelijke aarde; mitsdien is daar alles volkomen gelijk aan hetgeen er op de aarde is. In het gebied van den eersten hemel zijn ontelbare prototypen van verschillende planeten van het heelal, die in iets beteren toestand verkeerden dan de aarde. Hoe hoger de prototype in het linkerbeen van den hemelschen vorm gelegen is, des te beter is de toestand op de planeet, waarvan zij een weerkaatsing is. De toestand van de prototypen gelegen in één hemelgebied is evenwel hetzelfde.

De hoogte waarop een weerkaatst hemellichaam in het eerste hemelgebied gelegen is, is mede voor den engel geen bezwaar om bij geschiktheid voor het tweede hemelgebied herboren te worden op een planeet, wier prototype gelegen is in het gebied, van den tweeden hemel.

Elke overgang van het stoffelijk gebied naar het hemelgebied of van het hemelgebied naar het stoffelijk gebied, geschiedt door den dood en naar dezelfde wetten als op de aarde. Bij den overgang naar het stoffelijk gebied, wordt de engel herboren en in de gelegenheid gesteld,

zijn kundigheden te vermeerderen. De toestanden op de planeten, waarop de engelen herboren worden, verschillen niet veel van die in de liemelgebieden. Deze planeten zijn paradijzen vergeleken met onze aarde.

Het bestuur van de zeven liemelgebieden is opgedragen aan een aartsengel, die den titel heeft van „Heer der hemelen.' Hij verblijft in het zesde hemelgebied. Hij wordt bijgestaan door twee mindere aartsengelen, die het bestuur hebben over het aroepa- en het roepa-gebied, terwijl elk hemelgebied en elk hemellichaam in een hemelgebied weder afzonderlijk bestuurd worden door aartsengelen.

Deze aartsengelen hebben ook het bestuur van het heelal

— 100 -

naast God in handen, terwijl God op elk hemellichaam in het astraal- en in het stoffelijk gebied vertegenwoordigd wordt door aartsengelen en millioenen andere engelen.

Dit bestuur is zoo volkomen, dat God zelfs vertegenwoordigd is in het kleinste atoom tot in den menseh toe.

Zooals uit de drie laatste hoofdstukken blijkt, klimt de mensch op van steen af tot aartsengel. Zoodra hij mensch wordt, ondervindt hij voor zijn vooruitgang wel moeielijkheden, doch deze zijn nietig in vergelijking met de krachten, machten en vermogens, die ter zijner beschikking staan. Het leven als mensch, duurt echter telkens zoo kort in vergelijking met zijn leven als geest, dat elk leven slechts een stap is op den weg, dien de geest heeft af te leggen.

Met het bovenbeschrevene voor oogen kan het proces van het sterven, dat bij ziekte, gebrek of ouderdom gelijk

staat met een zachte insluimering, voor den mensch, die redelijk geleefd heeft, geen verschrikking zijn, eerder een uitkomst voor zijn zwoegen en lijden op de aarde en is het scheiden van familiebetrekkingen zeer smartelijk, die smart wordt gelenigd door een hoop op wederzien in het hiernamaals en die hoop geeft hem het geloof aan een leven na dit leven.

DE NATUURGEESTEN.

Behalve de geesten van menschen bestaan er ook voor den mensch onzichtbare geesten der natuurrijken, die nooit stoffelijke menschen zijn geweest. Zij zijn de inwezens van de zeven elementen, waarvan vijf zich reeds geopenbaard hebben en twee nog ongeopenbaard zijn. Deze zeven elementen hebben hun oorsprong uit de Goddelijke krachten, machten en vermogens en zijn de oorzaken (Oepadhi's) van het ontstaan en bestaan van alle dingen.

Het voornaamste van de vijf' geopenbaarde elementen is de Akasha of de ether, die de gansche ruimte doordringt.

Deze bovenlucht of lichtstof omsluit alle hemellichamen en is de bron voor alles wat ontstaat. De inwezens van den ether zijn de Wasoe's. Hun hoofd is Indra.

De vier stoffelijke elementen zijn aarde, water, lucht en vuur, de voortbrengende krachten in de natuur, door welke krachten alles leeft en groeit. De inwezens van deze stoffelijke elementen heerschen over de elementale kernstof, die vertegenwoordigd is in menschen, dieren, planten, steenen en delfstoffen en welke stof gevoelig is voor de menschelijke gedachte en antwoordt op een trilling, die zelfs door een geheel onbewuste uiting van den menschelijken

wil of begeerte wordt opgewekt. De natuurgeest,
die door een gedachte of wilsuiking tot een werktuig wordt
•gemaakt, heeft een voor den mensch ongekende kracht.

Naar hun voorgemelde verwantschap worden de natuurgeesten
van de aarde Ijdksa's (Gnomen), van het water
Apsara's (Undines), van de lucht Grandoewa's (Sylfiden) en
van het vuur Salamandala's (Salamanders) genoemd. Hun
hoofden zijn respectievelijk Kshiti, Waroena, Pawana en Agni.

Van voorgenoemde soorten zijn er mannelijke zoowel
als vrouwelijke. Alle inwezens der elementen hebben een
menschelijke gedaante, hoewel zij naar willekeur elke gedaante,
die hun in de gedachte komt kunnen aannemen.

De inwezens der elementen, die in het geestelijk gebied
vertoeven, worden natuurengelen genoemd en zijn de
hoofden en leiders van de inwezens der elementen, die
in het astraal- en in het stoffelijk gebied vertoeven. De
inwezens der elementen, die in het astraal- en in het stoffelijk
gebied vertoeven worden natuurgeesten genoemd.

Van deze natuurgeesten bestaan vele klassen en wel naar
de verschillende toestanden van de stoffelijke stof. Zij zijn
de wahana's of voertuigen van deze elementen.

De natuurengelen hebben een geestelijk- en de natuurgeesten
een astraal lichaam. Om zich in een voor den
mensch zichtbare gedaante te vertoonen, kunnen zij echter
geen gebruik maken van het menschelijk fluide. Zij verstoffelijken
zich door hun gedachte en hun verstoffelijking
blijft ijel en doorschijnend en niet zooals een menschelijke
geest, die door gebruik te maken van het menschelijk
fluide, zich kan hullen in een stoffelijk lichaam geheel

gelijk aan een mensch. Hoewel zij de taal van het land, waar zij zijn, spreken, zou het hun echter onmogelijk zijn, het geheugen van een menschelijken geest te kennen of van dit datgene mede te deelen, dat de indentiteit van den menschelijken geest zou kunnen vaststellen. Zij kunnen dus wel een bedriegelijke nabootsing van een menschelijken geest zijn, doch deze zelf nimmer voorstellen.

De laagste soort van hen vertoeven in de benedenaardsche hellen en deze zijn niet beter te vergelijken dan bij hooger ontwikkelde dieren. Hun ontwikkeling neemt echter sneller toe naarmate zij hooger stijgen. De natuurgeesten, die op de aarde of eerste hel verblijven, kunnen wat hun ontwikkeling betreft, gelijk gesteld worden met de laagst ontwikkelde menschen. De ontwikkeling van de natuurgeesten, die in het astraal gebied zijn, is evenwel beter dan die der menschelijke geesten, die daar vertoeven. Hetzelfde kan gezegd worden van de natuurengelen, die in het geestelijk gebied zijn. De ontwikkelingslijn der natuurgeesten schijnt dus korter te zijn maar ook moeilijker dan die der menschelijke geesten.

De onderlinge verhouding tusschen natuurgeesten en menschelijke geesten is in de 7e, 6e en 5e hel zeer slecht. Zij staan daar steeds vijandig tegenover elkaar en daar de natuurgeest een bovenmenschelijke kracht kanontwik-

102

— 103 —

kelen, hebben de mensch-geestelijke helbewoners veel van hen te lijden. In de 4e, 3e en 2e hel is die verhouding beter doch lang niet vriendschappelijk. Op de aarde

of eerste hel zijn de natuurgeesten bang voor den mensch,
hoewel indien zij hem kunnen foppen, zij dit niet laten;
zij zijn evenwel niet kwaadaardig, doch treden soms
voor den mensch zeer hinderlijk op, waarom zij duivels
worden genoemd en door den mensch zeer gevreesd worden.

In het geestenverblijf is de verhouding tusschen menschelijke-
en natuurgeesten beter; hoewel zij afgescheiden
leven, bewijzen zij elkander dikwijls diensten en sluiten
zij zelfs vriendschap.

In den hemel bekleeden zij gewichtige betrekkingen.

Het verschil in werkring van natuurengelen en
menschelijke engelen in de hemelgebieden bestaat daarin,
dat eenige natuurengelen de bouwers en onderhouders
zijn der planeten evenals op de aarde de ambtenaren
van een bouwdepartement; anderen geven bevelen
aan de op de planeten verblijvende lagere natuurgeesten,
terwijl de menschelijke engelen de bestuurders zijn van
het heelal evenals een regeering op de aarde over een land.

De adept weet hoe de diensten van de natuurgeesten,
wanneer hij ze noodig heeft, voor een goed doel ten
nutte te maken. De toovenaar, die de zwarte Magie beoefent,
kan hun bijstand inroepen door formulieren, die zekere
invloeden in beweging kunnen brengen, aan welke
zij gehoorzamen moeten. Deze wijze van oproeping is
echter gevaarlijk voor den toovenaar, daar hij daarmee
hun vijandigheid zou opwekken en zich aan hun wraak
zou overleveren. Hoewel zij niet in staat zijn, den menschelijken
wil te beheerschen, hebben zij een wonderbaar
vermogen, om een zinsbegoocheling over degenen te werpen,

die zich aan hun invloed overgeven, waardoor zulke slachtoffers voor het oogenblik slechts zien, hooren en voelen wat zij op hen indrukken. Van dit vermogen wordt door begaafde fakir's gebruik gemaakt, om soms wonderlijke en onbegrijpelijke vertooningen te geven.

DE WEDERGEBOORTE.

In het hoofdstuk „Het astraal lichaam" werd vermeld, dat de geest in den toestand van „Moksha", dat is vrij van hartstochten, lusten en begeerten, moet zijn, voordat hij kan overgaan naar de prototype der aarde, gelegen in het eerste hemelgebied, terwijl in het hoofdstuk „Het vermogen van den teil" werd duidelijk gemaakt, dat indien de mensch sterft met een Karma als Krijamana, dat is een Karma, waarvan de gevolgen zich openbaren in een volgend leven, de geest genoodzaakt zal zijn, wedergeboren te worden, ten einde de gevolgen van dat Karma te dragen en door boete dit te vernietigen. Hieruit blijkt, dat indien de mensch sterft met een Karma als Krijamana, hij niet in een toestand van Moksha kan komen, zoodat de geest genoodzaakt is, zoo dikwijls op de aarde herboren te worden, totdat hij als mensch sterft met een vereffend Karma. De wedergeboorte is dus een gevolg van de wet van het Karma, terwijl de opgedane kundigheden en ondervinding den mensch in de gelegenheid stelt, de kwade gevolgen van het Karma te voorkomen.

De als mensch op de aarde opgedane wetenschappen en ondervinding, worden na het afleggen van het stoffelijk lichaam, door den geest omgewerkt in ontwikkeling, ten einde hem te louteren. Door dit proces worden deze kundigheden

en ondervinding van het lagere verstand deidierlijke
ziel overgenomen door het hogere verstand der
geestelijke ziel, daar de dierlijke ziel met haar dierlijk verstand
bestemd is later, na overgang van den geest in de
hemelgebieden, als schim langzaam te vergaan. Door deze
overname worden die kundigheden en ondervinding vereeuwigd
en onsterfelijk gemaakt. Deze overgang geschiedt
volgens de wet van het „Antahkarana", dat is het pad of
de denkbeeldige brug tusschen het hogere en het lagere
verstand. Zij is het middel van verbinding tusschen beide.

— 105 —

Zoodra deze overgang heeft plaats gehad, krijgt de geest

- door de opgedane loutering, het verlangen, om hetgeen
hij vroeger misdaan heeft of verkeerd heeft gedaan, te
boeten in een stoflicham, dat daarvoor geschikt is en in
een toestand, waarin hij niet of moeielijk in zijn vorige
fouten of gewoonten kan vervallen.

Door dit verlangen komt de geest in den toestand van
„Trihna" of „Tanliadat is de kracht der begeerte naar
gevoelend bestaan. Door deze kracht sterft het astraal
lichaam van den geest en heeft de overgang plaats van
het astraal- naar het stoffelijk gebied volgens de wet
van het „Oepaclana", dat is de verwezenlijking naar gevoelend
bestaan, waarna de geest omkleed wordt met
een nieuw astraal- en stoffelijk lichaam, beter toegerust
dan zijn vorig astraal- en stoffelijk lichaam, daar al de
vroeger opgedane wetenschap en ondervinding, de
nieuwe lichamen als ontwikkeling vergezellen. Van daar
dat men kinderen ziet geboren worden met eigenschappen

en kundigheden, die volwassen mensch en verbazen.
Komt de wet van het „Antahkarana" den herboren mensch ten goede, de wet van het Karma plaatst hem in een omgeving en stoffelijke omstandigheden, afhangende van zijn vorigen levenswandel als mensch. Naar dien levenswandel krijgt hij het temperament, de natuurlijke neigingen, aanleg en het karakter, in het kort, hij wordt weder zooals hij was, toen hij het laatst als mensch stierf en hij wordt dan in de gelegenheid gesteld, met zijn thans meerdere ontwikkeling zijn leven als mensch voort te zetten en dit te beteren.

De wedergeboorte opent dus den slechten mensch den weg, om zijn vorig leven te beteren, een hooger leven te kunnen bereiken en een deugdzaam mensch te worden.

Indien dit niet zoo was, zou hij voor altijd verloren zijn.

De mensch, die vroeger deugdzaam was, zal daarentegen bij zijn wedergeboorte kunnen genieten niet alleen van zijn opgedane kundigheden en ondervinding in zijn vorig leven, maar ook van zijn goede karaktereigenschappen, waarmede hij uit het leven is gegaan.

— 106 —

De wet van het „Antahkarana" heeft behalve een blijvende herinnering aan opgedane wetenschap en ondervinding omgezet in ontwikkeling, nog een andere goede zijde, namelijk, dat de herboren mensch zich niets meer herinnert van hetgeen hem niet dienstig kan zijn voor zijn verderen vooruitgang, zoodat hij geen herinnering heeft aan zijn vroeger leven als mensch en hetgeen toen met hem gebeurd is. Deze wet is een ware tegemoetkoming

voor den mensch, want indien hij zich alles kon
herinneren, zouden de menschen elkander ook kunnen
herkennen. Een vroegere misdadiger zou dan bij het
intreden in een nieuw leven, dadelijk een verschoppeling
in de maatschappij zijn en hem zou daardoor de kans benomen
worden, zich te beteren.

Bovenbeschreven wetten te zamen genomen, vormen
weder één wet en wel die der samenhang en onafgebroken
duur, die den mensch zoovele malen doet herboren
worden, totdat zooveel wijsheid, kunde, zelfkennis, deugdzaamheid
en zedelijkheid verworven zijn, dat geen der
genoemde wetten invloed meer op hem hebben en hij na
zijn astralen dood herleeft op de prototype der aarde,
gelegen in het eerste hemelgebied, waarin hij dan met zijn
opgedane ontwikkeling en deugdzaamheid te huis behoort.

Dezen toestand bereikt iedereen, doch de een vlugger
dan de ander, omdat het den mensch op aarde vrijstaat
een levenswandel te kiezen, zooals hij dien zelf wenscht.

Het aantal wedergeboorten is daarom niet bepaald, terwijl
de tijd, dien de geest in het astraal gebied noodig
heeft, om zijn opgedane kennis en ondervinding 0111 te zetten
in ontwikkeling, eveneens van den geest zelf afhangt.

De groote verscheidenheid van den zedelijken en verstandelijken
aanleg der menschen, wijst reeds op een
voorbestaan, daar zij het resultaat moet zijn van een ontwikkelingsproces.

De ongelijke toestanden van de menschen,
waarin de een het zeer goed, de ander het zeer
slecht gaat, mogen dus niet aangemerkt worden als een
onrechtvaardigheid Gods, maar als een natuurlijk gevolg

van de ontwikkeling van den mensch. Indien dit niet liet geval was, dan zon de mensch een werktuig zijn in Gods hand. Hoe zou men zoo iets kunnen denken van liet Hoogste en Intelligentste Wezen van Waarheid, Goedheid en Liefde.

Voor hen, die reeds een vrij aanzienlijke hoogte van ontwikkeling hebben bereikt, wordt het geestelijk leven hoe langer hoe gunstiger, daar zij dan in het geestenverblijf een hooger sfeer bereiken. Om echter in den toestand van Moksha te komen, moet de mensch al zijn verplichtingen op de aarde hebben afgedaan en sterven met een beëindigd Karma. Indien evenwel de mensch zich door begeerte hecht aan een voorwerp of nog het verlangen naar iets koestert, zal hij worden wedergeboren, om die begeerte of dat verlangen te bevredigen, want begeerte en verlangen zijn de bindende vermogens van de wet van het Karma. De mensch, die in een toestand van Moksha wenscht te komen, dient de begeerte en het verlangen naar iets uit te roeien; indien hij dit ernstig en met een vasten wil wenscht, zal hij slagen en de begeerte en het verlangen naar iets uit zijn denkvermogen verwijderen en hij wordt onverschillig naar de uitkomsten van zijn werk, waardoor hij ophoudt Karma te verwekken. Voor het beëindigen van het Karma is dus niet alleen een volkomen kennis van zichzelf noodig, doch men dient om geen nieuw Karma te scheppen, kwaad met goed te vergelden, in al zijn handelingen steeds goedheid, mededoogen en liefde tot den naaste te betrachten, anderen

te helpen, de barmhartigheid te beoefenen en smart en verdriet gelaten te dragen.

Zoodra de mensch door ontwikkeling tot dit begrip komt dan zal ontevredenheid, de bron van veel kwaad> verdwijnen, hetgeen hem in het leven onbegrijpelijk was, zal hem begrijpelijk worden en zijn gemoed zal vervuld worden met een rust en geduld, die hem kenbaar maakt, dat hij het doel van zijn leven op aarde nadert en weldra door beëindiging' van zijn Karma, dat doel zal bereikt hebben.

De mensch gaat op zijn pad naar boven steeds vooruit. Hoe langzaam dit ook gaat, geen stap doet hij achterwaarts, geen leed wordt hem daarbij gedaan, dan het leed, dat hij zichzelf berokkent, of hem wegens haat of afgunst door mensehen wordt aangedaan. Naarmate hij zich oefent in deugdzaamheid, goedheid en liefde, zal ook zijn ontwikkeling vorderen en zijn lichaam zal die vormen aannemen, die de kenmerken zijn van een deugdzaam mensch.

108 -

-